

A
29
322

BIBLIOTECA HOSPITAL REAL
GRANADA

Sala:

A

Estante:

29

Numero:

322

U2261994X

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

BIBLIOTECA HOSPITAL REAL
GRANADA

Sala:

A

Estante:

29

Numero:

322

U2261994X

1
HOMERI
ILIADOS

LIBER PRIMVS, SE-
CVNDVS, TERTIVS.

*CVM INTERPRETA-
TIONE LATINA.*

INGOLSTADII

Ex Officina Typographica
Adami Sartorij.

ANNO M. D. XCVII.

49

ΛΑΣΚΑΡΕΩΣ ΕΙΣ

τὸν Ομηρον.

Ὅπποτε δὴ μακάρων ἐς ὀμήγευον ἤραθην ἐρμηῆς
Μαιονίδω, σοφίης εἵνεκ' ἀπειρεσίης.
Μῶμ' ὅ, ἀλαστίσις τέτ' ἦν ἐπὶ λοιπὸν εἶπεν,
Ἀντυγ' ὅ ἀφθελίς τυφλὸς ἀνὴρ ἐπέβη.
Τόν δ' ἄυ λητοΐδης ἐνένιασεν, βάσκανε μῶμε.
Ἀφραδέως σκόπλων αὐτὸς ἔφους γ' ἀλαός.
οὐμός δὲ τρέφιμ' ὅ. διὸς ἔκγον' ὅ ἔδρακεν ὄσα
Γαῖα, θάλασσ', αἶθρ, ἔρανος ἐν πὸς ἔχει.
Ταῦτα Φανῶν μερόπεσσι κατήλυθεν ἐκ διὸς ἐσθῆν'
Νυῦ δ' εὐ πάντα πορῶν, ἔξεν' ὅ ὠδ' ἔμολεν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ
ΑΛΦΑ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

τῆς Ομήρου Ιλιάδος.

Χρύσης ἱερός τε δόπλων παραγίνεται Ἰππὶ τὸν
ναύσταθμον τῶν ἐλλήνων βεβλόμενον λυτρώσα-
σθαι τὴν θυγατέρα αὐτῆς χρυσηίδα. σὺν δόπλο-
βῶν δ' ἔ, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς
ὑπὸ ἀγαμέμνονος, ἠύξατο τῷ δόπλωνι κατὰ
τῶν ἐλλήνων. λοιμὸς δὲ γρομένας, καὶ πολλῶν ὡς
εἰκὸς, διὰ φθιρομένων ἐκκλησίαν ἀρχιδος συ-
νήγαγε. κάλχαντος δὲ διὰ σαφῆσαντος τὴν
ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελύσαντος ἀχιλλέως ἐξ-
λάσκεσθαι τὸν θεόν, ἀγαμέμνονος ὀργισθεὶς διωέ-
χθη πρὸς τὸν ἀχιλλέα, καὶ αὐτὸς τὸ γέρας ἀπέ-
σπασε τὴν βρυσηίδα. ὁ δ' ἔ ὀργίζεσθαι τοῖς ἐλλήσι
θέτις δ' ἔ τῆς ἕξ δεηθέντος εἰς ὄλυμπον ἀνελθῆ-
σαι, ἠτήσαστο παρὰ τῆς διὸς ὅπως τῆς τρωῶας Ἰπι-
κρας πέτρους τῶν ἐλλήνων ποιήσῃ. ἦρα δ' ἔ γινῆ-
σαι τῆτο, διωέχθη πρὸς τὸν δία, ἕως αὐτὸς διέ-
λυσεν ἠφαιστὸς οἰνοχοήσας ἐν ἐκπῶματι χρυ-
σειφ.

ILIADIS HOMERI
AVT. I. COMPOSITIO-
nis argumentum.

*Chryses sacerdos Apollinis accedit ad nauale
Graecorum, volens redimere filiam suam
Chryseidem. Hanc cum non recuperasset,
sed & cum contumelia expulsus esset ab A-
gamemnone, precatus est Apollinem con-
tra Graecos. Peste autem orta, & multis, ut
consentaneum est, absumptis, concionem
Achilles coëgit. Calchante autem aperiente
veram causam, & iubente Achille placare
deum, Agamemnon iratus, altercatus est
aduersus Achillē, & ipsius premium abstu-
lit nempe Briseida. Is verò irascitur Gre-
cis. Thetis autem filio precante, in cælum a-
scendens petit à Ioue ut Troianos superio-
res Graecis faciat. Iuno autem hoc noscens,
altercata est cum Ioue, quousq; ipsos recon-
ciliauit Vulcanus, vinum fundens in poculo*
A 3 aureo.

σείω. οἱ δὲ, ἔλοιπόν τῆς ἡμέρας εὐωχηθέντες,
εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ
Η Α. ραψωδία.

Λοιμὸς καὶ μῆνις.

Αλφα λιπὰς χρῦσιν, λοιμὸν στρατῶ, ἔχθρ' ἀνάκλων.

ΜΗΝ ἄειδε θεὰ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆϊ·
Οὐλομένω, ἧ μνεῖ ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε.
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς αἰεὶ ποσειάδεω
Ἡρώων, αὐτὸς δ' ἐλώεσα τεύχε κύνεσσιν,
Οἰωνοῖσ' ἑπῶσα· (δῖος δ' ἐτελείετο βουλή)
Ἐξ ἧ δὴ τὰ πρῶτα διασέττω εἰέσαντε
Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Τίς τ' ἄρ' Ἐρῶε θεῶν ἐειδὶ ξυνέηκε μάχεσθαι;
Ἀπῆες καὶ δῖος ἦός. ὃ γὰρ βασιλῆϊ χλωδῆς
Νῆσον ἀνὰ στρατὸν ὄρσε κελῶ (ὀλέγοντα δὲ λαοί)
Οὔνεκα τὸν χρῦσιν ὑπῆμπε' ἀρετῆσθε
Ἀτρείδης. ὃ γὰρ ἦλθε δαῖς ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
Λυσόμενός τε θυγάτηρ, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκιβόλου Ἀπόλλωνος,
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίετο πάντας ἀχαιούς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα, δῖω κοσμήτορε λαῶν,
Ἀτρείδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες ἀχαιοί,
Τμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες

aureo. Illi autem reliquum diei conuiuantes, in
somnum vertuntur.

ILIADIS HOMERI,
aut. I. compositio.

Pestis & ira.

A, preces Chrysaë, pestem exercitus, inimicitias regum.

PRam cane dea musa Pelida Achilles
Perniciosam, qua infinitos Achivius dolores
imposuit,

Multas autem fortes animas Plutoni pramisse
Heroum. ipsos autem laniamenta fecit canibus.
Auibzq; omnibus: Ioui. a. perscibatur volūtas. v. con-
Ex quo sanè primùm dissenferunt litigantes, (filium.
Atridesq; rex virorum & diuus Achilles.
Quisnam ipsos deorum lici commisit vt pugnaret?
Latona & Iouis filius: hic enim regi iratus, (puli)
Morbū per exercitū suscitavit malū (peribant autē po-
Quoniam Chrysen inhonoravit sacerdotem
Atrides. hic enim venit celeres ad naues Achiuorum,
Liberaturusq; filiā, ferensq; infinita precia liberationis,
Coronamq; habens in manib. longè iaculantis Apollinis,
Aureo cum sceptro: & obsecrabat omnes Achiuos,
Atridas autem maximè, duos principes populorum,
Atridaq; & alij bene ocreati Achivii,
Vobis quidem dij dent caelestia domicilia habentes,

Εκπέρσσω πειάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴχθ' ἰκέσσω.
 Πάει δέ μοι λύσατε φίλιν, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε.
 Αἰζόμενοι διὸς ἕδν' ἐκβόλον ἀπόλλωνα.

Εὐδ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπ' ὀρήμισαν ἀχαιοὶ
 Αἰδεΐσθαι δ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.
 Ἀλλ' ἔκ' ἀτρέϊδη ἀγαμέμνονι λυδάνα θυμῷ,
 Ἀλλὰ χακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ὅπ' μῦθον ἔτελλε,
 Μῆ σε γέρον κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κηχεῖω
 Ηῦν δ' ἰδύοντ', ἢ ὕσερον αὐτῆς ἰόντα,
 Μῆ νύ τοι ἢ χροάσμη σκῆπτρον καὶ σέμμα θεοῖο.
 Τίω δ' ἐγὼ ἢ λύσω, πῶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,
 Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ ἐν ἄργεϊ πλόδι πατρίης
 Ἴσον ἐποιχμάνην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντίωσαν.

Ἀλλ' ἴθι, μὴ μ' ἐρέσιζες, Ἐσώτερος ὧς κενέηαι.
 Ὡς ἔφατ' ἔδδεισεν δ' ὁ γέρον, καὶ ἐπέειθετο μῦθον,
 Βῆ δ' ἀκίων παρὰ θῖνα πολυφλοίσκοιο θαλάσσης.
 Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνωθε μὲν ἠέξ' ὁ γεραιὸς
 Ἀπόλλωνι ἀνακτ', τὸν ἠύκομος τέκε λιπὼ,

Κλυθί μὲν ἀργυρότοξ' ὅς χροίσω ἀμφιβέβηκας,
 Κίλλαν τε Ζαθέλω, τενέδοιό τε Ἴφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεὺ' εἰποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηῶν ἔρεψα,
 Ηεὶ δ' ἠποτέ τοι κατὰ πτόνα μηεὶ ἔκηα
 Ταύρων, ἢ δ' αἰγῶν, τόδε μοι κρήλων ἐέλδωρ,
 Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σῖσι βέλεσιν.

Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος. τῷ δ' ἔκλυε φοῖβος ἀπόλλων
 Βῆ δὲ κατ' ἑλύμποιο καρλιῶν χροόμενος κῆρ,
 Τόξ' ὅμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρσέτρην.
 Ἐκλαγχαν δ' ἄρ' οἴσιν ἐπ' ὄμων, χροόμενος,

Expugnare Priami ciuitatē: feliciter. v. domū reuerti,
 Filiam. a. mibi soluite dilectā, hac. v. precia liberationis
 Venerātes Iouis filiū longē-iaculantē Apollinē. (accipite,
 Tunc alij quidem omnes fauerunt linguis Achiui:

Reuerendumq; sacerdotē, & splendida accipienda precia
 At non Atridæ Agamēnoni placuit animo, (liberationis:
 Sed inciuiliter dimisit, grauem & sermonem mandauit,
 Ne te, senex, cauas ego apud naues offendam,
 Vel nunc tardantem, vel post denuo venientem:

Non utique tibi proderit sceptrum & corona dei.
 Hanc autē ego non soluā anteq; ipsam & senectus adeas,
 Nostra in domo Argis, proculā patria
 Telam percurrentem & meum lectum curantem:
 Sed abi, ne me irrites, saluus vt redeas:

Sic dixit: timuit autem senex & obediuit mandato,
 Ibat autem tacitus iuxta littus multi strepentis maris.
 Multum autē postea seorsum vadens imprecabatur senex
 Apolliney regem quem pulchricoma peperit Latona:

Audi me argenteum-arcū-habens, q; Chrysam tueris,
 Cillamq; valde diuinam, Tenedoq; fortiter imperas,
 Smintheu, si quando tibi gratum templum coronaui,
 Vel si quando tibi pingues coxas cremaui
 Taurorum & caprarum hoc mihi persice desiderium.
 Pendant pœnas Danaï ob meas lachrymas tuis sagittis.

Sic dixit orans, hunc autem exaudiuit Phœbus Apollo.
 Descendit autem ex cœli verticibus iratus cor,
 Arcus in humeris habens, circumtectamq; pharetram:
 Clanxerunt autem sagitta in humeris irati,

Αὐτῷ κινηθέντ' ὁ δ' ἦεν νυκτὸς οἰκῶσ.
 Ἐξέτ' ἔπειτ' ἀπάνουθε νεῶν, μὲ δ' ἰδὼν ἔηκα
 Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γῆματ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
 Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπ' ὤχετο, καὶ κύνας ἀργύς.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλ' ἔχε πευκῆς ἀφίεις,
 Βάλλ'. αἰεὶ δὲ πυρᾶν νεκρῶν κίοντο θαιεμαί.
 Ἐννῆμαρ μὲν ἀνά στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο.
 Τῇ δεκάτῃ δ' ἀργεῖω δὲ καλέσατο λαὸν ἀχλιδέσ.
 Τῷ γὰρ ὅπ' φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενας Ἥρη.
 Κήδετο γὰρ δαναῶν, ὅπ' ῥά θνήσκοντας ὄρετο.
 Οἱ δ' ἔπειθ' ἔν' ἠγαρδεν, ὁμηγερέες τ' ἐχέοντο,
 Τοῖσι δ' ἀνιστάμεν' μετέφη πόδας ὠκῆς ἀχλιδέσ'.

Ατρείδην, νῦν ἄμμε παλιμπλαγυθέντας οἶο
 Α. ἄποροσῆσιν, εἶκεν θάνατόν γε φέρομεν.
 Εἰ δὴ ὁμῶς πόλεμος τε δαμάει καὶ λοιμὸς ἀχαιῆς.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ πῶς μάντιν ἐρεῖομεν, ἢ ἱερέα,
 Ἡ καὶ ὀνειροπόλον, (καὶ γὰρ τ' ὄναρ ἐν δῖος ἔστιν)
 Ὅς κ' εἴποι, ὅπ' τόσον ἐχράσατο φοῖβ' ἀπόλλων.
 Εἴτ' ἄρ' ὄγ' ἐυχαιῆς ὀπμιέμεται, εἴδ' ἐκατόμβης.
 Αἰκέν πως ἀργῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων
 Βύλεται ἀνπάσας, ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύνα.

Ητοι ὄγ' ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔξετο. τοῖσι δ' ἀνέστη
 Κάλχας θεσοείδης οἰωνοπόλων ὄχ' αἰεῖσ',
 Ὅς ἦδη τά τ' εἶοντα, τά τ' ἐσόμενα, πρὸς τ' εἶοντα,
 Καὶ νῆεσ' ἠγήσατ' ἀχαιῶν ἱλιον εἶσω,
 Ἦν διὰ μαντοσύνην, πῶς οἱ πάρε φοῖβ' ἀπόλλων.
 Ὅς σφιν εὐφροσύναν ἀργήσατο καὶ μετέπειπεν,
 Ω ἀχλιδέ, κέλευσά με δὴ φίλε, μυθήσασθαι,

Νῶϊν

Quum moueretur: ipse autem ibat nocti similis:
 Sedit postea seorsum - à nauibus, sagittā autem immisit:
 Terribilis autem clangor factus est argentei arcus.
 Mulos quidē primū inuasit & canes veloces. v. albos,
 Sed postea in- ipsos sagittam mortiferam immittens,
 Iecit: semper autē pyra mortuorū incendebatur frequētes:
 Nouem dies quidem per exercitum ibant sagittā dei:
 Decimo autem ad- concionem vocauit populū Achilles:
 Huic. n. in mentibus posuit dea albas- vlnas- habēs Iuno:
 (Curā n. gerebat Danaorū quā vtiq; morientes videbat.)
 Hi autem postq; congregati sunt, in vnumq; conuenerūt,
 Hos exurgens affatus est pedes- velox Achilles:

Arride, nunc nos iterum errantes puto
 Retrocessuros, (si modō mortem quidem fugiamus)
 Siquidem simul bellumq; domat & pestis Achiuos.
 Sed age iam aliquē vatem interrogemus, vel sacerdotē,
 Vel & somniorū interpretē (etenim somniū ab Ioue est)
 Qui dicat, cur tantū iratus est Phæbus Apollo: (tōben:
 Sine hic nos ob- vota- non reddita incusat, siue ob beca-
 Aut si fortē ouium nidorem caprarumq; integrarum
 Assequutus velit à nobis pestem depellere.

Certē hic ita loquutus sedit: his autem surrexit
 Calchas Thestorides augurum longē optimus,
 Qui sciebat & presentia, & futura, & præterita,
 Et nauibus ductus fuit Achiuorum Ilium intra,
 Suam propter vaticinationē, q; ei præbuit Phæbus Apollo:
 Qui ipsis bene- sapiens concionatus est, & dixit:
 O Achilles, iube- ne me Ioui dilectē, loqui

Μιλῶν ἀπόλλωνος ἐκαπέβέλινο ἀνακτος
 Τοι γάρ ἐργὼν ἐρέω, σὺ δὲ σύνθεο καὶ μοι ὁμοουσί,
 Ἡ μὲν μοι προσφρων ἔπεισιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
 Ἡ γὰρ οἶομαι ἀνδρα γολωστέμεν ὃς μέγα πάντων
 Ἀργείων κρατῆει, καὶ οἱ παίδονται ἀχαιοί.
 Κρείσων γὰρ βασιλεύς ὅτε χύσεται ἀνδρὶ χέρεσσι,
 Εἴπω γὰρ τε χόλον γε καὶ ἀντήμαρ καταπέφυη.
 Ἀλλὰ γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κύντοσφρα τεμέσση
 Ἐν σήθεσιν ἑοῖσιν, σὺ δὲ φράσαι εἰ με κραύσσεις.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη παίδας ὠκύς ἀχιλλεύς,
 Θαρσύνεις μάλα, εἰπέ δεοσπῆτιον ὃ, πῶϊδά.
 Οὐ μὰ γὰρ ἀπόλλωνα διὸ φίλον, ὅτε σὺ κέλευχον
 Εὐχόμενος δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
 Οὐπὲς ἐμοῦ ζῶντος καὶ ὅπῃ χθονὶ δευκομένοιο,
 Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρέας χεῖρας ἐποίησε
 Συμπάντων δαναῶν· ἢ δ' ἦν ἀγαμέμνονα εἴπης,
 Ὅς νῦν πολλὸν αἰετος ἐνὶ στρατῷ ἔνυχεται ἔβη.

Καὶ τότε δὴ δάρσασε καὶ ἦ ὕδα μάντις ἀμύμων,
 Οὐτ' ἄρ' ὄγ' εὐχαλῆς ἐπιμέμφεται, ἢ δ' ἐκατόμβης·
 Ἀλλ' ἔνεκ' ἀρηπίης ὃν ἠΐμησ' ἀγαμέμνων,
 Οὐδ' ἀπέλυσε θυγάτηρ, καὶ ἐν ἀπεδέξατ' ἄποινα.
 Τῦνεκ' ἄρ' ἀλλ' ἔδωκεν ἐκηβόλοσ, ἢ δ' ἐπ' ἴωσει·
 Οὐδ' ὄγε πῶεν λοιμοῖο βαρέας χεῖρας ἀφῆξει,
 Πεῖν γ' ἀπὸ πατρὸς φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κῆρυξ,
 Ἀπειάτω, ἀνάποινον, ἄγειν δ' ἰερωὶ ἐκατόμβην
 Ἐς χυρσίω· τότε κέν μιν ἱλασάμενοι πεπίδομεν.
 Ἥτοι ὄγ' ὡς εἶπᾶν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Ἥρας ἀτρείδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων

Iram Apollinis longè-iaculantis regis?
Igitur ego dico: tu autem paciscere, & mihi iura,
Certè quidè mihi pròptus verbis, & manibus auxiliari,
Certè enim puto virum iratum iri, qui valdè omnium
Arguorum dominatur, & ei obediunt Achivi.
Potentior enim rex quando irascitur viro inferiori,
Quamvis enim iram & eodem die decoxerit,
Tamen & postea retinet iram, donec perfecerit
In pectoribus suis, tu autem dic si me seruabis. (chilles)

Hunc autem respòdens alloquutus est pedes-velox A-
Consius valdè dic vaticinium quod scis.
Non enim per Apollinem Ioui dilectum (cui tu Calchas
Vota faciens Danaù vaticinia ostendis)
Nemo, inquam, me viuente & in terra vidente,
Tibi cauus apud naues graues manus inferet
Cunctorum Danaorum, neque si Agamemnona dicas,
Qui nunc longè potentissimus in exercitu iactatur esse.
Et tunc iam fidit, & dixit vates irreprehensibilis,
Neq; hic nos ob-vota-nò reddit a incusat, neq; ob heca-
Sed gratia sacerdotis què in honorauit Agamènon (tòben,
Neq; liberauit filiam, & non accepit precia liberationis.
Idcirco dolores dedit longè-iaculans, & adhuc dabit:
Neq; hic prius à peste graues manus continebit,
Quàm patri dilecto reddatur illicibus oculis puella, (b)
Inempta sine redèptionis precio, & ducatur sacra hecatò
In Chrysam, tunc ipsum fortè placantes persuadebimus.
Certè hic ita loquutus consedit: his autem surrexit
Heros Atrides latè-dominans Agamemnon

Αχνύμεν^Θ μένε^Θ ἢ μέγα φρένες ἀμφιμέλαινα
Πίμπλαντ', ὅσπερ δέ οἱ πρὸς λαμπρότων π' εἴη κτλ.
Κάλλχαντα πρῶτα καὶ ὄσπμεν^Θ πρῶσειπε,

Μάνη κελῶν ἐ πάποτε μοι τὸ κρήνον εἴπας^Θ
Αἰεὶ τοι τὰ καὶ ὄθι φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι.

Ἐδλὸν δ' ἔδ' ἐ π' πω εἴπας ἔπ^Θ, ἔδ' ἐτέλεσας^Θ
Καὶ νῦν ἐν δαυαοῖσι θεοπρεπῶν ἀγορεύεις
Ὡς δὴ τὸ δ' ἐνεκά σφιν ἐκπεβόλ^Θ ἀλγέα τούχει
Οὐνεκ' ἐγὼ κέρως χρυσήϊδ^Θ ἀγλαὰ ἄποινα
Οὐκ' ἐδελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βέλομαι ἀντίω
Οἴκοι ἔχειν· καὶ γὰρ βακλυταμνήρης πρῶσεβέβλα,
Κυειδῆς ἀλόχε· ἐπεὶ ἔδ' ἐπεν ὄθι χερσεῖων
Οὐδέμας, ἔδ' ἐφιλῶ, ἔτ' ἀρ' φρένας, ἔτ' ἐπ' ἔργα.
Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐδέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τὸν ἄμεινον.
Βέλομ' ἐγὼ λαὸν σόνον ἐμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας ἀντίχ' ἐτοιμάσασθ', ὄφρα μὴ οἴ^Θ
Ἀρρείων ἀγέρας^Θ ἔω· ἐπεὶ ἔδ' ἐοικε.

Λάσσετε γὰρ τὸν πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.

Τὸν δ' ἠμέβειτ' ἐπειτα ποδάρκης δῖ^Θ ἀχιλλεύς,
Ἀτρέϊδην κῦδιζε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
Πῶς γάρ τοι δῶσσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοὶ;
Οὐδέ τί πω ἴδμεν ξυνηῖα κείμενα πολλὰ.

Ἀλλὰ τὰ μὲν πολλῶν ἐξέπρεβόμεν, τὰ δέδωσαι,
Λαὸς δ' ἐκ' ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τῶν δὲ θεῶν πρῶτες· αὐτὰρ ἀχαιοὶ
Τειπλῆ, τετραπλῆ τ' ἀποπίσμεν, ἀκέε ποδὶ ζῦς^Θ
Δῶσι πόλιν τριπλῶν εὐτείχεον ἐξάλα πάξαι.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμεν^Θ πρῶσεφ' ἰκρίων ἀγαμέμνων,

Μηδ'

Contristatus: ira autem valdè mēs circumfusa caligine,
Plena erat, oculi autem ipsi igni lucenti similes erant,
Calchantā primū malè intuens alloquutus est:

Vates rerum malarum nunquā mihi gratū dixisti.
Semper animo tuo iucundum est mala vaticinari.
Bonum autē nondū aliquod dixisti verbū, neq; perfecisti.
Et nunc inter Danaos vaticinans concionaris,
Quod idcirco ipsis longè iaculans dolores facit, (cia
Quoniā ego puellā Chriseidis præclara liberationis pre-
Non volui accipere: quoniam valdè cupio ipsam
Domi habere, etenim Clytemnestrā proposui
Vxori q̄ virginē-puellā duxi, quum nō ipsa inferior sit,
Neq; corpore, neq; indole, neq; mētibus, neq; itē operibus,
Sed nihilominus, volo ipsam reddere si hoc melius:
Volo ego populum saluum esse, potius quā perire.
Sed mihi præmium statim præparate, ut non solus
Argiutorum sim sine munere: nam neque decet.
Vidētis enim hoc omnes, quod mihi præmium abit aliō.

Huic autē respondit postea pedibus præstans diuus A-
Atride gloriosissime, avarissime omnium (chilles
Quomodo. n. tibi dabunt præmium magnanimi Achiui?
Neque item adhuc scimus communia reposita multa,
Sed q̄ quidē ex vrbibus deprædati sumus, ea diuisa sunt:
Populos autem nō decet iterum collecta hæc congregare.
Sed tu quidem nunc hanc deo perimite: at Achiui
Tripliciter quadrupliciterq; compensabimus, si quando
Det vrbem Troiam bene-muratam debellare. (Iupiter. + extra mare

Huic autem respondens dixit rex Agamemnon:

Neque

Μηδ' ἔτως, ἀγαθὸς περ ἔων, θεοί κε κ' ἀχίλλεῦ,
 Κλέπτε νόω, ἐπεὶ ἔπαρελ' ἴσσαι, ἔδ' με πείσεις.
 Ἡὲ δέ λεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχης γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτὸς
 Ἡδαι δευόμενον κέλευε δέ με τῶ δ' ἀποδδεναι;
 Ἀλλ' εἰ μὲν δώσωσι γέρας μεγάθυμοι ἄχαιοι,
 Ἀρσάν τε κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντιέξιον ἔσσι·
 Εἰ δέ κε μὴ δάωσιν, ἔγω δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 Ἡττόν, ἢ ἄλαντ' ἢ ἰὼν γέρας, ἢ ὀδυση·
 Ἀξω ἑλάν' ὃ δέ κεν κερχολώσεται ὄν κεν ἴκωμαι,
 Ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασί με δα καὶ αὐπς.
 Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσομεν εἰς ἄλα δῖαν,
 Ἔς δ' ἐρέτας ὀπιτηδῆς ἀγείρομεν, ἔς δ' ἐκαστόμβω
 Θείομεν, ἀν' δ' αὐτῶ χρυσήϊδα καλλιπάρηρον
 Βῆσομεν εἰς δέ πς ἀρρῶς ἀνήρ βυβληφόρ' ἔσω,
 Ἡ αἶας, ἢ ἰδομενεὺς, ἢ δῖ' ὀδυσεύς·
 Ἡὲ σὺ πηλείδην, πάντων ἐπιπαρότατ' ἀνδρῶν,
 Ὀφρ' ἦμῖν ἐκέρρον ἰλάσασαι ἔρεα ἔρέξας.
 Τὸν δ' αἶψ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς ἀχίλλεῦς,
 Ὡ μοι ἀναειδέλω ἐπιεμένε, κερδαλέοφρον,
 Πῶς πῆς τοι πρόσφρον ἔπειαν πείθεται ἄχαιῶν,
 Ἡ ὀδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι;
 Οὐ γὰρ ἐγὼ τρώων ἐνεκ' ἠλυθὸν ἀίχμηπτάων
 Δεῦρο μαχισόμεν'· ἐπεὶ ἔπι μοι αἰπίοι εἰσιν.
 Οὐ γὰρ πρόποτ' ἐμὰς βῆς ἦλασαν, ἔδ' ἐμὲν ἴππους,
 Οὐδὲ ποτ' ἐν φθίῃ ἐειβώλαμι βωπαινεῖρη
 Καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 Οὐρέα τε σιόεντα, δάλασά τε ἠχέουσα.
 Ἀλλά σοι ὦ μέγ' ἀναιδὲς ἀμ' ἐσπίρθ' ὄφρα σὺ χαίρης,

Neque sic, quamvis sis fortis, deo similis Achilles
 Falle mente, quoniã nõ prateribis, neq; mihi persuadebis.
 Nunquid vis ut ipse habeas præmium, sed me in vanum
 Sedere indigentem, iubes autem me hanc reddere?
 Sed si quidem dabunt præmium magnanimi Achivi,
 Accomodantes secundũ animũ meum, ut aequè dignũ sit.
 Si autem non dederint, ego certè ipse accipiam
 Vel tuum, vel Aiavis veniens præmium, vel Ulystis
 Abducam accipiens: ille autem irascetur ad quem ibo.
 Sed certè quidem de his post consultabimus etiam aliã:
 Nunc autem age nauẽ nigra deducamus in mare diuum.
 Intus autẽ remiges idonee congregemus, intus autẽ heca-
 Ponamus ipsam. v. Chriseida pulchram-genas (tomben
 Ascendere faciamus. vnus autẽ aliquis princeps vir con-
 Vel Ajax, vel Idomeneus, vel diuus Ulysses, (sultor sit,
 Vel tu Pelide omnium terribilissime virorum,
 Ut nobis longè-iaculantem places sacra faciens. (chilles.
 Hung. a. toruè intuens alloquutus est pedes-velox A-
 Hey. impudentia indute, vulpina mente pradite.
 Quomodo aliq; tibi præptus obediẽs verbo erit Achiuorũ,
 Vel ut ad insidias eat, vel aduersus viros fortiter pugnet?
 Non enim ego Troianorum gratia veni hastatorum
 Huc pugnaturus (quĩ nulla in re ipsos incusare possim
 Non enim vnquam meas boues abegerunt, neq; equos,
 Neque vnquam in Phthia glebosa populosa,
 Fructum laserunt: quoniam valde multi
 Montesq; vmbrosi intermedij sunt, mareq; resonans)
 Sed te, ὃ valdè impudens consequimur, ut tu gaudeas,

Τιμῶ ἀρνύμενοι μενελάω σί τε κινῶτα,
 Πρὸς τρώων, τῶν ἔπι μετατρέπῃ, ἔδ' ἀλεξίχρῃς.
 Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαρήσεται ἀπειθείς,
 Ὡ ἐπι πόλ' ἐμόγησα, δῖον δέ μοι ἦς ἀχαιῶν.
 Οὐ μὲν σοὶ ποτε ἴσον ἔχω γέρας ὅππότε ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρωσ' ἐυναυόμενον πολιάεθρον.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάτιθ' ὀλέμοιο
 Χεῖρες ἐμαὶ δίδευσ' ἀτὰρ ἴω ποτε δασυδὸς ἱκηται,
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὄλιγον τε φίλον τε
 Ἐρχομ' ἔχων ὅπῃ νῆας, ἐπὶ πω κεικῆμα πολεμίζων.
 Νῦν δ' εἶμι φθίλω δ' ἔπειθ' ὀλυφέρτερόν ὄστιν
 Οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσι. ἔδ' σ' οἴω
 Ἐνθάδ' ἀπμῶ ἴων, ἀρενῶ καὶ πλοῦτον ἀφύξιν.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Φεῦγε μάλα, εἴ τοι θυμὸς ἐπέστυται ἔδ' σ' ἔγωγε
 Δίωσμαι εἴνεκ' ἐμείο μένειν· παρ' ἐμοίγε καὶ ἄλλοι
 Οἳ κέ με πμῆσσαι· μάλιστα δὲ μηπίετα ζῶς.
 Ἐχθιστὸς δέ μοι ἔοσι διοτρεφέων βασιλῆων.
 Αἰεὶ γάρ τοι εἴεις τε φίλη, πόλεμοι τε μάχαι τε.
 Εἰ μάλα καρτερέος ἔοσι, θεὸς παρ' σοὶ τό γ' ἔδωκεν.
 Οἴκαδ' ἴων σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σῆς ἐτάρισσι,
 Μυρμιδόνεοσιν ἀνασσε' σέθεν δ' ἐγὼ ἔκ ἀλεξίχρῳ,
 Οὐδ' ὄδομαι κοτέοντ'· ἀπειλήσω δέ τοι ὄδε,
 Ὡς ἐμ' ἀφαιρήσεται χρυσήϊδα φοιβῶ ἀπόλλων
 (Τὼ μὲν ἐγὼ σὺν νηὶ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάρισσι
 Πέμφω) ἐγὼ δέ κ' ἄγω βεισιήϊδα καλλιπάρηγον
 Αὐτὸς ἴων κλισίω δέ, τὸ σὺν γέρας ὄφρ' εὖ εἰδῆς
 Ὅσον φέρτερός εἶμι σέθεν, συζήη δέ καὶ ἄλλ'.

Honore conservantes Menelao, tibiq; canino-vir aspectu,
 A Troianis, quos neque reuereris neque curas,
 Et iam mihi primum ipse auferre minaris (uorum.
 Super quo multū laboraui: dederunt autē mihi filij Achii-
 Non equidē tibi vnquā equale habeo primum, quando
 Troianorū depre dabūtur bene-habitatā urbē (Achiiui
 Sed quidem maiorem partem impetuosi belli
 Manus meę gubernant. sed si quando diuisio venerit,
 Tibi premiū multo maius, ego paruūq; dilectumq; tū
 Habens venio ad naues, postquam laboraui bellans.
 Nunc autem vado Phthiam, quoniam multo melius est
 Domum ire cum nauibus rostratis: neque te puto
 Hic in honoratus quum sim, diuitias & opes exhausturū.

Huic autē respondit postea rex virorum Agamemnon,
 Fuge sanē, si tibi animo sedet: neque te ego
 Rogo gratia mei manere: apud me & alij erunt,
 Qui me honorabunt: maximē autem prudens Iupiter.
 Inimicissimus autem mihi es regū a-Ioue-nutritorum:
 Semper enim tibi contentioq; grata, bellaq; pugnaq;
 Si valdē fortis es, Deus certē tibi hoc dedit.
 Domum. v. vadens cum nauibusq; tuis, & tuis sociis,
 Myrmidonibus impera, te autem ego non curo,
 Neq; magni-facio irascentem, minabor autem tibi sic:
 Quoniam a me aufert Chryseida Phæbus Apollo,
 (Hanc quidem ego cum nauiq; mea, & meis sociis
 Mittam) ego quoq; abducam Briseida pulchram-genas,
 (Ipse veniens ad tētorium) tuum primum, vt bene scias
 Quanto melior sim te: timeat autem & alius

Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθῆμεναι ἀντίω.

Ὡς φάτο· πηλείωνι δ' ἄχθ' ἤνετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Σπῆθεσιν λαοίοσι δ' ἀνδράχ' αὐτὸν μερμήριζεν,
 Ἡ ὄρε φάσθ' ἀνδρῶν ὄξυ ἐρυοσάμενον· παρὰ μὲρ ἔβ.
 Ἔτος μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' ἀτρείδων ἐναείξοι,
 Ἡὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 Ἔως δὲ ταῦτ' ἄρ' αἰεὶ κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἐλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος· ἦλθε δ' ἀδύνη
 Οὐρανόθεν. παρὰ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενας ἦρη,
 Ἀμφὼ ὁμῶς θυμῶν φίλέσά τε, κηδομένη τε·
 Σπῆ δ' ὅπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε πηλείωνα,
 Οἴω φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων ἔπι δ' ὄρατο.
 Θάμβησεν δ' ἀχιλλεύς, μὲ δ' ἐτέρπετ'. αὐτίκα δ' ἔρητο
 Παλλάδι ἀδύναϊω, θειῶν δὲ οἷ ὅσπερ φάανθεν·
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Τίπτε αὐτ' αἰγιόχοιο διὸς τέκος· εἰλήλυθας;
 Ἡ ἴνα ὕβριν ἴδῃ ἀγαμέμνονος ἀτρείδαος;
 Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι οἴω,
 Ἡὲ ὑπερπλήσι τάχ' ἂν ποτε θυμόν ὀλέσῃ
 Τὸν δ' αὖτε προσηύπε θεὰ γλαυκῶπις ἀδύνη,
 Ἥλθον ἐγὼ παύσασά τε δὲν μὲν ἔσθ', αἶκε πείθειαι,
 Οὐρανόθεν. παρὰ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενας ἦρη,
 Ἀμφὼ ὁμῶς θυμῶν φίλέσά τε, κηδομένη τε.
 Ἀλλ' ἄγε λῆγ' εἶε δ' ἔσθ', μηδὲ ξίφος ἔλκεο χεῖρ.
 Ἀλλ' ἦ τοι ἔπεσιν μὲν ὀνειδίσον, ὡς ἔσεται περ.
 Ὡ δὲ γὰρ ἐξέρεω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.
 Καί ποτέ τοι τῆς τόσσα παρῆσσε ται ἀγλαὰ δῶρα,
 Τβεισθ' εἴνεκα τῆσδε. σὺ δ' ἴχθεις, πείθεο δ' ἡμῖν.

Aequalem se mihi dicere, & assimilari contra.

*Sic dixit: Pelida autē dolor factus est: intus autem ipsi
 In pectoribus hirsutis in ancipitem partē cogitavit: (cor
 An ipsemet ensem acutum extrahens à coxa.
 Hos quidem dimoueret, ipse autem Atridem interficeret:
 An iram sedaret, compesceretq; animum.
 Interea dum hac agigaret per mentem & per animum,
 Traxit autem è vagina magnum ensem, venit Pallas
 Cœlitus, præmiserat enim dea alba-vlnas Iuno,
 Ambos simul ex animo amansq; curansq;
 Stetit autem retrò, & per flauam comam cepit Pelidem,
 Soli apparens, aliorum vero nullus videbat. (gnouis
 Expauit autem Achilles retrò autē conuersus, statim co-
 Palladem Atheniensem, terribiles autē ei oculi lucebant:
 Et ipsam vocans, verba alata alloquutus est:*

*Cur huc, Egiochi Iouis progenies venisti?
 An vt iniuriam noscas Agamemnonis Atrida?
 Sed tibi edico, hoc autem & perfectum iri puto,
 Suis superbis citò tandem animum perdet.*

*Hunc rursus alloquuta est dea castis oculis Minerua:
 Veni ego sedatura tuam iram (si modo persuadearis)
 Cœlitus, præmiserat autem me Dea alba vlnas Iuno,
 Ambos simul ex animo diligensq; curansq;
 Sed agè quiesce à contentione, neque ensem trahere manu:
 Sed certe verbis quidem conuitiator, sicut erit.
 Sic enim edico, hoc & perfectum erit.*

*Et aliquando tibi ter tot aderunt splendida dona (nobis.
 Iniuria causa huius: tu autē cohibe te, obtempera autem*

Τὼ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 Χρὴ μὲν Φροῦτιέρον γέ θεαῖ ἔπειθ' εἰρύσασθαι,
 Καὶ μάλα πορθύμῳ κεχλωμένον ὧς γὰρ ἄμεινον.
 Ος κε θεοῖς ὀπιπέθηται, μάλα τ' ἔκλυον ἄπ' ἔ.
 Ἡ, καὶ ἐπ' ἄρρηρῆ κώπη χεῖρε χεῖρα βαρεῖαν
 Ἀ. ἢ δ' ἐς κυλῶν ὄψε μέγα ξίφος, ἐδ' ἀπίθουσε.
 Μύθῳ ἀδύναϊς. ἢ δ' ἔλυμπονδε βεβήκει,
 Δώματ' ἐς αἰγόχοιο διδς, μὲ δαίμονας ἄλλυς.
 Πηλείδης δ' ἐξ αὐτῆς ἀτυρηρεῖς ἐπέεσσιν
 Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ ἔπω λῆγε χροῖοι,

Οἶνοβαρές, κύνος ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
 Οὔτέ ποτ' ἐς πόλεμον εἶμα λαῶν θρηνηθῆναι,
 Οὔτε λόχον δ' ἰέναι σὺν ἀεισήεσσιν ἀχαιῶν
 Τέτληκας θυμῷ. τὸ δέ τοι κῆρ εἶδε τευ εἶδ'.
 Ἡ πολὺ λούϊόν ὄσι κατὰ σρατὸν εὐρύν ἀχαιῶν
 Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀνθρον εἶποι.
 Δημοβόρος βασιλεύς, ἐπεὶ ἔπ δαυοῖσιν ἀνάσσεις.
 Ἡ γὰρ ἂν ἀτρείδην νῦν ἕστατα λαβήσαιο.
 Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ὄπῃ μέγαν ὄρκον ὀμῆμαι,
 Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν ἔποτε φύλλα καὶ ὄζυς
 φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομῶν ἐν ὄρεσι λέλοιπεν,
 Οὐδ' ἀναδηλήσει. περὶ γὰρ ῥαῖ ἐ χαλκὸς ἔλεψε
 φύλλα τε καὶ φλοῖόν· νῦν αὐτὲ μιν ἦες ἀχαιῶν
 Ἐν παλάμοις φορέεις δικαστοῖοι. οἵτε δέμισας
 Περὶ διδς εἰρύσασθαι· ὁ δέ τοι μέγας ἔσεται ὄρκος.
 Ἡ ποτ' Ἀχιλλῆος ποδὴ ἔξεται ἦες ἀχαιῶν
 Ζυμπαντας· τοῖς δ' ἔπ δαυοῖσιν ἀχαιῶν πρ
 Σρασμαῖν, εὐτ' ἂν πολλοὶ ὄφ' ἔκτορος ἀνδροφόνιοι

Huic autē mutua oratione respondit pedes-velox A-
 Oportet quidem vestrum dea verbum custodire, (chilles,
 Quantumvis sim ex animo iratus, sic enim melius.
 Quisq; utiq; diis obtēperauerit, magis exaudiunt ipsum.
 Dixit, & in argēteo manubrio tenebat manū grauitē,
 Rursus autē vagina impulit magnum ensē, neq; fuit in-
 Verbo Mineruæ. hac autem cælum ascendit (obediens
 In domos Ægida tenentis Iouis ad demonas alios.
 Pelides autem iterum contumeliosis verbis
 Atridem alloquutus est, & nondum cessabat ab ira.

Vino grauate, canis oculos habens, cor verò ceruī.
 Neque vnquam in bellum vnā cum populo armari,
 Neque ad infidias ire cum primoribus Achiuorum
 Ausus es animo, hoc autem tibi mors videtur esse.
 Certè multo melius est per exercitum latum Achiuorum
 Dona auferre, quicumque tibi contradixerit:
 Populi-vorator Rex, quoniam vilibus præes:
 Certè enim Atrida, nunc postremā contumeliam faceres.
 Sed tibi edico, atque adeò magnum iuramentum iuro,
 Certè per hoc sceptrū, & quidem nunquā folia & ramos
 Producet, postq̄ primū incisionem in montib. reliquit,
 Neque pullulabit (circum enim ipsi gladius decorticauit
 Foliag; & corticem) nunc iterum ipsum filij Achiuorum
 In manibus portant iudices, quiq; leges (tum.
 A Ioue hauserunt: hoc autē tibi erit magnum iuramen-
 Certè aliquando Achillis desiderium veniet filiis Achiuo-
 Vniuersis. his autem non poteris, doleas licet, (rum
 Prodesse, quando multi ab Hecctore homicida

Ονήσκοι πῆλοισι σὺ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἀμύξῃσθε
Χωόμενοι, ὅτ' αἰεσον ἀχαιῶν ἔδεν ἔπαις.

Ὡς φάτο Πηλεΐδης· ποτὶ δὲ σπῆπτερον βάλε γαῖαν
Χρυσείοις ἦλοισι πεπαρμένον· ἔζητο δ' αὐτός.
Ατρείδης δ' ἐτέρωθεν ἐμύλιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἡδυεπέης ἀνόρουσε, λιγύς πύλιον ἀργητής,
Τὸ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτα γλυκίον ῥέειν αὐδῆ.
Τὸ δ' ἦδη δύο μὲν γυρεαὶ μερόπων ἀνδρώπων
Ἐφθιάδ', οἳ οἱ προσέθεν ἄμα τρέφεν ἠδ' ἐχέοντο.
Ἐν Πύλῳ ἦγαθήν, μετὰ δὲ τεῖτατοισιν ἀνασεν.
Ὡς ἔφην εὐφρονέων ἀργησάτου καὶ μετέπειπεν,

Ὡ πόποι, ἦ μέγα πένθη· ἀχαιΐδα γαῖαν ἰκέμεν.
Ἡ κεν γηθήσαι Πείαιμοι, Πείαιμοῖοτε παῖδες,
Ἄλλοι τε τρώες μέγα κεν κεχαρτάτο θυμῷ,
Ἐὶ σφῶν τάδε πάντα πυθόατο μαρναμένοισιν,
Οἳ περὶ μὲν βυλῆ Δαναῶν, περὶ δ' ἔστ' μάχεσθαι.
Ἄλλὰ τίδεσθ'· ἀμφὼ δὲ νεώτερόν ἐσθ' ἐμείο.
ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν ἠέσπερ ὑμῖν
Ἀρδράσιν ὠμίλησα, καὶ ἔποτέ μ' οἷον ἀδέριζον.
Οὐ γάρ πω τοῖσιν ἴδον ἀνερχεσθαι, ἔδ' ἴδωμαι,
Ὅσον Πειρίδον τε, Δρύαντά τε ποιμένα λαῶν.
Καινέα τ' Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
Θησέα τ' ἀλγείδην ὀπιέκελον ἀθανάτοισι,
Κάρπσοι δὴ κείνοι ὀπιθωνίων τρέφεν ἀνδρῶν.
Κάρπσοι μὲν ἔσαν, καὶ χερσῖσσι ἐμάχοντο
Φηρσὶν ὄρεσκόοισι, καὶ ἐμπάγλας ἀπόλεσαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεδομίλειον ἐν Πύλῳ ἐλθὼν,
Τηλόθεν ἐξ Ἀπίας γαίης χαλέσωτο γὰρ αὐτοῖ.

Morientes cadent: tu autem intus animum lacerabis
Iratus quando fortas. Achiuorum non honoraris.

Sic dixit Pelides: sceptrum autem proiecit in terram
Aureis clavis transfixum, confedit autem ipse.

Atrides. v. ex alia parte irascebatur. his autem Nestor
Suauiloquus surrexit, argutus Pyliorum orator,
Cuius lingua melle dulcior fluebat sermo:

Illi iam duæ quidem etates varielinguium hominum
Defecerat, qui cum ipso antea simul nutriti sunt & geniti

In Pylo diuina, inter tertios. v. regnabat.

Hic illis bene prudens concionatus est, & dixit:

O dii, certe magnus luctus Achiuam terram inuadit.

Certe letabitur Priamus, Priamiq; filij,

Aliiq; Troiani valde gaudebunt ex animo,

Si vos hæc omnia audient depugnantes,

Qui quidem consilio Danais antecellit & pugnandi peritia
Sed persuadeamini: ambo autem iuniores estis me.

Iam enim aliquando ego & cum melioribus quam vos
Viris conuersatus sum, & nunquam me ipsi parui penderunt.

Non enim vnquam tales vidi viros, neque videbo,

Qualis Pirithoumque, Dryantemque gubernatore populorum
Caneumque, Exadiumque & equalem Deo Polyphemum,

Theseumque, Egidem similem immortalibus.

Fortissimi certe illi terrestrium nutriti sunt virorum:

Fortissimi quidem erant, & cum fortissimis pugnabant
Belus monticolis. & terribili modo interfecerunt.

Et quidem cum his conuersabar ex Pylo veniens

Procul ex Apia terra, (vocabant enim ipsi)

Καὶ μαχόμεναι κρητὲ ἑμαυτὸν ἔρω· κείνοισι δ' ἀνὲς
 Τῶν οἱ νῦν βερετοὶ εἰσιν ὀπιθόνιοι, μαχέοιτο.
 Καὶ μὲν μὲ βυθέων ξύνιον, περὶ θοντό τε μύθηφ.
 Ἀλλὰ πείθεσθε καὶ ὕμμευς, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
 Μῆτε σὺ τὸν δ' ἄγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κέρω,
 Ἀλλ' ἔα ὡς οἱ περὶ ταῖς θόσων γέρας ἦες ἀχαιῶν·
 Μῆτε σὺ πηλείδῃ ἦθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ.
 Ἀνπερίω· ἐπεὶ ἔποθ' ὁμοίως ἔμμορε πμηῖς
 Σκηπτήρχῳ βασιλεὺς, ὅτε ζεύς κῦδῳ ἔδωκεν.
 Εἰ δὲ σὺ καρτερές ἔοσι, θεὰ δὲ σε γείνατο μήτηρ,
 Ἀλλ' ὅγε φέρτερός ἔστιν ἐπεὶ πλείοτεσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρείδη, σὺ δὲ παῖς τεὸν μίνῳ· αὐτὰρ ἔρωγε
 Δίωσμι ἀχλὴν μεδέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 Ἐρκος ἀχαιῶσιν πέλεται πολέμοιο κηκοῖο.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενῳ προσέειπε κρείων ἀγαμέμνων·
 Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα γέρον κατὰ μοῖραν εἶπες.
 Ἀλλ' ὅδ' ἀνήρ ἐδέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων·
 Πάντων μὲν κρατεῖν ἐδέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 Πᾶσι δὲ Σημαίνειν ἄπν' ἔπεισεσθαι οἶω.
 Εἰ δὲ μιν αἰχμητῶν ἔδρασαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
 Τύνηκά οἱ προσέειπεν ὀνείδεα μυθήσασθαι·
 Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖῳ ἀχλλεύς·
 Ἡ γάρ κεν δειλός τε καὶ ὑπὸ δαυδὸς κηλεοίμεναι,
 Εἰ δὴ σοι πᾶν ἔργον ὑπέξομαι ὃ, τί κεν εἴποις·
 Ἀλλοισιν δὴ ταῦτ' ὀπιτέλλω, μὴ γὰρ ἔμοιγε
 Σήμαιν'· ἔγάρ ἔρωγ' ἔπ' σοι πείσεσθαι οἶω.
 Ἄλλο δὲ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι.
 Χερσὶ μὲν ἔπ' ἔρωγε μαχίσματα εἶνεκα κέρους.

Et pugnabā pro meis viribus ego: cum illis autem nullus
 Eorum qui nunc homines sunt terrestres pugnaret:
 Et mea consilia audiebant mihiq; obediētes erāt verbo.
 Sed obedite & vos, quia abedire melius.
 Neq; tu ab isto (excellens quamvis sis) auferas puellam.
 Sed concede ut ei primū dederunt prāmium filij Achil-
 Neque tu Pelide velis contendere regem (uorum.)
 Contra: quia nunquam similem fortitus est honorem
 Sceptriger rex, cuiq; Iupiter honorem dedit.
 Si autem tu fortior es, dea autem te genuit mater:
 Tamen hic potentior est, quia pluribus imperat.
 Atride tu autem compesce tuam iram: sed ego
 Precabor Achillem deponere iram, qui magnum omnib.
 Septum Achivus est belli mali.

Huic autem vicissim respondit rex Agamemnon:
 Ita sanè hæc omnia senex secundum decens dixisti:
 Sed hic vir vult supra omnes esse alios,
 Omnes esse in sua potestate vult, omnibus & dominari,
 Omnibus & præcipere quæ non persuasurum puto.
 Si autē ipsum bellicosum fecerunt Dii semper existentes,
 An propter ea ipsi permittunt contumelia loqui?
 Huic autem interpellato sermone respondit diuus A-
 Certè timidusq; & vilis vocari possem, (chilles,
 Si iam tibi in omni re cessero quam dicis:
 Aliis iam hæc iube, non enim mihi
 Præcipe: non enim me tibi obtemperaturum puto.
 Aliud autem tibi dico, tu autem in præcordiis mitte tuus:
 Manibus quidem non ego pugnabo gratia puellæ

Θύτε σὺ, ὅτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μὴ ἀφέλεδά γε δόντες·
 Τῶν δ' ἄλλων ἄ μοι ὄψι δῶν παρὰ νηὶ μελαίνῃ,
 Τῶν ἐκ ἄν τι φέροις ἀνελάων ἀέκοντο· ἐμείο.

Εἰ δ' ἄγε μὲν πείρησαι, ἵνα γινώσκῃ καὶ οἶδε.

Αἴψά τοι αἶμα κελευσθὼν ἐρωήσῃ περὶ δουρί.

Ὡς τῷ γ' ἀνπιβίοισο μαχεσάμενῳ ἐπέεσσιν
 Ἀνσιήτων· λῦσαν δ' ἀρχαῖον παρὰ νηυσὶν ἀχαιῶν.
 Πηλείδης μὲν ὅπῃ κλισίας καὶ νῆας εἴσας
 Ηἴα σὺν τε Μενοιπιάδῃ καὶ οἷς ἐτάερισιν.

Ἀτρείδης δ' ἄρα νῆα δολῷ ἄλαδε παρέρουσεν,
 Ἔς δ' ἐρέτας ἐκρινεν εἰκόσιν, ἔς δ' ἐκατόμβῳ
 Βῆσθε θεῶν· ἀνὰ δὲ χρυσήδεα χαλλιπάρηον
 Εἴσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμηπις Ὀδυσσεύς,
 Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρά κέλευθα.
 Λαῶς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνων·
 Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἄλα λυματ' ἔβαλλον·
 Ἐρδον δ' Ἀπόλλωνι τελευτάσας ἐκατόμβας
 Ταύρων ἢ δ' αἰγῶν παρὰ σὺν ἄλδῃ ἀτρυγέτοιο.
 Κνίσση δ' ἔρανον ἵκεν ἐλιχομένη περὶ χαλκῶν.
 Ὡς οἱ μὲν τὰ πόνοντο κατὰ στρατὸν· ὃ δ' ἀγαμέμνων
 Λῆγ' ἔειδος, τίμω πρῶτον ἐπιπέλις Ἀχλῆϊ.
 Ἀλλ' ὄγε ταλδύθειόντε καὶ εὐρυβάτιμω προσέειπε,
 Τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὄτρηνά δ' ἐρεῖπον τε.

Ἐρχέσθον κλισίῳ Πηλιπιάδεω ἀχλῆϊ·
 Χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν βεισηίδα χαλλιπάρηον·
 Εἰ δέ κε μὴ δῶσιν, ἐγὼ δὲ κεν αὐτὸς ἔλωμαι
 Ἐλδῶν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίχιον ἔστα.

Ὡς εἰπὼν, ἄρῃει, κρατερὸν δ' ὅπῃ μῦθον ἔτελλε.

Neque tecum, neque cum alio quouis, quum à me au-
 fertis quod dedisti, (nauem nigram,
 Aliarum autem rerum, qua mihi sunt velocem apud
 Harum nihil viique feres accipiens invito me.
 Alioquin age, fac periculum, vt cognoscant & isti:
 Statim tibi sanguis niger fluet per lanceam.

Sic hi contrariis contendentes verbis (chiuorum,
 Surrexerunt: soluerunt autē contentionē apud naues A-
 Pelides quidem ad tentoria & naues equales
 Iuit cumq; Menœtiade & propriis sociis:
 Atrides autem nauem velocem in mare deduxit,
 Intus autē remiges elegit viginti, intus autem hecatōbem
 Imposuit deo, Chryseidē. v. pulchrigenā (prudēs Vlysses.
 Consendere fecit adductam: in ea autē princeps ascendis
 Qui cum ascendissent, nauigabant per humidās vias,
 Populos autem Atrides lustrari iussit.
 Illi autem lustrabantur, & in mare sordes iaciebant.
 Faciebant autem Apollini perfectas hecatombas
 Taurorum & caprarum iuxta littus maris infructuosi.
 Nidor autem ad cælum ibat inuolutus circa fumum.
 Sic hi quidē hæc operabatur per exercitiū. neg. Agamēnon
 Cessabat à rixa qua primū minatus fuerat Achilli.
 Sed hic Talthybiūmq; & Eurybatem affatus est:
 (Hi ipsi erant præcones & sortes ministri.)

Abite ad-tentorium Pelide Achilli,
 Manu accipientes adducite Briseida pulchrigenam.
 Si autem non dederit, ego ipse auferam
 Veniens cum pluribus: quod illi & horribilius erit.

Sic dicens præmisit, durum autem mandatum iussit.

Τὼ δ' ἄλκοντε βάλτω παρὰ Σιν' ἄλδος ἀτρυγέτοισ'
 Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέδω.
 Τὸν δ' ὄδρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ
 Ἡμενον· ἐδ' ἄρα τῶγε ἰδὼν γήθησεν ἀχιλλεύς.
 Τὼ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα,
 Στήπῳ, ἐδέ π' ἴμιν προσεφώνεον, ἐδ' ἔρεόντο.
 Αὐτὰρ ὃ ἔρχω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε.

Χαίρετε κήρυκες Διὸς ἀγγελιοὶ ἦ δὲ καὶ ἀνδρῶν
 Ἄσων ἴτ' ἐπ' μοι ὕμεις ἐπαίποι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
 Ὃς φῶϊ προσίει Βεισιπίδος εἵνεκα κέρους.
 Ἀλλ' ἄγε διοχμεὺς πατρὸς κλισίας ἔξαγε κέρου,
 Καὶ φῶϊν δὸς ἄγειν· τῷ δ' αὐτὸ μάρτυρες ἔσων
 Πρὸς τε θεῶν μακάρων, πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων,
 Καὶ πρὸς τῷ βασιλῆϊ ἀπηνέου, εἴ ποτε δ' αὐτε
 Χρειῶ ἑμῶσι γήθηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνας,
 Τοῖς ἄλλοις· ἢ γὰρ ὄγ' ὀλοῆσι φρεσὶ θυέ,
 Οὐδέ π' οἶδε νοῆσαι ἅμα προσῶ καὶ ὀπίσω,
 Ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σοοὶ μαχέοντο ἀχαιοί.

Ὡς φάτο, πάτερ κληῖ δὲ φίλῳ ἐπεπέειδε δ' ἐταίρω,
 Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίας βεισιπίδα κελίπάρηον,
 Δῶκε δ' ἄγειν. τὼ δ' αὖτις ἴτῳ παρὰ νῆας ἀχαιῶν.
 Ἡ δ' ἄεικτο ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ ἀχιλλεύς
 Δακρύσας, ἐταίρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιαθεῖς,
 Θῖν' ἐφ' ἄλδος πολιῆς, ὄρεῶν δ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
 Πολλὰ δὲ μητεὶ φίλῳ ἠρήσατο χεῖρας ὄρε γυῖς,

Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκέες γε μιν νυδάδιόν περ ἔοντα,
 Τιμῷ π' ἐρ μοι ὄφελ' ἔνδ' ὀλυμπιῶ ἔγγυαλίξαι
 Ζεὺς ὑψιθεραμέτης· νῦν δ' ἐδέ με τυτθὸν ἔπειεν.

Ἡ γάρ

Hi inuitti iuerunt iuxta littus maris infructuosi:
 Myrmidonum. v. ad tentoriaq; & naues peruenerunt.
 Hunc autē inuenerunt apudq; tentorium & nauē nigra
 Sedentem: neque sanē hos inuittus latatus est Achilles.
 Hi quidem perterriti & reueriti Regem, (rogabant:
 Steterunt, nequaquā. v. ipsum alloquebantur, nec inter-
 Sed hic cognouit suis in mentibus, dixitq;

Saluete praecones Iouis nunciij, atque etiam virorum:
 Propius accedite, nihil mihi vos culpādi, sed Agamēnon,
 Qui vos pramisit Briseidis causā puella.
 Sed age generose Patrocle educ puellam,
 Et ipsis da ut ducant, vos ipsi autem testes estote
 Coram diis beatis, coramq; mortalibus hominibus,
 Et coram rege illaudato, si vnquam posthac
 Opus me fuerit sauiam pestem remouere
 Ab aliis. certē enim hic perniciosus consiliū furit,
 Neque scit intelligere praesentis nec futurae,
 Ut sibi apud naues salui pugnare queant Achiuī.

Sic dixit, Patroclus autem dilecto obediuit socio.
 Eduxit autem rex ex tentorio Briseida pulchrigenam,
 Deditq; ducendā: hi autē retrō iuerūt ad naues Achiuorū.
 Illa verō inuita vnā cum his mulier ibat, sed Achilles
 Lachrymans à sociis statim sedit seorsim separatus,
 Littus ad maris cani, respiciens in purpureum pontum.
 Multa autē matri dilectae supplicauit manus porrigens,

Mater, quum me pepereris ut essem breuis temporis,
 Honorem mihi debebat Olympius tradere (notauit
 Iupiter altisonans: nunc autem neque me paululum ho-

Certē

Ἡ γάρ μ' Ἀτρείδης ἐσυρκεῖων ἀγαμέμνων
 Ἠπῆμσεν· ἔλων γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπύραξ.

Ὡς φάτο δακρυχέων. τῷ δ' ἔκλυε πόντια μήτηρ,
 Ἡμένη ἐν βένθεσιν ἄλως παρὰ πατεὶ γέροντι·
 Καρπαλίμως δ' ἀνένδ' ὀλοῖς ἄλως, ἠὲ ὀμίχλη·
 Καί ῥα πάριθ' αὐτοῖο καδέζετο δακρυχέοντα,
 Χεῖρ' ἑμὴν χεῖρες ἔξεν, ἔπει τ' ἔφατ' ἐκ τ' ὀνόμαζεν·
 Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
 Ἐξάουδα, μὴ κούδενό φω, ἵνα εἶδμεν ἄμφω.

Τῷ δὲ βαρυσηνάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχαιεύς,
 Οἶδα· τίη τοι ταῦτ' εἰδήη πάντ' ἀγορεύω;
 Ὡχρόμ' ἔς Θήβην ἱερῶν πόλιν Ἠετῶντα,
 Τῷ δὲ διεπράδαμέν τε, καὶ ἦραμεν ἐνθάδε πάντα·
 Καὶ τὰ μὲν ἐσδέσασατο μὲν Φοῖσιν υἱες ἀχαιῶν,
 Ἐκ θ' ἔλον Ἀτρείδῃ Χρυσήϊδα χαλκίπάρῃον·
 Χρύσης δ' αὖθ' ἱερὸς ἐκατήβηλ' Ἀπόλλωντα,
 Ἠλθε θοὰς δὴ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχρώνων,
 Λυσόμενος τε δύρατρα, φέροντ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκίβηλ' Ἀπόλλωντα,
 Χρυσέφ' ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίετο πάντας ἀχαιεύς.
 Ἀτρείδῃ δὲ μάλιστα, δύω κοσμητορὸς λαῶν·
 Ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπυσφήμισαν ἀχαιοὶ
 Αἰδεϊδάμ' ἔς ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέξθαι ἄποινα·
 Ἀλλ' ἔκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἠῶδανε θυμῷ,
 Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερόν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
 Χωόμεντα δ' ὀρέρον, πάλιν ὄχετο. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 Εὐξάμενος ἦκουσεν, ἔπει μάλα οἱ φίλον ἦεν·
 Ἡκε δ' ἐπ' ἀργείοισι χακὸν βέλοντα, οἱ δέ νυ λαοὶ

Tertè enim me Atrides latè-dominans Agamemnon
 Inhonoravit: habet enim præmiū quod per vim rapuit.

Sic dixit lachrymans: hunc autè exaudiuit veneranda
 Sedens in profunditatib. maris apud patrē senē. (mater
 Statim autem prodiit è cano mari, velut nebula:
 Et ante ipsum sedit lachrymantem,

Manuq; ipsum demulsit, itaque locuta est:

Fili quid fles? quis verò tibi mentem inuasit mæror?
 Dic, ne celes in animo, ut sciamus ambo. (Achilles)

Hanc autè graviter-suspirans allocutus est pedes velocè
 Nosti: cur tibi hæc scienti omnia dicam?

Iuimus in Theben sacram ciuitatem Eëtionis,
 Hanc diripuimus & adduximus huc omnia;

Et hæc quidem bene diuiserunt inter se filij Achiuorum,
 Elegerunt autem Atridæ Chryseida pulchrigenam:

Chryses autem postea sacerdos longè iacentis Apollinis
 Venit ad veloces naues Achiuorum ferro-vestitorum,

Liberaturusq; filiã, ferensq; insinua præcia liberationis,
 Coronamq; habens in manib. longè iacentis Apollinis,

Aureo cum sceptro, & deprecabatur omnes Achiuos:
 Atridas autem maximè, duo ornamenta populorum.

Tunc alij quidem omnes linguis fauerunt Achiuui,
 Venerandūq; esse sacerdotē, & splèdida accipièda præcia.

Sed non Atridæ Agamènoni placuit animo: liberationis,
 Sed malè dimisit, acerbum & verbum mandauit.

Iratu autem senex retrò abiuit: hunc autem Apollo
 Precantem exaudiuit, quoniam valdè sibi amicus erat.

Misit autem in Argiuos malam sagittam: populi autem

Θνησκον ἐπασύτεροι· τὰ δ' ἐπόφετο κῆλα θεοῖο
 Πάντη ἀνὰ φρατὸν εὐριν ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
 Εὐ εἰδὼς ἀγόρευε· θεοπροπίαις ἐκάτοιο·
 Αὐτὴν ἐγὼ παρῶτ'· κελόμην θεὸν ἰλάσκειναι.
 Ατρείωνα δ' ἐπειτα χόλ'· λάβεν· αἴψα δ' ἀναστὰς
 Ηπείλισεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμέν' ὄϊ.
 Τῷ μὲν γὰρ σὺν νηϊ δοῆ' ἐλίκοπτες ἀχαιοὶ
 Ες Χρυσίω πέμπουσιν, ἄγχι δὲ δῶρα ἀνακτῆ.
 Τῷ δὲ νέον κλισίῃθεν ἔβαν κήρυκες ἄροντες
 Κέρω Βεισῆ·, τίω μοι δοῦσαι ἦες ἀχαιῶν.
 Ἀλλὰ σὺ, εἰ δυνάσασί γε, περιέχειο παίδος ἐῆ·.
 Ελθῶσ' ἔλυμπον δὲ Δία λίτω, εἶποπε δὴ π
 Ἡῖπει ὄνησας κραδίω Διὸς, ἦε καὶ ἔργῳ.
 Πολλάκι γὰρ σέο πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἄκουσα
 Εὐχόμενης, ὅτ' ἐφηθα κελαινεφέϊ Κρονίῳνι
 Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λογιὸν ἀμῦναι,
 Ὅππότε μιν ξυρῆσαι ὀλύμπιοι ἦδελον ἄλλοι,
 Ἡρη τ', ἦ δὲ ποσειδάων, καὶ παλλὰς Ἀθηνῆ·
 Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθῶσαι θεὰ ὑπελύσοο δεσμιῶν,
 Ὡχ' ἐκαστόγχερον κελέσασ' ἐς μακρὸν ὀλυμπον,
 Ὅν Βειάρεων κελέσσι θεοὶ, ἄνδρες δὲ τε πάντες
 Αἰγαίων· ὃ γὰρ αὐτε βίη εἰσπατρὸς ἀμείνων,
 Ὅς ῥα παρὰ κρονίῳνι καθεζέτο κύδ' εἰ γαίων·
 Τὸν καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες θεοὶ, ἕδ' εἰ ἔδησαν.
 Τῶν νῦν μιν μνήσομαι παρὲξέο, καὶ λάβε γένων,
 Αἰκέν πως ἐδέλθισι ὅπ' Τρώεσσι ἀρῆξαι,
 Τὺς δὲ κατὰ παρμόνας τε καὶ ἀμφ' ἄλλα ἔλωαι ἀχαιῶς
 Κτειρομένους, ἵνα πάντες ἐπαύροινται βασιλῆ·,

Moriebantur frequentes: ibant autem spicula Dei
 Per totum exercitum latum Achiuorum: nobis aut vates
 Bene sciens cōcionabatur vaticinationes logè-iacientis:
 Statim ego primus hortabar Deum placari.
 Attidem autem postea irā cepit: statim autem exurgens
 Minatus est verbum, quod iam perfectum est.
 Illam quidem enim cum naui veloci nigrioculi Achiuū
 Ad Chrysem mittunt: ducunt autem dona regi.
 Hanc autem nuper è tentorio iuerunt præcones ducentes
 Puellam Brisei, quam mihi dederant filij Achiuorum.
 Sed tu, siquidem potes, auxiliare filio tuo.
 Vadens ad cœlum Iouem precare, si vnquam aliquid
 Vel verbo iuuisisti cor Iouis, vel etiam opere.
 Sæpè enim te patris in adibus audiui (turnio
 Gloriantem, quum dicebas à faciente-nigras-nubes Sa-
 Solum inter immortales crudelem cladem remouisse:
 Quando ipsum colligare cœlestes voluerunt alij.
 Iuno & Neptunus & Pallas Minerua.
 Sed tu quum venisses, ipsum Dea liberaisti à vinculis,
 Statim Centimanum vocans in magnum Olympum,
 Quem Briareum vocant dij, viri autem omnes (rior,
 Egeonē. hic. n. duplo rursus viribus suo patre præstan-
 Qui apud Saturnium sedebat eo honore latus: (.f. Iouē.
 Hunc & exhorruerunt immortales dij, neq, ligauerunt
 Hū nunc illi in memoriam reuocatis a side, & præhende
 Si aliquo modo velit Troianis auxiliari: (genus,
 Ad puppes verò vsque & ad mare expellere Achiuos
 Casos, vt omnes fruantur rege,

Γνώ δὲ καὶ Ἀτρείδης ἐσυρκεῖον Ἀγαμέμνων
 Ἦν ἄπλω, ὅτ' αἶψον ἀχαιῶν ἔδεν ἔπσε.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα
 Ὡ μοι τέκνον ἔμῳν, τί νυ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκῶσα;
 Αἰδ' ὄφελος παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτ' καὶ ἀπῆμων
 Ἡδω· ἐπεὶ νύ τοι αἴσα μίνυ δάπτω, ἔπι μάλα δλώ.
 Νῦν δ' αἶμα τ' ὠκύμορ' καὶ οἰζυρὸς πάει πάντων
 Ἐπλεο. τῶ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
 Τῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπ' Διὶ περ πικροχόρῳ
 Εἴμ' αὐτῇ παρὸς Ὀλυμπον ἀγάννιφον. αἶκε πείδηται.
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηοῖ παρήμεν' ὠκυπέρισσι,
 Μιλί' ἀχαιοῖσιν, πολέμῳ δ' ἀποπαύο παμπαν.
 Ζεύς γάρ ἐπ' ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας αἰθιοπῆας
 Χθρὸς ἔβη μετὰ δαῖτα. (θεοὶ δ' αἶμα πάντες ἔποντο)
 Δωδεκᾶτη δέ τοι αὖθις ἐλεύσεται ἔλυμπον δε·
 Καὶ τότε ἔπειτά τοι εἴμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατῆς δῶ,
 Καί μιν γυνάσσομαι, καί μιν πείσεσθαι οἶω.

Ὡς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο. τὸν δ' ἔλιπ' αὐτῇ
 Χαόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζῶνοιο γυναικὸς,
 Τὴν ῥα βίη ἀέκοντ' ἀπὸ νῦν ἄνταρ Ὀδυσσεὺς
 Ἔς Χρῦσῳ ἴκανε· ἄγων ἰερῶν ἐκατόμβῳ.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμέν' ὠλυβερδέ' ἐντὸς ἴκοντο,
 Ἰσία μὲν σείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηὶ μελάλῃ·
 Ἰσθὸν δ' ἰσοδόκη πείλασαν, πορτόνοισιν ὑφέντες,
 Καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὄρμον παρέρυσαν ἑρετμοῖς,
 Ἐκ δ' ἐυνας ἔβαλον, κατὰ δὲ πυρμυήσ' ἔδησαν·
 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βᾶνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
 Ἐκ δ' ἐκατόμβῳ βῆσαν ἐκηβόλῳ ἀπέλλωνι.

Noscat autem & Atrides latè-dominans Agamemnon
 Suum detrimentū, q̄ fortissimū Achiuorum nibili fecit.

Huic respondit deinde Thetis, lachrymas effundens,
 Heu fili mi, cur te enutriui in malum pariens?
 O vrinam apud naues sine lachrymis & sine noxa
 Sederes, quoniam tibi fatū paululum neq̄, multūm diu:
 Nunc autem & citò moriturus & erumnosus supra oēs
 Es, idcirco te malo fato peperī in adibus.

Hoc autem dictura verbum Ioui gaudenti-sulmine
 Vado ipsa in Olympum valdè-niuosum, si persuadeatur:
 Sed tu quidem nunc nauibus assidens velocibus
 Irascere Achiuis, bello autem abstine omnino.
 Iupiter enim in Oceanum ad inculpato Ethiopas
 Hesternus iuit ad conuiuium (dij autem simul oēs sequuti
 Duodecima autem rursus veniet ad cælum: (sunt.)
 Et tunc postea vadam Iouis ad aenea-basis domum:
 Et ipsius genib. aduoluar, & me ipsum persuasurū puto.

Sic utique locuta abiit: hunc autem reliquit ibi
 Iratum in animo propter formosam mulierem,
 Quam vi ab inuito abstulerant. Sed Ulysses
 In Chryseiden peruenit, ducens sacram hecatombem.
 Qui quando portū valdè profundum intra peruenerunt
 Vela quidem collegerunt, posueruntq̄, in naui nigra:
 Malū autē theca accommodarunt, rudentibus dimittentes
 Statim: hanc autem in portum protraxerunt remis:
 Anchoras eiecerunt, ac puppes ligauerunt:
 Verūm & ipsi exierunt in littus maris,
 Et hecatombem exposuerunt longè-iacienti Apollini.

Εκ δὲ χρυσῆς νηὸς βῆσαντο πόρτιοι.

Τῷ μὲν ἔπειτ' ὅτι βαμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς
Πατρὶ φίλῳ ἐν χειρὶ πῖθει, καὶ μιν προσέειπεν.

Ὡ χρῦση, παρ' ἐμὲ μὲν ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
Παιδῶ τέ σοι ἀγάμεν, φοίβῳ δ' ἱερῶ ἐκπτόμβῳ
Πρέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὅφρ' ἱλασώμῃ ἀνακτα,
Ὅς νῦν ἀργείοισι πολύστονα κῆδ' ἐφῆκεν.

Ὡς εἰπὼν, ἐν χειρὶ πῖθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων
Παῖδα φίλῳ· τοῖ δ' ὄνχε θεῶ κλειπῶ ἐκπτόμβῳ
Εξείης ἔσησαν εὐδμητον παρὶ βαμὸν.

Χερσὶ ψαυτο δ' ἔσπειτα, καὶ ἔλοχ' ἔτας ἀνέλοντο.
Τοῖσιν δὲ χρυσὸς μεγάλ' εὐχετό χεῖρας ἀναχόν.

Κλυθὶ μὲ ἀργυρέτοξ', ὃς χρυσῶν ἀμφιπέθεκας,
Κίλλαν τε Ζαθέλω, τενέροιο τε Ἴφι ἀνάσσεις.

Ἦδη μὲν ποτ' ἐμοῦ πάρος ἔκλυες ἐυξάμενοιο,

Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν ἀχαιῶν·

Ἢ δ' ἔπ' καὶ νῦν μοι τόδ' ὅππ' κήλυον ἐέλωρ,

Ἦδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμνονο.

Ὡς ἔφατ' ἐυχόμενος· τῷ δ' ἔκλυε φοίβ' ἀπύλων.

Αὐτὰρ ἔπειρ' εὐξάντο, καὶ ἔλοχ' ἔτας προσβάλλοντο,

Αὐῆρσαν μὲν παρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,

Μηρὸς τ' ἐξέταμον, κατὰ τε κνίση ἐνάλιψαν,

Δίπλυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' αἰμόδέτησαν.

Καῖε δ' ὅππ' ἄχ' ἰς ὀρέων, ὅππ' δ' αἰδοπα οἶνον

Δεῖθε· νέοι δὲ παρ' αὐτῶν ἔρχον πεμπόβολα χρο-

σίν.

Αὐτὰρ ἔπει κατὰ μηρ' ἐνάη, καὶ σπλάγχθ' ἐπάσαντο,

Μίσυλλόν τ' ἄρα τῆλλα, καὶ ἀμφ' ἀβελόισιν ἔπειραν,

Ωπην-

Sed & Chryseis nauī exiuit pontigrada.

Hanc quidem postea ad altare ducens prudens Vlysses,
Patri charo in manibus posuit, & ipsum allocutus est:

O Chryse, pramisit me rex virorum Agamemnon:
Filiamq; tibi vt ducerem, Phoebog; sacram hecatombem
Facerem pro Danais, vt placemus regem,
Qui modo Argiuis multi-suspirij dolores immisit.

Sic dicens, in manibus posuit: hic a. suscepit gaudens
Filiam dilectā: hi aut statim deo gloriosam hecatombem
Ordine statuerunt bene-adificatum circa altare.
Manus lauarunt postea, & fruges salsas sumpserunt.
His autem Chryses valde precabatur manus eleuans.

Audi me argenteum arcū habens, qui Chysen tueris,
Cillamq; valde diuinam, Tenedog; fortiter imperas.
Iam quidem aliquando me antea exaudisti precantem,
Honorasti quidē me, valde autem laxisti populū Achiuo-
Item & nunc mihi perfice desiderium, (rum,
Iam nunc à Danais sauam pestem remoue.

Sic dixit orans, hunc autem exaudiuit Apollo.
Sed postquam precati sunt, & fruges salsas proiecerunt,
Retro traxerunt quidem primū, & iugularunt, & exco-
Coxasq; secuerunt aruinaq; cooperuerunt, (riarunt,
Dupliciter facientes, super ipsis autem cruda posuerunt.
Adolebat aut in lignis incisis senex, super aut rubrū vinū
Libabat. iuuenes aut apud ipsum tenebant verua-quin-
que-ordines-habentia manibus.

Sed postquam coxa coctæ sunt, & viscera gustarunt,
Ac minutatim secuerunt alia, & in verub. transfixerūt,

C 4

Assarunt

Ὀπῆσαν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τεύκοντό τε δαίτα.
 Δαίνυντ'. ἕδ' ἐπιδυμὸς ἐδάδετο δαιτὸς εἴσις.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξέρον ἔντο,
 Κῦροι μὲν κρητῆρας ἐπέσεψαντο ποτοῖο.
 Νόμισαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι διαπέοισθ'.
 Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῆ δέδον ἰλάσκοντο,
 Καλὸν αἰείδοντες παιήονα κῦροι ἀχαιῶν,
 Μέλποντες ἐκείρωρον. ὃ δὲ φρένα τέρπειτ' ἀκούων.
 Ημῶ δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ὄπι κνέφας ἦλθε,
 Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηὸς.
 Ημῶ δ' ἠειρήνεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάρητο μὲν στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν.
 Τόσιν δ' ἴκμενον ἄρον ἴει ἐκείρωρον ἀπόλλων.
 Οἱ δ' ἰδὸν σήσαντ', ἀνάδ' ἰστία λυγρὰ πέτεσσιν.
 Ἐν δ' ἀνεμῶ περιῆσεν μέσον ἰστίν, ἀμφὶ δὲ κύμα.
 Στέρχη πορφύρεον μεγάλη ἴαχε νηὸς ἰόσις.
 Ἡ δ' ἔδειεν κατὰ κύμα διαπρήσασα κέλευθα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥῆκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν ἀχαιῶν,
 Νῆα μὲν οἴη μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσαν.
 Τῆ δ' ὄπι φάμασσι, ὑπὸ δ' ἔριματα μαυρὰ τάνυσσε.
 Αὐτοὶ δ' ἐσιδναιτο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
 Αὐτὰρ ὁ μιλίει νηυσὶ παρήμενον ὠκυπέροισι
 Διοχῆς πηλέος ἦδ' ἑσπερίοιο ἀχιλλεύου,
 Οὐτέ ποτ' εἰς ἀργεῖον παλέσκετο κυδιάνειρα,
 Οὐτέ ποτ' ἐς πάλεμόνῃ ἀλλὰ φθινύθεισε φίλον κῆρ.
 Αὐτὶ μὲνων, ποθέσειε δ' αὐτῷ τε πόλεμόν τε.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δωδεκάτη γῆετ' ἠώς,

Assarunt accuratè, traxeruntq; omnia. (uiuium,
Ceterum vbi quieuerūt à labore, preparaueruntq; con-
Contiuati sunt: neq; in aliquo animus indiguit cibo e-
Sed postquā potus & esca desiderium exemerunt, (quali
Pueri quidem crateras coronauerunt vino,
Distribueruntq; omnibus incipientes poculū.
Hi autem totam diem cantu Deum placabant,
Latum canentes Paana pueri Achiuorum, (audiens.
Canentes longè-operantem, is aut mentem delectabatur
Quando autem sol occidit, & crepusculum superuenit,
Tunc sanè dormiuerunt in puppibus nauis.
Quando. a. mane-genita apparuit rosea digitos Aurora,
Et tunc postea recesserūt ad exercitū latum Achiuorum.
His autē concitatum ventū misit longè-iaculans Apollo.
Hi verò malū erexerunt, supraq; vela alba extenderunt.
Ventus autem inflabat medium velum, circum autem
Carinam nigra valdè resonabat, nauis eunte. (vndæ
Hæc autem currebat per vndam pertransiens vias.
Sed postquā venerunt ad exercitum latum Achiuorum.
Nauem quidem hi nigram in continentem traxerunt
In summam arenam, ac longuria lōga subextenderunt.
Ipsi autem sparsi sunt per tentoriaq; nauesq;.
Verum hīc irascebat ur nauibus asidens velocibus
Generosus Pelei filius pedes-velox Achilles.
Neq; vnq; in concione versabatur illustres viros faciente,
Neque vnquam in pralio, sed consumebat dilectum cor
Illic manens, desiderabat autem clamoremq; pugnamq;.
Sed quando iam ab illo duodecimus factus est dies.

Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλύμπου ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔοντες
 Πάντες ἅμα, ζῆς δ' ἦρχε. θέτις δ' ἐλπίδες ἔφετ' ἰμέων
 Παιδὸς ἐν, ἀλλ' ἦ γ' ἀνεύσατο κύμα θαλάσσης,
 Ἡεῖλη δ' ἀνέβη μέγαν ἔρανον, Ὀλύμπου τε
 Εὐρεν δ' εὐρύσπα κρονίδην ἄτερ ἡμενον ἄλλων
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδείξει δ' ἔλμπιοι.
 Καί ῥα πάριθ' αὐτοῖο κατέζετο, καὶ λάβε γένην
 Σκιῆ, δόξιν τε γῆ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνδρεῶν ἔελύσα,
 Λισσομένη προσέειπε δία κρονίωνα ἄνακτα.

Ζεῦ πάτερ, εἴποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα.

Ἡέπει, ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κήλιων ἐέλδωρ
 Τίμησόν μοι ἦδ' ὄν, ὃς ὠκυμοράτα ἔαλλων
 Ἐπλετ' ἀτάρ μιν νῦν γὰρ ἀνάξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 Ἡπίμυσεν ἑλῶν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπέραις.
 Ἀλλὰ σὺ πάριθ' ἔμιν Ὀλύμπιε μηπίετα Ζεῦ.
 Τόφρα δ' ἐπὶ πρῶεσι τίθει κράτ' ὄφρ' ἂν ἀχαιοὶ
 Τιδὸν ἑμὸν ἴσωσιν, ὄφ' ἑλλώσιν τέ ἐπιμῆ.

Ὡς φάτο. τίω δ' ἔπι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεῦς.

Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἦσο. θέτις δ' ὡς ἦψατο γένην,
 Ὡς ἔχειτ' ἐμπεφυῖα, καὶ ἦρετο δούτερον αὐδισ,
 Νημερτές μὲν δὴ μοι ὑπόχρεο, καὶ κατάνευσο,
 Ἡ ἀπόειπ' ἐπεὶ ἔτοι ἐπὶ δέσ' ὄφρ' εὐεῖδ' ἰδῶ
 Ὅσων ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀπιμοτάτη θεός εἰμι.

Τίω δὲ μέγ' ὀρθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεῦς.

Ἡ δὴ λοίγια ἔργ' ὅτ' ἐμ' ἐχθροδοπήσαι ἐφήσεις
 Ἡρη, ὅταν μ' ἐρέδῃσιν ὄνειδος ἐπέεσσιν.
 Ἡ δὲ καὶ αὐτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Νεικεί, καὶ τέ με φησὶ μάχη πρῶεσιν ἀρήγειν.

Et tunc iam ad Olympum iuerant dii semper existentes,
 Oēs simul, Iupiter autem praebat: Thetis autē non oblitā
 Filij sui, sed emerfit ex vnda maris (est mandatorum
 Matutinaq̄, conscēdit in magnum caelumq̄, Olympumq̄,
 Inuenit aut late-videntē Saturnidem seorsum sedentem
 In summo vertice eminentis Olympi: (ab aliis,

Et ante ipsum sedit, & prehendit genua
 Sinistra-manu, dextera autem mento apprehendens,
 Supplicans allocuta est Iouem Saturnidem regem:

Iupiter pater, si quando te inter immortales iuui,

Vel verbo, vel opere, hoc mihi perfice desiderium,
 Honora mihi filium, qui breuissima vita praeceteris
 Est: sed ipsum nunc rex virorum Agamemnon (vi cepit.
 Inhonoraui, habet enim munus eius ereptum quod ipse
 Sed tu ipsum honora Olympic & prudens Iupiter.

Tandiu autem Troianis adiuice robur, donec Achiui
 Filium meum honorent, augeantq̄ ei honorem. (Iupiter
 Sic dixit: hanc. a. non alloquutus est nubes congregans
 Sed tacitus diu sedit, Thetis. a. sicut apprehēderat genua,
 Sic tenebat inhaerens, & rogabat secundū iterum:

Verum quidem iam mihi promitte & annue:

Vel abnue (quoniam non tibi est timor) vt bene sciam,
 Quantum ego inter omnes inhonoratissima dea sim.
 Hanc. a. grauiter suspirans allocutus est nubiu congrega-
 Exititalia sanē opera, qd' me rixari impellis, (tor Iupiter
 Iunoni, quando me irritat contumeliosis verbis.
 Hac autem & vanē mecum semper inter immortales deos
 Contendit: atque me dicit in pugna Troianis auxiliari.

Αλλὰ σὺ μὲν νῦν αὐδὶς ἀπόσιγχε, μή σε νοήσῃ
 Ἥρη· ἐμοὶ δὲ κε ταῦτα μελήσεται ὄφρα τελέσῃ.
 Εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ καταπόσσμαι, ὄφρα πεποιήσῃ.
 Τὸτο γὰρ ἐξέμεθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
 Τέκμων· ἔγχαρ' ἐρῶν παλινάχρετον, ἔθ' ἀπατηλῶν,
 Οὐδ' ἀτελεύτητον γ' ὅ, πικρὴν κεφαλῇ καταπόσσῃ.
 Ἡ καὶ κυανέησιν ἐπ' ὄφρυσι νοῦσε κρονίων.
 Ἀμβρόσια δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνακτὸν
 Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου.
 Τῶ γ' ὡς βυλάσσαντε διέταγμα ἦ ἢ μὲν ἔπειτα
 εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντ' Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἐδὸν παρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσαν
 Ἐξέδραν, σφ' ἑσπερὸς ἐναντίον· ἔθ' ἐπεὶ ἔτλη
 Μῆναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίο ἔσαν ἅπαντες.
 Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθεζέετ' ὄπι θρόνου, ἔθ' ἐμὴν ἦεν
 Ἡγνοῖσεν, ἰδῶσ' ὅπῃ Συμφράσασατο βυλάς
 Ἀργυρόπεζα πέπε, θυγατρ' ἀλίοιο γέροντ'·
 αὐτίκα κερτομίοισι δία κρονίωνα παροσπίδα.
 Τίς δ' αὖ τοι δολοκῆτα θεῶν Συμφράσασατο βυλάς;
 Αἰεὶ τοι φίλον ὄσιν ἐμοῦ ἀπὸ νόσφιν ἔοντα,
 Κρυπῆδία φρονέοντα δικαζέμεν· ἔθ' ἐπὶ πώμοι
 Περσέφρων τέτληκας εἰπεῖν ἐπ' ὅ, τι νοήσεις.
 Τὼ δ' ἡμίβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμὸς ἐπέλπεο μύθους
 εἰδήσειν· χαλεποὶ τοί εἰσόντ' ἀλόχῳ περ' εὖσθ'.
 Ἀλλ' ὄν μὲν κ' ὄπιενδὸς ἀκνέμεν, ἔπις ἔπειτα
 οὔτε θεῶν παρ' ἑτέρ' ὅ τόν γ' εἶπεςται, ἔτ' ἀνδρῶπων·
 ὅν δ' ἀν' ἐρῶν ἀπάνευθε θεῶν ἐδάλομι νοήσαι,

*Sed tu quidem nunc rursus abi, ne te intelligat
 Iuno, mihi autem hac erunt cura ut perficiam.
 Sed age, iam tibi capite annuam, ut persuadearis.
 Hoc enim a me cum immortalibus maximum
 Signum: non enim meam irrevocabile, neque dolo sum,
 Neque sine fine, quodcumque capite annuam.*

*Dixit, & nigris superciliis annuit Saturnides,
 Ambrosia autem comæ defluerunt regis
 Ex capite immortalis: ac magnum concussit Olympum.
 Isti sic consultantes disjuncti sunt: hac quidem postea
 In mare disiliit profundum à splendido Olympo: (runt
 Iupiter autem in suam domum: dij vero simul oēs surrexe-
 Ex sedibus, sui patris in occursum: neq; aliquis sustinuit.
 Expectare venientem, sed obuij steterunt omnes.
 Sic hic quidem illic resedit in solio, neque ipsum Iuno
 Ignoravit, intuita quod contrulerat cum eo consilia
 Argenteos-pedes habens Thetis filia marini senis:
 Statim irritatus Iouem Saturnium alloquitur a est:
 Quis aut rursus tecum dolo deorum consultavit consilia?
 Semper tibi gratum est me sine seorsum quem es:
 Occulta cogit autem decernere, neq; aliquid adhuc mihi
 Promptus tolerasti dicere verbum quodcumque cogitas.
 Huic respondit postea pater virorumq; deorumq;
 Iuno, ne omnia mea spera verba
 Scire difficilia tibi erunt, vxor quamuis mea sis:
 Sed quod quidem decens fuerit audire, nullus postea
 Neque Deorum prior hoc sciet neque hominum:
 Quod autem ego seorsum à diis vellem intelligere,*

Μήπ' οὐ ταῦτα ἔχουσι Διέρεο, μηδὲ μετάλλα.
 Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια ἦρη,
 Αἰνότατε χρονίδι, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπας;
 Καὶ λίλυ σε πάρος γ' ἔτ' εἶεσμαι, ἔτε μεταλλῶ.
 Ἀλλ' ἀμάλ' ἔυκλήθ' τὰ φράζεαι ἄσ' ἐδέληδα.
 Νῦν δ' αἰνώεις Διέδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπη
 Ἀργυρόπεζα Δέπης, θυγάτηρ ἄλλοιο γέροντος.
 Ηερίη γάρ σοι γε παρῆξέτο, καὶ λάβε γένων.
 Τῆσ' οἶω καταπυῶσαι στήτιμον, ὡς ἀχλὺς
 Τιμήςης, ὀλέσης δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
 Τίω δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἴεαι, ὅδέ σε λήθω.
 Πρῆξαι δ' ἐμπης ἔπι δουήσσαι, ἀλλ' ἀπο θυμῷ
 Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσσαι· τὸ δέ τοι καὶ εἶριον ἔσσαι.
 Εἰ δ' ἔγωγε τῶτ' ἔβην, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶν.
 Ἀλλ' ἀκένουσι κἀδῆσο, ἐμῶ δ' ὀπιπέετο μῦθῳ.
 Μῆνυ τοι ἢ χεῖρα μωσῶσσι θεοῖοισ' ἐν δόλυμπῳ,
 Ἀσπονδόνδ', ὅτε κέν τοι ἀάπης χεῖρας ἐφείω.
 Ὡς ἔφατ'. ἔδδειξεν δὲ βοῶπις πότνια ἦρη.
 Καί ῥ' ἀκένουσι κἀδῆσο, ὅπι γὰρ ἄφασα φίλον κῆρ.
 Ωχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα διδὸς θεοὶ ἔρανήωνες.
 Τοῖσιν δ' ἠφαισος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
 Μητεὶ φίλη δῆππε φέρων λαοκωλένα ἦρη,
 Ἡ δ' ἠλοῖγια ἔργα τὰ δ' ἔσεται, ὅδ' ἔτ' ἀνεκτά,
 Εἰ δ' ἠφ' ἔνεκα θυγατρῶν ἐειδαίνετον ὦδε,
 Ἐν δὲ θεοῖσι κολωνὸν ἐλαύνετον· ὅδ' ἐπὶ δαυτὸς
 Εὐχλῆς ἔσεται ἠδὸς, ἐπεὶ τὰ χερσείονα νικᾷ.
 Μητεὶ δ' ἐγὼ παρῆξηναι, καὶ αὐτῆσσι προνοέσθην.

Ne tu hac singula interroga, neque perscrutare.
 Huic respondit postea bouinos-oculos-habens veneran-
 Molestissime Saturnide, quale verbum dixisti? (da Iuno.
 Et valde te ante neque interrogo, neque persequor,
 Sed valde quietus hac consultas quae vis:
 Nunc autem valde timeo in mente, ne te seducat
 Argenteos pedes habens Thetis filia marimi senis.
 Matutina enim tibi affedit, & apprehendit genua:
 Cui te puto annuisse verè, vt Achillem
 Honores perdas autem multos in nauibus Achiuorum.
 Huic vicissim respondens dixit nebularū congregator
 Misera, semper quidem suspicaris, nec te lateo. (Iupiter:
 Facere autem tamen nihil poteris: sed animo ingrata
 Magis eris meo: hoc tibi & molestius erit.
 Si autem sic hoc est, mihi quoque gratum erit.
 Sed tacita sede, meo & obedi verbo,
 Ne te non iuuent quotquot dij sunt in Olympo
 Propè venientem, quando tibi inuictas manus iniicero.
 Sic dixit: rimuit a bouinis oculis veneranda Iuno,
 Et tacita sedit quum remisisset dilectum cor.
 Agrè tulerunt autem in domo Iouis dij caelicolæ:
 His autè Vulcanus inclutus-artifex incepit concionari
 Matri dilectæ, amabilia ferēs albas-vlnas habēt iunoni.
 Certè pestifera opera hac erunt, neque tolerabilia?
 Si iam vos gratia mort alium contenditis sic:
 Inter Deos autem tumultum excitetis, neque conuiuij
 Boni erit voluptas: quoniam peiora vincunt. (tem,
 Matrem autem ego admoneo ipsam, quamuis intelligen-

Πατὲρ φίλῳ δῶκερα φέρεειν διδ, ὄφρα μὴ αὐτὲ
 Νεικείῃσι πατῆρ, σὺν δὲ ἡμῖν δαῖτα τεράξῃ.
 Εἶπερ γάρ κ' ἐδέλῃσιν ὀλύμπιῳ ἀσερπητῆς
 Εξ ἐδέων συμφελέξαι· ὃ γὰρ πολὺ φέρτυτός ἐστιν.
 Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεοσι κατὰ πῆδαυ μαλακοῖσι·
 Αὐτὸν ἐπειθ' ἴλασθ' ὀλύμπιῳ ἔωσεται ἡμῖν.

Ὡς ἄρ' ἔφη καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
 Μητὲρ φίλῃ ἐν χροσά τίθει· καὶ μιν προσεΐπε,
 Τέτλαδι μήτερ ἐμὴ καὶ ἀνάχου, κηδωμένη παρ,
 Μή σε, φίλῳ παρ ἔσσων, ἐν ὄφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
 Θενομένην· τότε δὲ ἔπ' Ἰδωθήσομαι ἀχρῦμένος περ
 Χραιομῆν' ἀργαλέῳ γὰρ ὀλύμπιῳ ἀντιφέρεσθαι.
 Ἥδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,
 Ρίψε ποδὸς τεταγῶν ἀπὸ βηλῶν δευασίοιο.
 Πᾶν δὲ ἡμᾶρ φερέμην, ἄμα δὲ ἠελίῳ καταδύπ
 Κάππεσον ἐν λύμῳ (ὀλίγῳ δὲ ἔπ' θυμὸς ἐνῆεν)
 Ἐνθα με σίνπτες ἄνδρες ἄφαρ κομίσωντο παρόντα.

Ὡς φάτο· μείδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενας Ἥρη·
 Μειδῆσασα δὲ, παιδὸς ἐδέξατο χερσὶν κύπελλον.
 Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια παῖσιν
 Ὠνοχέει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσων.
 Ἀσβεστος δὲ ἄρ' ἐν ἄρτο γέλας μακάρεσσι θεοῖσιν,
 Ὡς ἴδον ἠφαισὸν διὰ δώματα ποιοπνύοντα.
 Ὡς τότε μὲν παρῶσαν ἡμᾶρ ἐς ἠέλιον καταδύπτα
 Δαίνυντ'· ὃ δὲ ἔπ' θυμὸς ἐδούετο δαιτὸς εἰσῆς,
 Οὐ μὲν φόρμιγγ' ἀπεικχλέει, ἡ δὲ ἔχ' ἀπόλλων,
 Μουσάων δ'· αἱ δὲ ἴδον ἀμειβόμεναι ὅπτι καλῆ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάσγ' ἠελίοιο,

Vt patri dilecto amabilia adferat Ioui, vt ne iterum
 Iurget pater & nobis conuiuium conturbet.

Si enim vult Olympius fulgurum-auror

Ex sedibus euertere, hic enim multum potens est.

Sed tu hunc verbis demulce mollibus:

Statim postea benivolus caelestis erit nobis. (habet

Sic dixit, & surgens poculū q̄ labia introrsus inflexa
 Marri dilecta in manibus posuit: & ipsam allocutus est:

Tolera mater mea & suffer, moesta quamuis sis:

Ne te dilectam quamuis existentem, oculis videam

Verberatam: tunc non potero, quamuis doleam,

Iuuare. difficilis enim caelestis Iupiter vt ei repugnetur.

Iam enim me & alias adiuuare studentem

Iecit pede, extrahens à caelo (v. lumine) diuino.

Totā autem diem ferebar: vnā autem cum sole occidente

Decidi in Lemnum, parum autem animi erat mihi.

Ibi me sintj viri statim exceperunt cadentem.

Sic dixit: risit autem dea albas-vlnas-habens Iunor

Ridens autem filij (suscepit e manu poculum.

Sed hic aliis diis à dextra exorsus omnibus

Propinabat, dulce nectar ab cratere hauriens.

Inextinguibilis autem excitatus est risus beatiss diis,

Postquā viderunt Vulcanum per domum ministrantem.

Sic tunc quidem totam diem vsque ad solem occidentem

Conuiuabantur: neq; amplius animus indignus conuiuio

Neq; lyra perpulchra, quam tenebat Apollo, (aquali:

Musisq; q̄ canebant inuicē-excipientes-se voce pulchra.

Sed postquam occidit splendida lux solis.

Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν ὄκλονδε ἔχθρας,
 Ἥχ' ἐχθρὰ δάμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις
 Ἥφαιστος ποίησ' εἰδήησ' ἄρα πείθεσσι.
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὄν λέχ' ἢ ὀλύμπι' ἀστεροπητῆς.
 Ἐνθα πάρος κοιμάει, ὅτε μιν γλυκὺς ὕπν' ἰ-
 κάνοι.
 Ἐνθα κἀκεῖνδ' ἀναβάς. παρὰ δὲ χρυσόθρον' ἦρη.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗ-
 ΡΟΥ Η Β. ΡΑΨΩΔΙΑΣ
 ὑπόθεσις.

Ζεὺς ὄνειρον Ἰππείμειας ἀγαμέμνονι, παρακε-
 λύεται τὰς ἑλλήνας ἐξάγειν Ἰππὶ τὸν πόλεμον, ὃ
 δὲ, πρὸ τερρον μὲν τῶν ἀρίστων συνέδριον συνέ-
 ραζην. ἔπειτα δὲ ὀκυκλήσιαν ποιησάμενος, δόστο-
 πρῆται αὐτῶν, παρακελεύσάμενος Φύζην
 εἰς τὰς πατρίδας. κατέχει δ' αὐτὰς ὀδυσσεὺς
 ἀθλίωσ' ἀσπρονόια καὶ νέστωρ διημηγορήσις. εἶτα
 τροφίω ἀελομένοι, ἐξοπλίζονται αὐτοὶ τε καὶ
 οἱ ἠγεμόνες. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ τρώες, ἔριδι
 αὐτοῖς ἀπαγγελάσης. κατὰ λογὸν δὲ ὁ ποιητῆς
 ἐποίησε τῶν στρατωμάτων καὶ τῶν νηῶν.

*Hi quidam dormituriens iuerunt domum vnusquisq;
 Vbi singulis domum inclytus vtroque pede claudus
 Vulcanus fecerat doctis artibus.
 Iupiter autē ad suum lectū iuit celestis fulgurum-ator
 Vbi antea dormiebat, quando ipsum dulcis somnus in-
 uaderet. (bens Iuno.
 Illic dormiuit ascendens: iuxtaque auream-sedem ha-*

ILIADIS HOMERI,
 AVT II. COMPOSITIO-
 nis argumentum.

*Iupiter somnium immittens Agamemnoni,
 hortatur vt Grecos educat ad bellum. Hic
 autem primūm quidem optimatum conci-
 lium congregat: postea autem concilio ini-
 to tentat ipsos, hortans fugere in patrias:
 detinet autem ipsos Vlysses Minerva pru-
 dentia, & Nestor concionans: postea cibo
 sumpto armantur ipsiq; & ductores simili-
 ter autem & Troiani, cum Iris ipsis annun-
 ciasset. Numerationem autem Poeta fecit
 exercituum & nauium.*

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ

Η Β. ραψωδία.

Ονειρ⊙ καὶ κατάλογ⊙.

Βῆτα δ' ὄνειρον ἔχει, ἀρροῦν, καὶ νῆας αἰειδμεῖ.

Αλλοὶ μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκουρσά
 Εὐδὸν παννύχιοι· Δία δ' ἔκχευ νήδυμ⊙ ὕπν⊙,

Ἀλλ' ὄγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς ἀγγλιῆα
 Τιμήση, ὀλέσῃ δὲ πολλὰς ἐπὶ νηυσὶν ἀχαιῶν.
 Ἡ δὲ δέ οἱ κατὰ θυμὸν αἰεὶς φάινετο βυλῆ,

Πέμψαι ἐπ' ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι ἔλον ὄνειρον.
 Καὶ μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Βασίλ' ἰδοὺ ἔλε ὄνειρε δούεσσι ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν,
 Ελθὼν εἰς κλισίῳ ἀγαμέμνονι⊙ ἀτρείδου,
 Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀρροδέμεν ὡς ὀπιτέλλω.
 Θωρηξάει κέλσιν κρηκομένωντας ἀχαιῆς
 Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πῶδιν εὐρεάγχαν
 Τρώων· ἔ γάρ ἐτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχροντες
 Ἀθάνατοι φερόζοντι· ἐπέγναμψεν γάρ ἅπαντας
 Ἥρη λιωσμένη· τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφ' ἤπῃαι·

Ὡς φάτο· βῆ δ' ἄρ' ὄνειρ⊙ ἐπεὶ τὸν μῦθον ἀκυσε.

Καρπαλίμως δ' ἴκανε δούεσσι ἐπὶ νῆας ἀχαιῶν·
 Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' ἀτρείδῳ ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχχανεν
 Εὐδόντ' ἐν κλισίῃ, πειεὶ δ' ἀμβρόσι⊙ κέχυδ' ὕπν⊙.
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς νηληϊφῆϊ εἰοικῶς
 Νέστοσι, τὸν ῥα μάλιστα κρόντων π' ἀγαμέμνων.

ILIADIS HOMERI

II. compositio.

Somnium & Catalogus.

B. autem somnium habet, concionē, & naues enumerat.

CAeteri quidem dii & viri equites-galeati
 Dormiebant per totā noctē, Iouē autē nō cepit dulcis
 Sed is voluebat in animo, quomodo Achillem (Somnus:

Honoraret, perderet autem multos apud naues Achiuos.
 Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,
 Mittere ad Atridē Agamemnonē perniciosum Somnium:
 Et ipsum compellans, verba cita dixit: (chiuorum,

Vade age perniciosum Somnium, celeres ad naues A-
 Et cum veneris in tentorium Agamemnonis Atridæ,
 Omnia valdè verè nuncia sicut iubeo:

Armare ipsum iube comatos Achiuos.
 Omnibus copiis, nunc enim capiat ciuitatem Latiuiam
 Troianorū: non enim amplius diuersæ celestes domos ha-
 Immortales sentiunt, inflexit enim omnes (bentes
 Iuno supplicans: Troianis autem funera impendent.

Sic dixit: iuit autē Somnium postq̄ sermonē audiuit,
 Statim autem peruenit celeres ad naues Achiuorum:
 Iuit autem ad Atridem Agamemnonē; hunc autē inuenit
 Dormientē in tentorio, (circū autem diuinus susus erat
 Stetit autem super capite, Nelei filio similis (somnus)
 Nestori, quem maximè senum honorabat Agamemnon,

Τῷ μιν ἐεισάμειν· προσεφώνεε δειῶ· ὄνειρ·

Εὐδεις ἀτρέ· ἤε δαΐφρον· ἱπποδάμοισ·
 Οὐ χρὴ παννύχον εὐδειν βυληφόρον ἀνδρα,
 Ω λαοί τ' ὅπι τε γέφατα, καὶ τόσα μέμλε.
 Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὄχε· δίδος δέ τοι ἀγγελός εἰμι,
 Ος σευ ἀνδρῶν ἐὼν μέγα κήδετα, ἠδ' ἐλαίρει.
 Θαρξῆαί σε κέλδσε κρηκομόωντας ἀχαιῖς
 Πανσίδη· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγχαν
 Τρώων· ἢ γὰρ ἐτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φεζόντα· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥη λιοσομένη· τρώεσσι δέ κήδε' ἐφ' ἦπτα
 Ἐκ δίδος· ἀλλὰ συ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδέ σε λήθη.
 Αἰρίετω, οὗτ' ἂν σε μελίφραν ὕπνῳ ἀνήη.

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσατο, τὸν δ' ἐλίπ' αὐτῷ
 Τὰ φρονέοντ' ἀνά θυμὸν, ἃ ῥ' ἔτελέεσθαι ἐμελλε.
 Φῆ γὰρ ὅ γ' αἰρήσῃν πειράμην πόλιν ἡμαπι κείνῳ,
 Νήπιῳ· ἢ δὲ τὰ ἦδη ἄρα ζεὺς μήδετο ἔργα.
 Θῆσιν γὰρ ἐτ' ἐμελλεν ἐπ' ἀλγέα τε σοναχάς τε
 Τρωσὶ τε καὶ δαναοῖσι διακρατερεῖς ὑμῖνας.
 Ἐρρετο δ' ἐξ ὕπνου· δειῆ δέ μιν ἀμφέχρτ' ὄμφη.
 Ἐζετο δ' ὀρθωθεῖς· μαλακὸν δ' ἐνδύσε χιτῶνα,
 Καλὸν, νηγάτεον· περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φᾶρ·
 Ποσὶ δ' ὑπαίλιπαρσίον ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὁμοισιν βάλετο ξίφῳ ἀργυρέηλον·
 Ἐίλετο δὲ σπῆπρον πατρώϊον ἀφδιτον αἰεῖ,
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Ἡὼς μὲν βρα δεῖα προσεβήσατο μακρὸν ὀλυμπον,
 Ζεὺς δ' ὅπως ἐρέεσσι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·

Huic se assimilans, alloquitur est diuinum Somnium.

Dormis Atræi fili valdè prudentis equitum domitoris?
 Non oportet per totâ noctem dormire consiliarium virû,

Cui populi sunt commissi, & tot cura sunt.

Nunc. v. mihi auscultacitod: Iouis autè tibi nuncius sum,
 Qui cum procul sit à te, valdè te curat & miseratur,

Armare te iussit comatos Achiuos.

Omnibus copiis: nunc autem capias ciuitatem Latiuiam
 Troianorum, non. n. amplius diuersa coelestes domos te-

Immortales sentiunt, inflexit enim omnes (nentes.

Iuno supplicans: Troianis autem funera impendent

Ex Ioue, sed tu tuis habe mentibus, neque te obliuio

Capiat, quando te dulcis somnus remiserit.

Sic fatus abiit: illum autem reliquit ibi.

Hæc voluentem in animo, quæ non euentura erant.

Dixit enim is capturum Priami urbem die illo,
 Stultus: neque ea sciebat quæ Iupiter moliebatur opera.

Ponere enim adhuc parabat doloresq; singultusq;

Troianisq; & Danais per sortes pugnas. (fudit vox:

Surrexit autem ex somno: diuina autem ipsum circum-

Sedit autem arrectus, mollem autem induit tunicam,

Pulchram, nouam: circa autem magnum iecit pallium.

Pedibus autem sub teneris ligauit pulchra calciamenta.

Circum autem humeros posuit ensẽ argenteis-clauis.

Acceptit autem sceptrum paternũ incorruptum semper.

Cum hoc iuit ad naues Achiuorum loricatorum.

Aurora quidem dea conscendit magnum Olympum,

Ioui lumen nunciatura & aliis immortalibus.

Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγοισι κέλευε
 Κηρύσσειν ἀγορῶνδε κερηκομόωντας ἀχαιῶς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυσον, τοὶ δὲ ἠγέεροντο μάλ' ὄχθῃ.
 Βαλλῶ δ' ἑπρωτον μεγαθύμων ἴζε γέροντων
 Νεσφόρην παρὰ νηὶ πύλλῃ γυῖο βασιλῆος.
 Τὸς ὄγε Συγκαλέσας, πικρινῶν ἠρτύνετο βαλλῶ.
 Κλύτε φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.
 Ἀμβερόσιω διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ νέσομαι δίφω
 Εἶδος τε, μέγας δὲ τε, φυλὴ τ' ἀγχευαῖά κει.
 Σπῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ με πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 Εὐδεις ἀτρέφῃς δὲ δαΐφρονος ἰπποδάμοιο;
 Οὐ χρεὶ παννύχρον εὐδειν βαυλιφόρον ἀνδρα,
 Ω λαοὶ τ' ὄπτεταρά φαται, καὶ τόσσα μέμνηε.
 Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὄχε· διὸς δέ τοι ἀγγελός εἰμι,
 Ὃς σευ ἀντυθεν ἐὼν μέγα κήδετα, ἦ δὲ ἐλεαίρει.
 Θωρήξαι σε κέλευσε κερηκομόωντας ἀχαιῶς
 Πανουσίην· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν ἐρυάχην
 Τρώων· ἢ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζοντα· ἐπέγραμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρω λισσομένῃ· τρώεσσι δὲ κήδε' ἐρήπῃαι
 Ἐκ διός, ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν, ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
 Ὠχετ' ἀποπλάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνῳ ἀνήκεσθαι.
 Ἀλλ' ἄγετ' αἰκέν πως θωρήξομαι ἦσ' ἀχαιῶν.
 Πρῶτα δὲ ἐγὼν ἔπεισιν πειρήσομαι ἦ δέ μοι βῆτι.
 Καὶ φάρεϊν σὺν νηυσὶ πολυκλιθίσαι καλέσω.
 Ὑμῖς δὲ ἄλλοθεν ἄλλῳ ἐρητύνετε ἐπέεσσι.
 Ἦτοι ὄγ' ὡς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὃς ῥα πύλοιο ἀναξίω ἡμάδονεντο.

Sed is praconibus argutis-vocibus iussit
 Edicere ad concilium comatos Achiuos. (lriter:
 Hi quidem edixerunt: illi frequentes affuerunt valde ce-
 Concilium aut primū magnanimorum statuit senum
 Nestorem apud nauem Pylly regis. (nem.
 Quos hic cum coëgisset prudentem struebat consultatio-
 Audite amici, diuinus mihi in somniis venit Somnus
 Diuinā per noctem, maximē autē Nestori diuino (deus
 Figurāq; magnitudineq; corporeq; similis erat.
 Stetit autem supra caput, & ad me verba fecit,
 Dormis Atrēi filii prudentis equūm domitorū?
 Non oportet per totā noctē dormire cōsiliarium virum,
 Cui populiq; commissi sunt & tot cura sunt.
 Nunc. v. mihi ausculta properē, Iouis. v. tibi nūcius sum,
 Qui quamuis longē sit à te, valdē curat & miseratur.
 Armare te iussit comatos Achiuos
 Omnibus copiis: nunc enim capias ciuitatem Latiuiam
 Troianorū, non enim amplius diuersē cœlestes domos ha-
 Immortales sentiunt, inflexit enim omnes (bentes
 Iuno supplicans, Troianis autem funera imminent
 Ab Ioue: sed tu tuis habe mentibus: sic illud quidē loquu-
 Iuit auolans: me autem iucundus somnus reliquit. (sum
 Sed agite, si quo modo armemus filios Achiuorum.
 Primū autem ego verbis tentabo, quatenus fas est,
 Et fugere cum nauibus multorum transtrorum iubebo.
 Vos autem aliunde alios cohibete verbis.
 Verūm hic sic loquutus consedit, bis autem assurrexit
 Nestor qui Pylly Rex erat arenosa.

Ὅς Ἰφιν εὐφροσύνην ἀρρήσαστο καὶ μετέπειτα.

ὦ φίλοι, ἀργείων ἠγήτορες ἢ δὲ μέδοντες,

εἰ μὲν τις τὸν ὄνειρον ἀχαιῶν ἀλλ' ἐνίσσῃ,

Ψεῦδός κεν φάμεν, καὶ νοσφίζοιμεθα μάλλον·

Νῦν δ' ἴδεν ὅς μὲν ἄεισ' ἐνὶ στρατῷ εὐχεται ἔβ'.

Ἀλλ' ἄγετ' ἀκέν πως δωρήσομεν ἤσας ἀχαιῶν.

Ὡς ἄρα φωνήσας, βελῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.

οἱ δ' ἐπ' ἀνέστησαν, πείδοντο τε ποιμένι λαῶν·

Σκηπτοῖσι βασιλῆσιν ἐπεσέοντο δὲ λαοί.

Ἡύτε ἐθνεαῖσι μελισσῶν ἀδιναῶν,

πέτρης ἐν γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομέναων,

βοτρύδων δὲ πέτονται ἐπ' ἀνδρῶν εἰαενοῖσιν,

αἰ μὲν τ' ἐνθά αἰλις πεποπῆσται, αἰ δὲ τ' ἐνθά·

Ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων.

Ἡῖόν' ἀπεπάριτε βαδείης δεξιόχωντο

Ἰλαδὸν εἰς ἀργεῖον· μετὰ δὲ Ἰοισιν ὅσα δεδήει,

Ὀτρύνσ' ἰέναι, διδὸς ἀργεῖον· οἱ δ' ἀρέοντο,

τ' ἐτρήχει δ' ἀργεῖον, ὑπὸ δ' ἐσονάχζετο γαῖα

λαῶν ἰζόντων, ὄμαδ' δ' ἰλῷ· ἐννέα δὲ φρεας

κῆρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴποτ' αὐτῆς

Σχολιάτ', ἀκύσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.

Σπεδῆ δ' ἔζετο λαός, ἐρήτυδεν δὲ κειδέρας

Παυσάμανοι κλαγγῆς· ἀνά δὲ κρείων ἀγαμέμνων

ἔστη, σκηπτοῖσιν ἔχων. (τὸ μὲν ἤφασκε ὁ κάμετ' ἄρχων·

ἠφασκε μὲν δῶκε δὲ κρονιάσι ἀνακτῆ·

αὐτὰρ ἄρα ζεὺς δῶκε διακτόρω ἀργεῖοφόντῃ·

Ἐρμείας δὲ ἀναξὶ δῶκεν πέλοπι παλιξίππῳ·

αὐτὰρ ὁ αὐτε πέλοπ' ἔδωκεν ἀτρεί ποιμένι λαῶν·

Qui ipsis bene sentiens concionatus est & alloquutus:

O amici, Argiuorum ductores & principes.

Si quidem aliquis somnium Achiuorum alius dixisset,

Mendacium diceremus, & repudiaremus amplius:

Nunc autē vidit qui multo praestantiſs. in exercitu iactat

Sed agite si quo modo armemus filios Achiuorū, (se esse:

Sic loquutus, concione incepit excedere.

Hi surrexerunt parueruntq; rectori gentium

Sceptrigeri reges: accurrebant autem gentes.

Sicut examina eunt apum frequentium,

Petra ex cauata semper recens venientium,

Racematim volant in floribus vernis: (illuc:

Quaedā quidem huc frequenter volauerunt, aliae autem

Sic horum gentes multae à nauibus & tentoriis

Littus ante immensum procedebant

Confertim in concionē: inter autem ipsos fama lucebat,

Iouis nuncia, concitans ire: hi autem conueniebant.

Turbata autē fuerat concio subitus autem gemuit terra

Gentibus sedentibus. tumultus autē erat: nouem autē ipsos

Præcones vociferantes cohibeant, si quando à tumultu

Desisterent, audirent & diuinos reges.

Confestim autem sedit populus: tenebant autem sedes

Cessantes à clamore: sursum autem diuinus Agamemnon

Constitit sceptrum tenēs, (quod Vulcanus laborauit fa-

Vulcanus quidem dedit Ioui Saturnio Regi, (bricans.

Sed Iupiter dedit internuncio Argicida:

Mercurius autem rex dedit Pelopi agitatori equorum.

Sed rursus Pelops dedit Atreo duci populorum.

Ατρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολὺ φρονι θυέσῃ·
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε θυέσ' ἀγαμέμνονι λέειτε φορβύλαι,
 Πολλῆσι νήσοισι καὶ ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν)
 Τῷ ὄγ' ἔρεισάμεν ὄ, ἔπειτα πηρέεργα προσουδά.
 Ὡ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες ἄρη ὄ,
 Ζῆς με μέγα κρονίδης ἀτη ἐνέδησε βαρεῖη,
 Σχέτλι ὄ, ὅς περὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἰλιον ἐκπέρωσεντ' ἐντείχεον ἀπονέεδα·
 Νῦν δὲ χαλῶ ἀπάτῃ βυλάσσομαι, καὶ με κελεύει
 Δυσκλέα ἄργεϊ ἰκέεδα, ἔπειτα πολὺν ὄλεσα λαόν.
 Οὕτω παρ δὴ μέλλει ὑπερμενεῖ φίλον ἔϊ),
 Ὅς δὴ πολλῶν πολιῶν κατέλυσε κέρλιω,
 Ἡ δ' ἔπι καὶ λύσει. τῷ γὰρ κράτ' ὄβρι μέγιστον.
 Αἰχρὸν γὰρ τόδε γ' ὄβρι καὶ ἔσομένοισι πυθέεδα,
 Μάψ' ἔτω τοῖόνδε τοσόνδε τε λαὸν ἀχαιῶν
 Ἀπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεεδα
 Ἀνδράσι παυροτέροισι· τέλει ὄβρι ἔπω ππέφανται.
 Εἶπερ γὰρ κ' ἐδέλοισιν ἀχαιοὶ τεπρῶές τε
 Ὀρκια παῖσι ταμόντες ἀειδημηθήμεναι ἀμφω,
 Τρῶας μὲν λέξεαδα, ἐφέστοι ὄσοσι ἔασιν,
 Ἡμεῖς δ' ἔς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν ἀχαιοί;
 Τρῶων δ' ἀνδρα ἔερασον ἐλαίμθα οἰνοχρούειν,
 Πολλὰ κεν δεκάδες δούσιατο οἰνοχρούα.
 Τόσον ἐγὼ φημι πλείας ἔμμεναι ἦς ἀχαιῶν
 Τρῶων οἱ ναῖνσι κατὰ πῆδλιν. ἀλλ' ὄπικουρι
 Πολλέων ἐκ πολίων ἐγχεσσοιοι ἀνδρες ἔασιν,
 Οἱ με μέγα πλάζουσι, καὶ ἐκ εἰσ' ἔδέλοντα
 Ἰλιον ἐκπέρωσι ἐυνατόμενον πῆολιέδρον.

*Atreus autem moriens reliquit diuiri-pecudum Thyesta.
 Sed rursus Thyestes Agamemnoni reliquit ut gestaret,
 Et multis insulis & Argo omni imperaret.)
 Huic is incumbens verba cita dixit:*

*O amici heroës Danaï, famuli Martis,
 Iupiter me valdè Saturnius detrimento deuinxit graui,
 Durus: qui antea quidem mihi promisit & annuit
 Troia depopulata bene murata, me reuersurum.
 Nunc autem malam deceptionem cogitauit, & me iubet
 Inglorius ut Argum redeam, postquam multum perdiidi
 Sic Ioui debet prepotenti gratum esse, (populum.
 Qui iam multarum vrbiũ dissoluit fastigia,
 Et adhuc dissoluet: huius enim potentia est maxima.
 Turpè enim hoc est & posteris auditu.
 Incassum, sic talem tantumq; populum Achiuorum
 Imperfectum bellum gerere & pugnare
 Cum viris paucioribus: exitus autem nondum apparet.
 Si enim velimus Achiuũq; Troianũq;
 Fœdera fidelia ferientes numerari virrique,
 Troianos quidem eligere, indigena quotquot sunt,
 Nos autem in decurias disponamur Achiui,
 Troianorum autem virũ singulorum accipiamus ad-mini-
 Multa decuria indigerent pocillatore. (strandũ-potum,
 Tantum ego aio plures esse pueros Achiuorum
 Troianis, qui habitant in vrbe: sed auxiliares
 Multis ex ciuitatibus vibratores-hastarum viri sunt,
 Qui me valdè prohibent, & non sinunt volentem
 Troia expugnare bene-cultum oppidum,*

Εννέα δὴ βεβῆασι διὸς μεγάλα ἐνιαυτοί,
 Καὶ δὴ δὲ ἔχ' ὅσσι πε νεῶν, καὶ σάρτα λέλυνται·
 Αἱ δέ πε ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,
 Ἔϊαται ἐν μεγάροις ποπιδεχόμεναι ἄμμι δὲ ἔρρον
 Αὐτως ἀκράαντον ἔεινεα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐρῶ εἶπω, πειδωμένα πάντα.
 Φύζωμεν σὺν νηυσὶ φίλιω ἐς πατρίδα γαῖαν·
 Οὐ γὰρ ἔπ' τεύλιω αἰρήσομεν ἐρυάγχεαι.

Ὡς φάτο. τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσιν ὄεινε,
 Πᾶσι μετὰ πηλιδὺν ὅσοι ἔβυλῆς ἐπάκκωσαν.
 Κινῆθη δὲ ἄρορη, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
 Πόντου ἰχθείοιο, τὰ μὲν τ' εὐρὸς τε νότοιο τε
 Ὠρορ' ἐπαίξας πατρὸς διὸς ἐκ νεφελῶαν.
 Ὡς δ' ὅτε κινήσει ζέφυρο βαδὺ λήϊον ἑλθῶν,
 Δάεθρο ἐπαγίζων, ὅπ' τ' ἡμίει ἀσπύροισιν·
 Ὡς τῶν πᾶσ' ἄρορη κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 Νῆας ἐπεσφύοντο· ποδῶν δ' ὑπένροθε κοινή
 Ἰσατ' ἀειρομένη. τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 Ἀπεσθαι νηῶν, ἢ δ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα θίαν,
 Οὐρές τ' ἐξεκείδαμεν. αὐτῇ δ' ἐρεχνδὸν ἴκεν
 Οἴκαδε ἰεμένων, ὑπὸ δ' ἤρεον ἔρματα νηῶν.
 Ενθά κεν ἀργεῖοισι ὑπέρομα νόσθ' ἐτύχθη,
 Εἰ μὴ ἀθιωαίλω ἦρη πρὸς μῦθον ἔειπεν.

Ὡς ἄποιοι ἀγχιόχοιο διὸς τέκθ' ἀτρυτώνη,
 Οὕτω δὴ οἴκονδε, φίλιω ἐς πατρίδα γαῖαν
 Ἀργεῖοι φάξονται, ἐπ' ἐυρέα νῶτα θαλάσσης,
 Καδδένεν ἐυχωλίω περὶ ἄμφο καὶ τρασὶ λίποιεν
 Ἀργείω ἐλένλω, ἦς εἶνεα πολλοὶ ἀχαιῶν

*Novem iam praterierunt Iouis magni anni,
 Et iam ligna corrupta sunt navium & funes soluta sunt:
 Et nostra vxores & imprudentes nati
 Sedent in adibus expectantes, nobis autem opus
 Frustra imperfectum, cuius gratia huc venimus.
 Sed agite, vt ego dixero, pareamus omnes,
 Fugiamus cum nauibus dilectam in patriam terram,
 Non enim amplius Troiam capiemus Latuiam.*

*Sic dixit, his autem animum in pectoribus commouit
 Omnib. inter multitudinē, quicunq; nō consilium audie-
 Motā est autē concio, vt fluctus ingentes maris (uerunt.
 Pelagi Icarij. quos quidem Eurūq; Notūq;
 Commouit erumpens patris Iouis ex nebulis:
 Sicutq; quum mouerit Zephyrus ingentē segetē veniens,
 Impetuosus ingruens, nutatq; campus spicis:
 Sic horum tota concio mota est: hi autem clamore
 Ad naues ruebant: sursum à pedibus autem puluis
 Stabat sublatus: hi autem alij alios adhortabantur
 Vt apprehenderent naues, & traherent in mare diuinū:
 Sentinasq; expurgabant: clamor autem in cælum iuit
 Domum euntium: subtrahabant autem fulcra nauium.
 Tunc Argiuis prater fatum reditus contigisset,
 Nisi Mimeruam Iuno sermone affata fuisset,*

*Proh facinus, Argidem—tenētis Iouis filia indomita,
 Sic domum, dilectam in patriam terram
 Argiui fugient per lata dorsa maris,
 Gloriam autem Priamo & Troianis reliquerint
 Argiuam Helenam, cuius gratia multi Achinorum*

Εν τρώη ἀπόλοντο φίλης ἀπο πατείδ' αἴης;
 Ἀλλ' ἴδι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν χαλκοχρῆτάνων,
 Σοῖς δ' ἀγανόϊς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκασον,
 Μηδέ' ἔα νῆας ἀλλὰ δ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Βῆ δὲ κατ' ἑλύμποιο χειρῶν αἰξάσα,
 Καρπαλίμως δ' ἵκανε δοῦσ' ὄπι νῆας ἀχαιῶν.
 Εὐρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα δι' ἡμῖν ἀτάλαντον
 Ἐσαότ'· ἔδ' ὅγε νηὸς εὐσέλμοιο μελαίνης
 Ἀπῆετ', ἐπεὶ μιν ἄχ' ἰσχυρὰ καὶ θυμὸν ἵκανε.

Αἰχμὴ δ' ἰσαμένη περὶ σέφῃ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Διοχρῆς λαορπάδη πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ,
 Οὕτω δὴ σίκονθε, φίλῳ ἐς πατείδα γαῖαν
 Φέξεθ' ἐν νῆεσσι πολυκλήισι πεσόντες,

Καδδέκεν ἐν χαλκῷ περὶ ἀμφὶ καὶ τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργείῳ ἐλένῳ, ἧς εἵνεκα πολλοὶ ἀχαιῶν
 Εν τρώη ἀπόλοντο φίλης ἀπο πατείδ' αἴης;
 Ἀλλ' ἴδι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει·
 Σοῖς δ' ἀγανόϊς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκασον,
 Μηδέ' ἔα νῆας ἀλλὰ δ' ἐλκόμεν ἀμφιελίσσας.

Ὡς φάσθ'· ὁ δὲ ξυνήκε θεῶσ' ὅσα φωνησάσθαι.
 Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖνας βάλε· τίω δ' ἐκὼμισσε
 Κήρυξ εὐρυβάτης Ἰθακῆσι, ὅς οἱ ὀπίηδαι.
 Αὐτὸς δ' ἀτρέϊδεα ἀγαμέμνον' ἀντὶ ἑλδῶν,
 Δέξατό οἱ σῆπρον πατρώϊον ἄφδιτον αἰεὶ·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας ἀχαιῶν χαλκοχρῆτάνων.
 Οὔπνα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κίχρη,
 Τὸν δ' ἀγανόϊς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παρὰ σάσθαι.

In Troia perierunt procul dilecta à patria terra?
 Sed abi nunc ad populum Achiuorum are-armorum,
 Tuisq; blandis verbis detine virum quenque: (luntur.
 Nec sine naues in-mare trahere, qua hinc & inde impel-

Sic dixit; nec aduersata est dea glaucis-oculis Miner-
 Profecta autem est ab Olympi verticibus desiliens, (ua.
 Statimq; venit veloces ad naues Achiuorum.

Inuenit deinde Vlysssem Ioui consilio parem
 Stantem; neq; hic nauem bene transstratam & nigram
 Tangebatur, quia ipsum dolor corde & animo inuaserat.
 Præpè autem stans alloquitur est castia Minerua:

Diuine Laertiade prudentissime Vlysses,
 Sicne domum dilectam in patriam terram
 Fugietis in naues multa transstra habentes ingruentes,
 Gloriam autem Priamo & Troianis reliqueritis
 Argiuam Helenam, cuius gratia multi Achiuorum
 In Troia perierunt, dilecta procul à patria terra?

Sed i nunc ad populum Achiuorum, neque cuncteris:
 Tuis autem blādus verbis detine virum quenque, (tur.
 Neq; sinas naues in mare trahere qua-uring-impellū-

Sic dixit; hic autem intellexit dea vocem loquentis:
 Iuit autem currendo, pallium aut proiecit; illum. v. tulit
 Præco Eurybates It hacensis, qui eum sequebatur.

Ipse autem Atride Agamemnoni obuius veniens
 Accepit ab eo sceptrum paternum incorruptum semper:
 Cum hoc iuit circum naues Achiuorum are armorum.
 Quemcunq; quidem regem & præstantē virum inuenit,
 Hunc blandis verbis detinebat astant:

Δαιμόνι, ἢ σε ἔοικε κακὸν ὡς δεῖδ' ἴσασθαι·
 Ἀλλ' αὐτὸς τε κέρησσο καὶ ἄλλης ἴδρνε λαύς.
 Οὐ γάρ πω σάφα οἶδ' οἴθ' νόθ' ἀτρείδαο·
 Νῦν μὲν περιεῖται, τάχα δ' ἰψεται ἦς ἀχαιῶν.
 Ἐν βυλῇ δ' ἢ πάντες ἀκύνει οἶον εἶπε,
 Μῆτι χλωσάμεν ῥέξῃ κακὸν ἦς ἀχαιῶν.
 Θυμὸς δὲ μέγας ὄβριθιοτρεφέθ' βασιλῆθ'·
 Τιμὴ δ' ἐν δῖος ὄβρι, φιλεῖ δὲ ἐμπήτετα ζῆς.
 Οὐ δ' αὖ δῆμος τ' ἀνδραῖοι, βοῶντά τ' ἐφύεσι,
 Τὸν σῆπρω ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσαικέ τε μύθω,
 Δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο, καὶ ἄλλων ρῦθον ἄκνε,
 Οἱ σέο φέρτεροί εἰσι· οὐ δ' ἀπλόλεμο καὶ ἀναλκίς,
 Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναείδμοι, ἢ τ' ἐνὶ βυλῇ.
 Οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' ἀχαιοί·
 Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἴς κοίρανον ἔσω,
 Εἴς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε κρόνε παῖς ἀγκυλομήτεω
 Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ δέμιγας, ἵνα Ἰρίην βασιλεύῃ.
 Ὡς ὄγῃ κοιρανέον δῖεπε στρατὸν· οἱ δ' ἀργεῖώ δὲ
 Αὐτῆς ἐπεσέυοντο νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων
 Ηχῆ, ὡς ὅτε κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
 Αἰγαλῶν μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δὲ τε πόντῳ·
 Ἄλλοι μὲν ῥ' ἔζοντο, ἐρήτιυδεν δὲ καδέδρας·
 Θροσίπης δ' ἔπ μῆν' ἀμετρεσπέης ἐκολῶα,
 Ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἀκοσμά τε πολλὰ τε ἦδη
 Μάψ', ἀτὰρ ἢ κατὰ κόσμον ἐειζέμεναι βασιλεύσιν,
 Ἀλλ' ὅ, π' οἱ εἴπατο γελόϊον ἀργείοισιν
 Ἐμμεναι· αἶμαθ' δὲ ἀνήρ ὑπὸ ἰλίον ἦλθε·
 Φολκὸς ἔλυ, χυλὸς δ' ἔτερον πόδα, τῷ δὲ οἱ ὄμω

Κυρτῶ,

Infelix non te decet ut timidum trepidare,
 Sed ipse sedere, & alios sedere fac populos.
 Nondum enim perspicue scis quis animus sit Atridae.
 Nunc quidem tentat: mox autem ledet filios Achiuorū.
 In concilio enim non omnes audiuius quid dixerit:
 Ne iratus afficiat aliquo malo filios Achiuorum.
 Ira autem magna est à Ioue nutriti regis:
 Honor. a. ab Ioue est: diligit autem ipsum sapiens Iupiter.
 Quęcumq; rursus plebeium virū vidit vociferantemq;
 Hunc sceptro percussit: increpit autiq; verbo: (offendit,
 Miser, quiete sedere, & aliorum verba audi,
 Qui te prestantiores sunt: tu autē imbellis & inualidus,
 Neq; vnquam in bello numerandus, neq; in concilio.
 Non quidem vllō pacto omnes regnabimus hic Greci,
 Non bonum est multorū principatus: vnus princeps esto.
 Vnus rex, cui dederit filius Saturni obliqua-cōsilia-ha-
 Sceptrumq; & iura, ut ipsis dominetur. (bentis
 Ita iste regens gubernabat exercitum: illi autem ad
 Rursus ruebant à nauibus & tentoriis (consilium
 Tumultu, sicut quum fluctus multistreperi maris
 Littore magno edit sonitum, fremit autem pontus.
 Alij quidem sedebant, quiescebantq; per sedes:
 Therfites autem adhuc solus loquacis. tumultu abatur.
 Qui verba mētib; suis immoderataq; multa q; sciebat,
 Frustra, sed non pro eo ac decebat ut aduersaretur regibus,
 Sed quodcunque ei videbatur, ridiculum Argiuis
 Esse. scid dicebat: turpissimus autē vir ad Troiā venit.
 Strabo erat, claudus autem altero pede, & ipsius humerū

Κυρτῶ, ὅπῃ σῆδος συνορχώτε· αὐτὰρ ὑπερθε,
 Φοξὸς ἔλω κεφαλῶν, ψεδνὴ δὲ ἐπεινώθε λάχνη.
 Ερχισος δὲ ἀχλῆϊ μάλιστ' ἰῶ, ἢ δὲ ὀδυσσῆι·
 Τῶ γὰρ νεκείεσκε, τότ' αὖ ἀγαμέμνονι δίφω.
 Οξέα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' ἀχαιοὶ
 Εκπαύλων κοτέοντο νεμέσσηδέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, ἀγαμέμνονα νείκεε μύθοι,
 Ατρείδην, τέο δ' αὐτ' ἐπιμέμφεαι, ἢ δὲ χαπίεις;
 Πλείαι τοι χαλκῷ κλισίαι, πολλὰ δ' ἠγωναίικες
 Εἶσιν ἐνὶ κλισίῃς ἐξείρεται, ἄς τοι ἀχαιοὶ
 Πρωτόφω δίδουεν σὺτ' ἂν πλολίεθρον ἔλωμεν.
 Ἡ ἔπ' καὶ χρυσὸν ὀπιδάδ' εἰαι, ὅν κέ τις οἴσει
 Τρώων ἰπποδάμων ἐξ ἱλίου ἧδ' ἀποινα,
 Ὀν κεν ἐρῶ δῆσας ἀνάγω, ἢ ἄλλ' ὅ ἀχαιῶν;
 Ἡὲ γυναικὲς νέλω, ἵνα μίσγμαι ἐν φιλόπηπι,
 Ἡντ' αὐτὸς ἀπο νόσφι κηπίχρασαι; μὲν ἔοικεν
 Ἀρχὸν ἔόντα, κηκῶν ὀπιδασέμεν ἧς ἀχαιῶν.
 Ὡ πέπονες, κέ κ' ἐλέγχ' ἔ, ἀχαιῆδες, ἔκ ἔτ' ἀχαιοὶ,
 Οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δὲ ἔωμεν
 Αὐτὸν ἐνὶ τερσὶ γέρας παεσέμεν, ὄφρα ἴδῃται
 Ἡρά τί οἱ χ' ἡμεῖς παεσαμύνομεν, ἢ ἔκ' ἐκί.
 Ὁς καὶ νῦν ἀχλῆα ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα
 Ἡπίμησεν ἔλων γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπ' ἔρας.
 Ἀλλὰ μάλ' ἐν ἀχλῆϊ χόλ' ὀφρεσῖν, ἀλλὰ μεθήμων.
 Ἡ γὰρ ἂν ἀτρείδην νῦν ὑστατα λαβήσω.

Ὡς φάτο νεκείων ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 Ἐρσίτης. τῷ δ' ὤκα παείσατο δὲ ὀδυσσεύς,
 Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῶ ἠνίπαπε μύθοι,

Ἐρσίτ'

*Curui & in pectus contracti, & desuper
 Acutus erat capite, rara autem percurrebat lanugo:
 Inimicissimus autem Achilli maximè erat & Vlyssi.
 Hos enim obiurgabat. tunc rursus Agamemnoni diuino
 Alte clamans dicebat conuitia. hunc Achivi
 Vehemèter oderant indignabanturq; in animo. (mone,
 Sed hic multū vociferans, Agamemnonē obiurgabat ser-
 Arride, quid adhuc conquereris, aut quare indiges?
 Plena tibi ere tentoria, multa & mulieres
 Sunt in tentoriis selecta. quas tibi Achivi
 Primò damus quum urbem capimus,
 An item & auro indiges quod quis oportet
 Trojanorum equitum ex Troia filius dona redemptionis.
 Quem ego vinculum ducam vel alius Achiuorum?
 An mulierem iuuenem, cui miscearis per amorem,
 Quamque ipse seorsum detineas? non quidem decet
 Ut qui princeps sit in mala inducat filios Achiuorum.
 O imbelles mala vituperia, Achaica, non item Achivi,
 Domum cum nauibus redeamus, hunc autem sinamus
 Isthic in Troia pramiam sua concoquere, ut sciat
 An in aliquo ipsum nos audiuimus, an non;
 Qui & nunc Achillem ipso multò meliorem virum
 Iniuria affecit, fruitur. n. dono quod per vim illi abstulit.
 Sed multa non est Achilli ira mentibus sed facilis.
 Alioqui enim Atrida, nunc postremum iniurius esses.
 Sic dixit obiurgans Agamemnonem pastorem populo-
 Ther sites, huic autem cirò astitit diuinus Vlysses, (rum
 Et ipsum toruè intuens duro alloquutus est sermone:*

E 3

Thersite

Θροσὶτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὰν ἀρρηγῆς,
 Ἰγχεο, μηδ' ἔδελ' οἷο' εἰεζέμεναι βασιλευσίν.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημι χερσιότερον βροτὸν ἄλλον
 ἔμμεναι, ὅσοι ἀμ' ἀτρείδῃσ' ὑπὸ ἴλιον ἦλδον.
 Τῷ ἢν ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀρρηδύοις,
 Καὶ Σφιν ὀνειδέα τε περφέροισ, νόσον τε φυλάουσις.
 Οὐδέ τί πω σίφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 Ηεὶδ', ἢε κελῶς νοσήσομεν ἕως ἀχαιῶν.
 Τῷ νῦν ἀτρείδῃ ἀγαμέμνονι ποιμῆνι λαῶν
 Ἠσται ὀνειδίζων, ὅπ' οἱ μάλα πολλὰ διδῶσι
 Ἠρώες δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀρρηδύεις.
 Ἀλλ' ἐκ τοι ἔρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
 Εἰκ' ἐπ' σ' ἀφραίνοντα κινήσομαι ὡς νύ περ ὦδε.
 Μηκέτ' ἐπειτ' ὀδυσηὶ χάρη ὁμοιοισιν ἐπέη,
 Μηδ' ἐπ' τηλεμάχριω πατῆρ' κεκλημένῳ εἴλω,
 Εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν, ἀπὸ μὲν φίλα εἴματα δύσω,
 Χλαῖνάν τ' ἠδέ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει.
 Αὐτὸν δὲ κλαίοντα Σοῦς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 Πεπληγῶς ἀρρηγῆθεν ἀεικέοσι πηληγῆσιν.

Ως ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετὰ φρονον ἠδὲ καὶ ὦμῳ
 Πληξεν. ὁ δ' ἰδὼν δῆ, θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
 Σμῶδιξ δ' αἵματόεσσα μεταφρένο' ἔξυπαρέση
 Σκήπτρῳ ὑπὸ χροσῆσ' ὁ δ' ἄρ' ἔξετο, τάρβησέν τε.
 Ἀλγῆσας δ' ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμύρξατο δάκρυ.
 Οἱ δὲ καὶ ἀχρῦμενοὶ περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὲ γέλασαν.
 Ω δὲ δὲ πρὸς εἴπεσεν ἰδὼν ἐς πηλησίον ἄλλον,
 Ω πόποι, ἦ δὴ μὲν οἰδοῦσεν ἐσθ' ἀλάεργα,
 Βυλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθῶς, πόλεμόν τε κορύσων·

Thersite loquacis, vocalis ut ut sis concionator,
Desine, neque velis solus contendere cum regibus,
Non. n. ego, quàm tu sis, censeo ignaviozem mortalem a-
Esse, qui cum Atridis ad Troiam venerunt. (lium
Quare ne reges in ore habens, concioneris,
Et ipsis conutia inferas, reditumq; serues.
Neq; adhuc apertè scimus quorsum euadent hac opera,
An bene, an malè redibimus filij Achiuorum.
Quare nunc Atride Agamemnoni pastori populorum,
Sedes iaciens conuicia, quia ei valdè multa dant
Heroès Danai. tu autem deblaterans concionaris.
Sed tibi edico (hoc & perfectum erit)
Sicubi te insanientem inuenero sicut hic,
Ne post hac Vlysi caput humeris adsit,
Neque Telemachi pater vocer,
Si non ego te comprehensum & charis vestibus exutum,
Pallioq; & tunica, quaq; pudenda contegunt,
Te inquam stentem veloces ad naues dimisero,
Verberans è concione acribus plagis.

Sic dixit, sceproq; dorsum atque humeros (ma.
Percussit, ille. a. compressit, humidaq; ei excidit lachry-
Vibex autem cruentus scapulis exortus est
Sceptro ab aureo, ipse autem sedit timuitq;
Dolens. a. & turpiter intuens, absterfit lachrymam.
Illi autem quamuis mæsti, super ipso suauiter riserunt.
Sic autem quispiam dicebat ad propinquum alium:
O dij, certe infinita Vlysses bona fecit,
Autor bonorum consiliorum, bellumq; instruens.

Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν ἀργείοισιν ἔρεξευε,
 Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔχ' ἀργείων.
 Οὐδ' ἴμιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγλῶαρ
 Νεικίειν βασιλῆας ὀνειδίους ἐπέεσσιν.

Ὡς φάσαν ἢ Πηλεΐδης, ἀνὰ δ' ὁ πολίπορος Ὀδυσσεύς
 Ἔση σὴτῆρον ἔχων· παρὰ δὲ, γλαυκῶπις Ἀδμήν,
 Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
 Ὡς ἄμα δ' οἱ παρῶτοί τε καὶ ὕστατο ἦες ἀχαιῶν
 Μῦθον ἀκούσας, καὶ δὴ φρασσαίατο βυβλί.
 Ὃς φωνεῦφρονέων ἀργρήσατο καὶ μετέπειπεν·

Ατρείδην νῦν δὴ σε ἀναξ' ἐδέλυσαν ἀχαιοὶ
 Πᾶσιν ἐλέγχσον δέμενον μερῶπεοσι βροτοῖσιν·
 Οὐδέ τοι ἐκτελέυσιν ὑπόχεσιν ἦν περ ὑπέσων
 Ενθάδέ τοι σείχοντες ἀπ' ἄργεο ἱπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέραντ' ἐυτείχεον ἀπονέεδαι·
 Ὡς τε γάρ ἢ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναικες,
 Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκονδὲ νέεδαι.
 Ἡ μὲν καὶ πόντο δὴν ἀνιηθέντα νέεδαι
 Καὶ γάρ τις δ' ἕνα μῦθον μένων ἀποῆς ἀλόχοιο
 Ἀχαιάα παρὰ νηὶ πολυζύγῃ, ἦν περ ἄελλα
 Χαμείλια εἰλέωσιν, ὀνειρομένη τε δάλασσα·
 Ἡμῖν δ' εἰνατός ἐστι περ τετραπέων ἐν αὐτοῖς
 Ενθάδε μιμνόντεσι· τῷ ἢ νεμεσίβοι ἀχαιῶς
 Ἀχαιάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπησ
 Αἰχρόν τοι δηρὸν τε μένειν, κενεόν τε νέεδαι,
 Τλήπε φίλοι καὶ μείνατ' ὄπῃ χερόν, ὄφρα διαῶμαι
 Εἰ ἔτεδον κίλχας μανθ' ἔεται ἢ καὶ ἔτι.
 Εὐ γάρ δὴ τόγῃ ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐπεὶ ὃ πάντες

Nunc autem hoc quam optimū in Argiis fecit, (nibus.
 Qui hunc contumeliosum conuicatorē coērcuit à concio-
 Non diu ipsum iterū rursus permittet animus superbus
 Obiurgare reges contumeliosis verbis.

Sic dixerunt multitudo: sed vrbiū expugnator Vlysses
 Surrexit sceptrum habens, iuxta autem castia Minerua
 Similis praconi silere populum iussit,
 Vt simul primiq; & postremi filij Achiuorum
 Sermonem audirent, & intelligerent consilium:
 Qui ipsis bene sentiens concionatus est, & dixit:

Atride, nunc te rex volunt Achii
 Omnibus probroffissimum facere mortalibus hominibus:
 Neq; tibi perficiunt promissum quod subierunt. i. pro-
 Huc venientes ab Argo equestri, (miserunt.
 Videlicet, vt Illo exciso bene-ædificato redirent.
 Tanquam enim vel pueri tenelli vidua ve mulieres
 Inter se desiderant domum redire. (beat,
 Certè enim & modestum est, vt quis molestia affectus a-
 Etenim si quis vnū mensem manens procul à sua vxore
 Tristatur apud nauem multas sedes habentem; quam
 Hyberna torquent, commotumq; mare; (procellæ
 Nobis autem nonus est qui reuoluitur annus
 Hic manentibus: quo non agrè fero Achiuos
 Tristari apud naues rostratas, sed tamen etiam
 Turpe diuq; manere, in anemq; redire.
 Tolerate amici, & manete ad tempus, vi sciamus,
 Si verum Calchas vaticinatur an & non.
 Probè enim iam hoc scimus in mentibus; estis. a. omnes

Μάρτυροι, ἧς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρυσαι·
 Χθιζά τε καὶ παρώϊζ', ὅτ' ἐς αὐλίδα νῆες ἀχαιῶν
 Ηγρέδοντο, καὶ πειράμω καὶ τρωσὶ φέρυσαι,
 Ημεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κλυτῶν, ἱερῶν κατὰ βωμῶς
 Ερδόμεν ἀθανάτοισι τελνέσας ἐκτομῆσας.
 Καλὴ ὑπὸ πλατανίσῳ, ὅθεν ῥέεν ἀργαλὸν ὕδωρ·
 Ενδ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ὅππῃ νῶτα σαφινός,
 Σμερδαλέος, τὸν ῥ' αὐτὸς ὀλύμπιός ἦκε φώσσει,
 Βωμῶ ὑπ' αἵξας, παρὸς ῥα πλατανίσον ὄρυσεν·
 Ενθα δ' ἔσαν σπυδοῖο νεοσοῖ, νήπια τέκνα,
 Οζῶ ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοισι ὑποπεπηῶτες,
 Οκτώ. ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη λῶ, ἣ τέκε τέκνα·
 Ενδ' ὅγε τὺς ἐλεεινὰ κητήδιε τετελιγῶτας·
 Μήτηρ δ' ἀμφοποτάτο ὀδυρμένη φίλα τέκνα·
 Τλῶ δ' ἐλελιξάμενος πῆρ' ἔρυσ' ἄλεεν ἀμφιαχῆαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε σπυδοῖο καὶ αὐτῶν,
 Τὸν μὲν ἀείζηλον εἶπκεν θεὸς, ὅσπερ ἔφλωε.
 Λᾶαν γάρ μιν ἔδθηκε χρόνῳ παῖς ἀργυρομήτεω·
 Ημεῖς δ' ἐσαότες θαιμάζομεν οἷον ἐτύχη.
 Ως ἔν θεινὰ πάλωρα θεῶν εἰσηλθ' ἐκτομῆσας,
 Κάλχας δ' αὐτῆκ' ἐπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε,
 Τίπ' ἀνεῶ ἐρηγεῖσθε κερηκομῶντες ἀχαιοί;
 Ημῖν μὲν τόδ' ἔφλωε τέρας μέγα μηπίετα ζυός,
 Οψιμον, ὀψιτέλεσον, ὅς κλέος ἔποτ' ὀλεῖται.
 Ως ἔτ' ἔχεται τέκν' ἔφαγε σπυδοῖο καὶ αὐτῶν,
 Οκτώ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη λῶ, ἣ τέκε τέκνα·
 Ως ἡμεῖς τοσσῶτ' ἔτεα πολεμίζομεν αὐδί,
 Τῶ δ' ἐκτάτῳ δὲ πῶλιν ἀγρήσομεν ἐνυράγχαν.

Testes, quos non Parca inuasert mortem ferentes:
 Heri, & nudius tertius, quādo in Aulidē naues Gracoriū
 Congregabantur, mala Priamo, & Troianis ferentes:
 Nos autem circumcirca fontem sacra per altaria
 Faciebamus immortalibus perfectas hecatombas
 Pulchra sub platano vnde fluebat lymphida aqua.
 Illic apparuit magnum signum, draco dorso sanguineus,
 Horribilis quem ipse Olympius misit in lucem,
 Quum ex altari profuisset ad Platanum perrexit:
 Ibi erant passeris pulli, parui filij
 Ramo in extremo, sub foliis volitantes,
 Octo: sed mater nona erat, qua peperit filios.
 Ibi ille hos miserabiliter comedit stridentes:
 Mater autem circumuolabat lugens dilectos filios:
 Hanc circumactus ala prehendit circum-clamantem,
 Sed postquam filios deuorauit passeris & ipsam,
 Hunc quidem clarum fecit Deus qui ostendit:
 Lapidem enim ipsum fecit Saturni filius versuti.
 Nos autem stantes admirabamur quod factum erat.
 Vt igitur terribilia portenta deorū subiere hecatombas:
 Calchas autem statim postea vaticinans dixit,
 Cur muti facti estis comati Achiuū? (piter,
 Nobis quidem hoc ostendit signum magnum prudens Iu-
 Serum, quod tardē perficitur, cuius gloria nunquā peri-
 Ut hic filios deuorauit passeris, & ipsam, (bit.
 Octo, sed mater nona erat, qua peperit filios:
 Sic nos tot annos bellabimus hīc:
 Decimo autem ciuitatem capiemus Latiniā.

Κεῖνός δ' ὡς ἀρρέουε, τὰ δὴ νῦν πάντα τελείτω.
 Ἀλλ' ἄγε μίμνετε πάντες εἰ κνήμιδες ἄχαιοι
 Αὐτῷ, εἰσόκεν ἄστυ μέγα πελάμοιο ἔλωμεν.
 Ὡς ἔφατ'· ἀρρείοι δὲ μέγ' ἰαχρὸν ἀμφὶ δὲ νῆες
 Σμερδαλέον κονάβησαν αὐσάντων ὑπ' ἀχαιῶν,
 Μῦθον ἐπαινῆσαντες ὀδυσσῆος· θεοίοιο.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γερῶνι· ἵπποτα νέεωρ,
 Ὡ πόποι, ἧ δὴ παυσὶν εὐκότεις ἀρρεῶαδε
 Νηπιᾶχοις, οἷς ἔπι μέλει πολεμῆϊα ἔργα.
 Πῦ δὴ συνθεσάμε τε καὶ ὄρκια βήθεται ἡμῖν;
 Ἐν πυρὶ δὴ βελάμε τε χυροῖατο μῆδεά τ' ἀνδρῶν,
 Σπονδαί τ' ἀκρητοί, καὶ δεξιά, ἧς ἐπέπιθμεν.
 Αὐτῶς γάρ β' ἐπέεσσ' ἐειδύνομεν, ἔδῃ π' κῆρυχ·
 Εὐρέμεναι δυνάμεδα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔόντες.
 Ἀτρέϊδῃ, σὺ δὲ δ' ὡς πρὶν ἔχων ἀσεμφέα βυλλῶ,
 Ἀρχῶ ἀρρείοισι κατὰ κρατερῶς ὑσμίνης,
 Τὴς δὲ δ' ἕα φθινύθειν, ἔνα καὶ δύο, τοῖ κεν ἀχαιῶν
 Νόσφιν βυλλῶσ'· ἀνυσίς δ' ἔκ' ἔσεται αὐτῶν
 Πρὶν ἄρρος δ' ἰέναι, πρὶν καὶ διδὸς αἰγρόχοιο
 Γνώμεναι εἴτε ψεύδῃ· ὑπόχεσις ἢ καὶ ἔκ'·
 Φημὶ γὰρ ἔν κατὰνεῦσαι ὑπερμενέα κρονίωνα
 Ἡμαπιτῶν, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀρρείοι, τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέρροντες,
 Ἀσράπῃων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 Τῶν, μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκονδε νέεσθαι,
 Πρὶν πῆνα παρ' τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
 Τίσασθαι δ' ἑλένης ὀρμήματα τε σοναχάς τε.
 Εἰ δὲ πρὶς ἐκπάγλως ἐδέλει οἶκονδε νέεσθαι,

Ille sic interpretabatur: hac iam nunc omnia perficiuntur.
 Sed age, manere omnes bene-ocreati Achiui
 Isthic quoad usq; civitatem magnam Priami capiamus.
 Sic dixit. Argiui. v. valde clamant, (circū. a. naues
 Terribiliter resonuerunt clamantibus Achiuis)
 Sermonem laudantes Vlysis diuini.
 His autem dixit Gerenius eques Nestor:
 Proh facinus certe pueris smiles loquimini
 Infantibus, quibus non sunt curae bellicosa opera.
 Quid iam patiaq; & iuramenta ibunt nobis?
 In igne iam consiliaq; erunt curaq; virorum,
 Sacraq; mera, & dextra quibus credidimus.
 Frustra enim verbis contendimus neq; aliquā rationem
 Inuenire possumus, etsi multo tempore hic moremur.
 Atrida, tu autem sicut prius, habens firmum consilium,
 Impera Achiuis in fortibus praeliis:
 Hos autem sine corrumpi vnum & duos qui ab Achiuis
 Seorsum consultant: profectus autem non erit ipsis,
 Prius Argos ire quam & Iouis Aegida-tenentis
 Cognoscamus an falsa promissio, an & non-
 Dico enim igitur annuisse praepotentem Saturnidem
 Die illo, quando nauibus in citis conscenderunt
 Argiui, Troianis mortem & parcam ferentes,
 Fulgurans dextera, fausta signa ostendens.
 Quare non aliquis prius festinet domum redire,
 Priusquam aliquis apud Troianorum vxorem dormiat,
 Punire & Helenae abitumq; gemitusq;
 Si autem aliquis nimium velit domum ire,

Ἀπείθεο ἦς υἱὸς εὐσέλμοιο μελαίνης,
 Ὀφρα, πρὸς ἄλλων δάνειον καὶ πότμον ἐπίσῃ.
 Ἀλλὰ ἀναξ, αὐτὸς τ' εὖ μήθεο, πείθεό τ' ἄλλω·
 Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπ' ἔσεται ὅ, τί κεν εἶπω.
 Κεῖν ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, ἀγάμεμονο,
 Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φύλα δὲ φύλοισ·
 Εἰ δέ κεν ὡς ἔρξης, καὶ τοι πείθωνται ἀχειοί,
 Γνώσῃ ἔπειθ' ὅς δ' ἠγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν,
 Ἡδ' ὅς κ' ἐθλὸς ἔησι· κατὰ Σφείας γὰρ μαχέσονται·
 Γνώσται δ' εἰ καὶ θεασσέῃ πόλιν ἔκ ἀλαπάξειας,
 Ἡ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων ἀγαμέμνων,
 Ἡ μὰν αὐτ' ἀρρηθ' νηῆς γέρον ἦς ἀχαιῶν·
 Αἰ γὰρ ζεῦ τε πάτερ, καὶ ἄθωαίη, καὶ ἄπολλον,
 Τοῖσ' τοι δεκά μοι Συμφράδμονες εἶεν ἀχαιῶν·
 Τῶ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πειάμοιο ἀνακτ',
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλυσά τε πορδομένη τε.
 Ἀλλὰ μοι αἰγίοχ' κρονίδης ζεὺς ἄλλ' ἔδωκεν,
 Ὅς με μετ' ἀπρήκτους εἰδίας καὶ νείκεα βάλλει.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ἀχλὺς τε μαχρασάμῃ εἵνεκα κύρης
 Ἀντιόιοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρξον χαλεπαίνων·
 Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βυλόσσομεν, ἢ κ' ἐτ' ἔπειτα
 Τρωσὶν ἀνάβλησις κακὴ ἔσεται ἢ δ' ἠβουόν.
 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ὅππ' δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρῃα.
 Εὖ μὲν πρὸς δόρυ θηξάδω, εὖ δ' ἀσπίδα θέδω,
 Εὖ δέ πρὸς ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 Εὖ δέ πρὸς ἄρματ' ἀμφὶς ἰδῶν, πολέμοιο μεθέδω·
 Ὡς κε πανημέοιο συζεῖσθ' κρινάμῃ ἀρῃη.

Οὐ γάρ

Tangat suam nauem bonas sedes habentem & nigram,
 Ut ante alios mortem & fatum assequatur.
 Sed rex tu bene cura, & crede alteri,
 Non abiectum verbum erit quodcunque dicam.
 Secerne viros per gentes & per tribus, Agamemnon:
 Ut tribus tribubus auxilientur, gentes & gentibus.
 Si autem sic facies, & tibi obediunt Achiui, (litibus
 Cognosces postea quis ex ducib. ignauus sit, quis uie ex mi-
 sine qui strenuus erit, per se ipsos enim pugnabunt.
 Cognosces verò si & ex uaticinio ciuitatem non destrues,
 An virorum ignauia & imperitia belli.

Hunc respondens alloquutus est rex Agamemnon:
 Certè quidē rursus dictione sentētia vincis filios Achiuo-
 Utinam enim, Iupiterq; pater, & Pallas & Apollo, (τῷ.
 Tales decem mihi consultores essent Achiuorum.
 Sic citò nutaret ciuitas Priami regis
 Manibus sub nostris, captaq; direptaq;
 Sed mihi Aegiochus Saturnides Iupiter dolores dedit,
 Qui me inter incurabiles lites & contentiones iniicit.
 Etenim ego Achillesq; pugnauimus gratia puellæ
 Contrariis verbis: ego autem incepti litem.
 Si. a. vnquā in vnum consultabimus. non amplius postea
 Troianis dilatio mali erit, neque paululum.
 Nunc autem venite ad cœnam, vt conducamus Martem.
 Bene quidem aliquis hastā acuat, bene & scutum ponat.
 Bene & aliquis equis cœnā det veloces pedes habentibus,
 Bene & aliquis currū vring, videns belli curā habeat,
 Ut per totam diem sauo decernamus Marte. i. bello.

Non

Οὐ γάρ παυσωλή γε μετέσεται ἢ δὲ ἠεαῶν,
 Εἰ μὴ νύξ' ἐλθῶσα διακρινέει μὲν ἄνδρῶν.
 Ἰδρώσει μὲν τὸ τελαμῶν ἀμφὶ σῆθεσιν
 Ἀσπίδος ἀμφιβεβήτης, περὶ δὲ ἐγχει χεῖρας χαμῆται·
 Ἰδρώσει δὲ τὸ ἵππῳ εὐξοον ἄρμα πτωίνων.
 Οὐ δὲ κ' ἐζῶν ἀπάνδουδε μάχης ἐδέλοντα νόησω
 Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, ἃ οἱ ἔπειτα
 Ἀρκιον εἰσέειπαι φυγέην κύνεας ἢ δὲ οἰωνές.

Ὡς ἔφατ'. ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κύμα
 Ἀκτῆ ἐφ' ὑψηλῆ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθῶν
 Περσέλιπποιοπέλωι τὸν δὲ ἔποτε κύματα λείπει
 Παντοίῳ ἀνέμων, ὅταν ἐνδῆ ἢ ἐνδα ῥέωνται·
 Ἀνσάντες δὲ ὀρέοντο, κεδαιδέντες κατὰ νῆας,
 Κάπνισάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἔλοντο.
 Ἀλλ' ὁ δὲ ἄλλω ἔρεξε θεῶν αἰετῶν,
 Εὐχόμενος δάνατόν γε φυγέην καὶ μῶλον ἄρηθ·
 Αὐτὰρ ὁ βῦν ἰέρδωσεν ἀναξ' ἀνδρῶν ἀραμέμωνων
 Πίονα, πένταέτηρον, ὑπερμερέϊ κρονίῳ.
 Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀεισηῆς παναχακῶν·
 Νέστορα μὲν πρῶπιτα, καὶ ἰδομενεῖα ἀνακτα,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αἴαντε δύω, καὶ τυδέ ὄϊόν·
 Ἐκτὸν δὲ αὐτ' ὀδυσῆα διὲ μῆπν ἀτάλαντον.
 Αὐτόματ' ὁ δὲ οἱ ἦλθε βολῶ ἀγαδὸς μενέλαος·
 Ἥδεν γάρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεδὸν ὡς ἔπονείτο.
 Βῦν δὲ περὶ σῆσαντο, καὶ ἐλογύτας ἀνέλοντο.
 Τοῖσι δὲ ἐπὶ εὐχόμενος μετέφη κρείων ἀραμέμωνων,
 Ζεῦ κύδισε, μέγιστε, κελαυνέφες, αἰδέει ναιῶν,
 Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῶαι καὶ ὀπι κρέφας ἐλθεῖν,

Πεῖν

Non enim cessatio postea erit, neque paululum:
 Nisi nox veniens dirimat robora virorum.
 Sudabit quidem alicuius lorum circa pectora (gitabit:
 Scuti circum tegētis hominē: circa. a. lancea manum fu-
 Sudabit & alicuius equus politum currum trahens.
 Quem autem ego seorsum a pugna volentem intelligam
 Manere apud naues rostratas, non ei postea
 Possibile erit fugere canes & aues.

Sic dixit Argiui. v. valde strepuerunt, sicut quando
 Littore in alto, quando mouet Notus veniens (fluctus
 Porrectum ad scopulum, quē nunquā fluctus relinquunt
 Diuersorum ventorum, quando huc vel illuc fiunt:
 Surgentes. a. ruebant sparsi ad naues,
 Fumigarunt ḡ, in tentoriis, & coenam capiebant.
 Alius. a. alij sacrificabat deorum semper existentium,
 Orans vt mortem fugeret, & stragem Martis.
 Sed hic bouem sacrificauit rex virorum Agamemnon
 Pinguem, quinquennem, valdē potenti Saturnida.
 Vocauit autem senes optimates omnium Graecorum,
 Nestorem quidem primū, & Idomeneum regem,
 Sed postea Aiaces duos, & Tydei filium:
 Sextum autem rursus Vlyssēm Ioui consilio similem:
 Spontaneus autem ei venit vocem bonus Menelaus.
 Sciebat enim in animo quantum frater laborabat.
 Bouem. a. circumsteterunt, & salsas fruges acceperunt.
 His orans dixit rex Agamemnon,
 Iupiter gloriosiss. max. nigras-nebulas-faciēs, in aethere
 Non prius sol occidat & tenebra adueniant, (habitans,

F

Quam

Πείν με κατὰ πρῶτες βαλέειν πειάμοιο μέλαθρον
 Αἰδαλέον, πρῆσαι δὲ πρὸς δῖοιο θυρέτρα·
 Εκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσι δαΐξαι
 Χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἐπέειρε
 Πρῶτες ἐν κόνιῃσιν ὁδὰξ λαζοῖατο γαῖαν.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἄρα πό οἱ ἐπεκράαινε κρονίων·
 Ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱεῖα, πόνον δ' ἀμείζωτον ὄφειλεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὖξαντο, καὶ ἔλογχτας περβάλλοντο,
 Αὐ' ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἐσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 Μηρῆς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
 Δίπλευχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοδέτησαν·
 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' ἔχρησιν ἀφύλλοισιν κατέκειμον,
 Σπλάγχθα δ' ἄρ' ἐμπίεσαντες ὑπέειχρον ἠφάισιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκίαν, καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 Μίσυλλόν τ' ἄρα τάλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελόισιν ἔπειραν,
 Ὠπλήσαν τε περὶ φραδέως, ἐρύσαντό τε πᾶντα·
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνον, τετύκοντό τε δαῖτα,
 Δαίνυντ', ἔδ' ἐπὶ θυμῷ ἐδ' ἔστο δαυτὸς εἴσις.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσις καὶ ἐδητύς ἐξέερον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε γερῶν ἰππότα νέστωρ,

Ἀτρείδη κῦδιζε ἀναξ ἀνδρῶν ἀγάμεμνον,
 Μηκέτι νῦν δῖῳ αὐτῷ λεγόμεδα, μηδέ τι θηρὸν
 Ἀμβαλλόμεδα ἔργον ὁ δὴ θεὸς ἐγγυαλίξει.
 Ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Λαὸν κηρύσσοντες ἀγείροντων κατὰ νῆας·
 Ἡμεῖς δ' ἀδρῆοι ὦδε κατὰ στρατὸν ἐσθρὸν ἀχαιῶν
 Ἴομεν, ὄφρα καὶ δαῖσον ἐγείρεμεν ὄξυν ἄρνας.

Ὡς ἔφατ'· ἔδ' ἀπίθησεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων.

Αὐτίκα

Quam me pronum deicere Priami palatium
 Ardens: urere & igne combustio portas.
 Hectoram verò loricam circa pectora diuidere
 Ense scissam, multi & circa ipsum socij
 Proni in pulueribus mordicus capiant terram.

Sic dixit: neque ei perfecit Saturnides: (augebat.
 Sed hic suscepit quidem sacrificia, laborem. v. magnum
 Sed postq̄ peccati sunt, & molas proiecerunt, (riarunt,
 Rursum traxerunt quidem primū, & iugularunt & exco-
 Cruraq; inciderunt, valdeq; omento cooperuerunt (rūt:
 Dupliciter facientes: in ipsis autem crudas carnes posue-
 Et haec quidem lignis scissis sine folijs vrebant: (ignē.
 Intestina autem infigentes tenebant super Vulcanum. i.
 Sed vbi valde crura cōbuserunt, & intestina comederūt,
 Minutimq; inciderunt alia, & circum verua fixerunt,
 Assaueruntq; valde sciēter, traxeruntq; omnia.
 Sed postquā cessauerūt à labore, feceruntq; conuiuium,
 Conuiuati sunt, neq; animus indigebat conuiuio equali.
 Sed postquam potus & cibi amorem ademerunt,
 His verbis incepit senilis eques Nestor:

Atride gloriosissime rex virorum Agamemnon,
 Ne nunc diu iterum dicamus, neque diu
 Differamus opus, quod Deus dabit. (bentium
 Sed age, praecones quidem Achiuorum aream-loricā ha-
 Populum vocantes congregent ad naues:
 Nos autem congregati hic in exercitu lato Achiuorum
 Eamus, vt citius suscitemus impetuosum Martem.

Sic dixit: neq; nō persuasus est rex virorū Agamēnon.

F 2

Statim

Αὐτίκα κηρύκεοσι λιγυφθόγγοισι λέκευσε
 Κηρύσειν πόλεμονδε κερηκομόωντας ἀχαιῆς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυσον, τοὶ δ' ἠέρεοντο μάλ' ὄκα.
 Οἱ δ' ἀμφ' ἀτρείωνα διατρεφέες βασιλῆς
 Θῦνον κρίνοντες· μετὰ δὲ, γλαυκῶπις ἀδύνη,
 Αἰγίδ' ἔχουσ' εἰπίμον, ἀγήραον, ἀδυσάπτω τε,
 Τῆς ἐκείνου δύσσοιο παγχεύσοιο ἠερέοντο,
 Πάντες ἐυπλεκέες, ἐκαστόμοιο δὲ ἔκαστο·
 Σὺν τῇ παμφάσασσα δῖεσσυτο λαὸν ἀχαιῶν,
 Οτρύνουσ' ἱεναί· ἐν δὲ δέειτο ὄρσεν ἐκάστου
 Καρδίη ἀλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι·
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμοιο γλυκίων ἤβουτ' ἠὲ νέεσθαι·
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῆσι φίλιμας πατρίδα γαῖαν.
 Ἡύτε πυρ' αἰθῆλον ὀπφλέγει ἄσπετον ὕλλω
 Οὔρετοιο ἐν κορυφῆς, ἔκασθεν δέ τε φαίνεται ἀυγῆ·
 Ὡς τῶν ἐρχομένων ἄπο, χαλκῷ δεσπεσίοιο
 Αἴγλη παμφανόωσα δὲ αἰδέρετοιο ἐρατὸν ἴκη·
 Τῶν δ' ὅσ' τ' ὀρνίθων πετελωῶν ἔδνεα πολλὰ,
 Χλωῶν, ἠὲ γεράνων, ἠὲ κύνων δολιχοδείρων,
 Αἰσῶ ἐν λειμῶνι, καί σφίσι ἀμφὶ βέεδρα,
 Ἐνθα καὶ ἐνθα ποσσῶνται ἀγαλλόμενα κηρύκεοσι,
 Κλαγγησθῶν περκεσθῶντων, σμαραγῆ δέ τε λειμῶν·
 Ὡς τῶν ἔδνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Ἐς πεδίον περσεύοντο σκαμάνδριον· ἀντὶρ ὑπὸ χθῶν
 Σμερδαλέον κονάβιζε ποσσῶν ὤπῶν τε καὶ ἵππων.
 Ἐσαν δ' ἐν λειμῶνι σκαμανδρίω ἀνδραμόνοντι
 Μυεῖοι, ὅσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὄρη·
 Ἡύτε μῦθων ἀδινάων ἔδνεα πολλὰ,

Statim præconibus arguta-voce-praditis iussit
 Vocare ad-bellum capite comatos Achiuos. (ter.
 Hi quidē vocauerunt. illi. a. congregati sunt valdè veloci-
 Hi autem circa Atridem diuini reges (Minerua,
 Irruerunt distinguentes: simul. a. glaucos-oculos habens
 Aigidē habens valdè honoratū, non senescētē. immor-
 Cuius centum simbriae totae aureae pendebant, (talemq̄
 Oēs bene-plicate, centum nummorū autem vnaqueq̄.
 Cum hac impetum faciens ibat per populū Achiuorum,
 Adhortans ire, robur autem immisit vniuscuiusque
 Animo, vt incessanter bellaret & pugnaret.
 His. a. statim bellum dulcius factum est, quàm redire
 Super nauibus concauis dilectam in patriam terram.
 Velut ignis lucens (vel edax) comburit immēsam syluā
 Montis in verticibus, procul autem apparet splendor:
 Sic horum abeuntium, aris diuini
 Splendor valdè apparens per aërem in cælum ibat.
 Horum sicut auium volatiliū gentes multae, (bentium
 Anserum, vel gruū, vel cygnorum longum-collum ha-
 Asiatico in portu, Caystrij circa fluenta,
 Huc & illuc volant gaudentes alis,
 Resonanter sedentium, resonat autem & pratium:
 Sic horum gentes multae à nauibus & tentoriis
 In planitiem ruebant Scamandriam: sed subtus terra
 Terribiliter resonabat pedibus ipsorumq̄, & equorum.
 Steterunt autem in prato Scamandrio florido
 Infiniti, quotq̄, folia & flores gignuntur tempore verno
 Velut in muscarum frequentium gentes multae,

Αἴτε κατὰ σαθρὸν ποιμνήϊον ἠλάσκουσιν
 Ὠρῆ ἐν εἰαρινῷ, ὅτε τε γλάζῳ ἄγρεια δάσῃ.
 Τόσοι ἐπὶ πρῶτοςι κρηνηκομόωντες ἀχαιοὶ
 Ἐν πεδίῳ ἴσαντο διαρρῶσται μεμαῶτες.
 Τὸς δὲ ὅς τ' αἰπόλια πλάτῃ αἰγῶν αἰπόλοιοι ἄνδρες
 Ρῆα διακρινέουσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μίγνυσι.
 Ὡς τὸς ἠγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 Ἰσμήνῳ δὲ ἰέναι· μετὰ δὲ κρείων ἀγαμέμνων
 Ὀμματα καὶ κεφαλῶν ἴκελῳ δὲ τερπικερχύνῳ,
 Ἀρεῖ δὲ ζώνῳ, ζέρον δὲ ποσειδάωνι.
 Ἡὔτε βὺς ἀγέληφι μίγῃ ἔξοχῳ ἔπλετο πάντων
 Ταῦρος (ὁ γάρ τε βέβοσι μεταπρέπει ἀγρομένησι)
 Τοῖον ἄρ' ἀτρείδῳ δῆκε ζεὺς ἤματι κείνῳ
 Ἐκπρεπέ ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἠρώεσιν.

Ἐσπετε νῦν μοι μῦσαι Ὀλυμπία δόματ' ἔχουσαι·
 (Ὑμεῖς γὰρ θεαί εστε, πάρεστε τε, ἰσῆ τε πάντα·
 Ἡμεῖς δὲ κλέῳ ὄιον ἀκούομεν, ἠδὲ πῖ ἴδμεν)
 Οἴπνες ἠγεμόνες δαναῶν καὶ κοίεσθον ἦσαν·
 Πληθύν δ' ἐκ ἄν ἐγὼ μυθήσομαι, ἠδ' ὀνομιλώω,
 Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλώσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἴεν,
 Φωνὴ δ' ἀρρηκτῆ, χάλκεον δὲ μοι ἦτορ ἐνείη,
 Εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες μῦσαι, διὸς ἀγιόχοιο
 Θιγατέρες, μνησαία δ' ὅσοι ὑπὸ ἰλίον ἦλθον.
 Ἀρχὴς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆας τε περπάσας.

ΒΟΪΩ ΤΩ Ν Μὲν πηνέλεως καὶ λῆϊτῶ ἦρχον,
 Ἀρκεσίλαός τε περσοδώρω τε, κλονίος τε.
 Οἳ δ' ὑέλλω ἐνέμοντο, καὶ αὐλίδα πετρίεσσαν,
 Σχοινόν τε, σωλόν τε, πολύκνημόν τ' ἐτεωνόν,

Θέσπειαν,

Quaerit in stabulo pastorali errant
 Tempore in verno, quandoque lac vasa madefacit.
 Tot contra Troianos comati Achivum
 In campo stabant, disfrumpere prompti.
 Hos autem ut greges magnos caprarum caprarum viri
 Facile distinguunt postquam in pascuis miscuntur:
 Sic hos ductores digerebant huc & illuc
 Ut ad praelium irent: inter quos rex Agamemnon
 Oculis & capite similis Iovi gaudenti-sulmine,
 Marti autem balteo, pectore autem Neptuno.
 Velut bos in armento valde eximius est omnium
 Taurus: (hic enim boues inter relucet congregatas.)
 Talem Atridem posuit Iupiter die illo,
 Valde praestantem inter multos & eximium heroas.

Dicite nunc mihi Musae caelestes domos habentes,
 (Vos enim dea estis, adestisq; scitisq; omnia: (mus)
 Nos autem famam solum audivimus neq; quicquam sci-
 Qui duces Danaorum & Principes erant.
 Multitudinem autem non ego dicam, neque nominabo,
 Neq; si mihi decem quidem lingua, decem & ora essent,
 Vox & infrangibilis, aureum & mihi cor inesset:
 Nisi caelestes Musae Iovis Agiochi
 Filiae commemorent quot sub Ilium venerunt.
 Principes navium dicam, nauesq; omnes.

ΒΟΕΟΤΗΣΙΣ quidē Menelaus & Leitus imperabant,
 Arcesilausq; Prothoenorq;, Cloniusq;,
 Quiq; Hyriem habitabant & Aulidem petrosam,
 Schœnumq; Scholumq;, iugosamq; Eteonum,

F 4

Thessi-

Θέπειαν, γραῖάν τε, καὶ εὐρύχορον μυκαλιπὸν,
 Οἷ τ' ἀμφ' ἄρμ' ἐνέμοντο, καὶ εἰλέσιον, καὶ ἐρυθρας,
 Οἷ τ' ἐλεῶν εἶχον, ἢ δ' ὕλλω, καὶ πετεῶνα,
 Ωκαλέω, μεδεῶνά τ' ἐυκτίμενον πολιάεδρον,
 Κώπας, εὐτρυσίν τε, πολυτρήσωνά τε δίσβλω,
 Οἷ τε κορώνειαν, καὶ ποιήενδ' ἀλιάρτον,
 Οἷ τε πλάταιαν ἔχον, ἢ δ' οἷ γλίσαν τ' ἐνέμοντο,
 Οἷ δ' ὑποθήκας εἶχον ἐυκτίμενον πολιάεδρον,
 Ορχισόν δ', ἰερὸν ποσειδίῳ ἀγλαὸν ἄλσος,
 Οἷ τε πολυσάφυλον ἄρνιω ἔχον, οἷ τε μίδειαν,
 Νίσαν τε ζαθέλω, ἀνθηδὸνά τ' ἐξαπόσων·
 Τῶν μὲν πενήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκείῃ
 Κῦβρι βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.

Οἷ δ' ἀσπληδὸνά ναῖον, ἰδὲ ὄρχομενὸν μινύειον,
 Τῶν ἦρχ' ἀσκάλαφος καὶ ἰάλμενος, ἦες ἄρηος,
 Οὗς τέκεν ἀσπλόχη εὐμοφ' ἄκτορος ἀΐειδα,
 Παρθένηος αἰδοίῃ ὑπερώϊον εἰσαναβάσασα
 Ἀρηϊ κρατερῶν· ὁ δὲ οἷ παρελέξατο λάδρη·
 Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἰδριόωντο.
 Αὐτὰρ φωκίῳν χερσὶ καὶ ἐπίστροφος ἦρχον,
 Τιέες ἰφίτη μεγαθύμῃ ναυβολίδα.
 Οἷ κυπάρειον ἔχον, πυθῶνά τε πετρήεσσαν,
 Κείσσαν τε ζαθέλω, καὶ δαυλίδα, καὶ πανοπήα,
 Οἷ τ' ἀνεμώρειαν καὶ ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 Οἷ τ' ἄρα παρ' ὄπτα μὲν κηφισὸν ἴδον ἔργαον,
 Οἷ τε λίλαμαν ἔχον πηγῆς ὅπῃ κηφισοῖο·
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρῆκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἷ μὲν φωκίῳν εἴχας ἔσασιν ἀμφιέποντες,

Thespiam, Grami₃, & latū-loū-habentē Mycalesum;
 Qui₃ circum Harma habitabant, & Ilesum, & Ery-
 Qui₃ Eleona tenebant, & Hylem, & Petcona, (thras:
 Ocaleam, Medeonag₃ bene-adificatam urbem. (ben:
 Copas, Eutresin₃, multas-columbas-habentem₃ Thif-
 Qui₃ Coroneam & herbosam Haliartum,
 Qui₃ Plataam possidebant, & qui Glissam habitabant:
 Qui₃ Hypothebas habitabant bene-adificatam urbem:
 Onchestum₃, sacrum Neptunium clarum nemus:
 Qui₃ vitiferam Arnem habitabant, qui₃ Midiam.
 Nissam₃ diuinam, Anthedonag₃ vltimam:
 Horum quidem quinquaginta naues ibāt in vnaquaq₃
 Pueri Bœotiorum centum & viginti ibant. (nyeum,
 Qui. v. Aspledona habitabant, & Orchomenum Mi-
 His imperabat Ascalaphus & Ialmenus, filij Martis,
 Quos peperit Asyoche in domo Aëtoris Aχιδæ, (disse:
 Virgo verecunda, superiorem partem domus cum ascen-
 Marti forti: hic autem ipsi concubuit clam,
 Horum triginta concavae naues ibant.
 Sed Phocensibus Schedius & Epistrophus imperabant,
 Filij Iphiti magnanimi Naubolide:
 Qui Cyparissum habitabant, Pythonag₃ petrosam,
 Crissam₃ diuinam & Daulida, & Panopea,
 Qui₃ Anemoriam, & Hyampolin circumhabitabant:
 Qui₃ apud fluuium Cephissum diuinum habitabant:
 Qui₃ Lilæam habitabant fontem in Cephiso:
 Hos simul quadraginta nigra naues sequebantur. (tes:
 Hi quidē Phocensium turmas ordinarunt circa laboran-

Βοιωτῶν δ' ἔμπλωι ἐπ' ἀεισερχά θωρήσωσσι.
 Λοκρῶν δ' ἠγεμόνδεν οἰλίθ' ταχὺς αἶας,
 Μείων, ἔπ' πόσος γε, ὅσος τελαμώνι' αἶας,
 Ἀλλὰ πολὺ μείων, ὀλίγ' ἔμιν ἔλω, λινοθώρηξ.
 Εργχίη δ' ἐκέλευσ' Πανέλλινας καὶ ἀχαιῆς·
 Οἱ κῆνόντ' ἐνέμοντ', ὀπόμεντά τε, καλλίαιρόν τε,
 Βῆσσαν τε, σκάρφωλ τε, καὶ ἀνγειαῖς ἔρατεινάς,
 Τάρφην τε, θρόνιον τε, βοαρχίη ἀμφὶ ῥέεθρα·
 Τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο
 Λοκρῶν, οἱ ναῖαισι πέρην ἱεῖης ἐυβοίης.

Οἱ δ' ἔυβοιαν ἔχον μέγα πνεύοντες ἄβαντες,
 Χαλκίδα τ', ἐρέτεϊάν τε, πολυστάφυλον δ' ἰσθαίαν,
 Κήενδόν τ' ἔφαλον, δῖν τ' αἰπὺ πόλιεθρον,
 Οἷ τε κέρυσον ἔχον, ἠδ' οἱ εὖρα ναεπάσσκον·
 Τῶν δ' αὖθ' ἠγεμόνδ' ἐλεφλώωρ, ὄζ' ἄρηθ',
 Χαλκωδονπάδης μεγαθύμων ἀρχὸς ἄβαντων·
 Τῶ δ' ἅμ' ἄβαντες ἔποντο δουὸς ὀπιθεν κομῶντες,
 Αἰχμητῶν, μεμαῶτες ὄρεκτῆσι μελιῆσι.
 Θώρηκας ῥήξειν δῆϊων ἀμφὶ σῆθεσι·
 Τῶ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' ἄρ' ἀθῶνας εἶχον ἐκπήμενον πόλιεθρον,
 Δῆμον ἐρεχθῆθ' μεγαλήτορος, ὃν ποτ' ἀθῶνη
 Θρέψε διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄραρα.
 Καδδ' ἐν ἀθῶνῳ εἶσιν ἐφ' ἐνὶ πτόιον νηφ'·
 Ενθάδε μιν ταύροισι καὶ ἀρνεῖοῖς ἱλάοντα
 Κῆεσι ἀθῶνῶν, περὶ τελλομένων ἐνιαυτῶν.
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνδ' ἦος πετεῶο μενεθεύς·
 Τῶ δ' ἔπος περ ὁμοῖθ' ἐπιχθονίον ἦχετ' ἀνήρ,

Bœotiorum autem propè in sinistra armabantur.

Locrensibus autem dux erat Oileus velox Ajax Minor, non tantus quantus Telamonius Ajax, (bens. Sed multo minor, parvus. n. erat, linteum-thoracem habent. Lancea autem ornabat omnes Græcos & Achivos. Qui Cynumq; habitabant, Opoentq; Calliarumq; Bessamq; Scharphemq; & Augias amabiles: Tarphenq; Throniumq; Boagrii circumfluenta: Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur Locrorum, qui habitabant è regione sacrae Eubœam.

Qui aut Eubœam habitabat robora spirantes Abantes Chalcidag; Iretriamq; abundantemq; vuis Histiam: Cerinthumq; maritimam, Diiq; altum oppidum: Quiq; Carystum incolebant, & qui Styra habitabant: Horum rursus dux erat Elephenor, ramus Martis Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantum: Huc simul Abantes sequebantur veloces, à-tergo comati, Pugnaces, prompti porrectis hastis Thoraces disrumpere inimicorum circa pectora. Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur.

Qui autè Athenas habitabant bene-adificatâ urbem Populū Erechthei magnanimi, quem aliquândo Minerua Nutriuit, Iouis filia, peperit autem alma Tellus, Athenis autem collocavit in suo pingui templo: Illic enim ipsum tauris & agnis placant Pueri Atheniensium absolutis singulis annis: His rursus præerat filius Petei Menestheus: Huic nondum quisquam vir inter terrestres fuit similis

Κοσμήσῃ ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπίδιώτας·
 Νέστωροϊ· ἔειζεν· ὄρδ' ἀεθ' ἠγέερες· ἦεν·
 Τῷ δ' ἄμα πεινήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Αἴας δ' ἐκ σαλαμῖν' ἄγρη δουράδεα νῆας,
 Σπῆσε δ' ἄγων ἴν' ἀδύμειον ἴσωντο φάλαγγες.
 Οἱ δ' ἄργοι τ' εἶχον πύρουδά τε τειχόεσσαν,
 Ερμιόνη, ἀσίνω τε, βαδὺν κατὰ κόλπῳν ἐχούσας,
 Τροίξην, ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' ἐπίδωρον,
 Οἱ τ' ἔχον ἀγίαν, μάσπητά τε κῦρσι ἀχαιῶν·
 Τῶν δ' αὖτ' ἠγεμόνας βολῶ ἀγαθὸς Διομήδης,
 Καὶ δένελ' ἑκαπαῆ· ἀγακλειτῷ φίλ' ἦος·
 Τοῖσι δ' ἄμ' εὐρύαλ' τέτατ'· κίεν ἰσόδε' ἦος,
 Μυκισέως ἦος ταλαιονίδαο ἀνακτ'·
 Συμπάντων δ' ἠγεῖτο βολῶ ἀγαθὸς Διομήδης.
 Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδώκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἱ δὲ μυκιδῶας εἶχον εὐκλήμενον πηολιέθρον,
 Αφνειὸν τε κόρινθον, εὐκλήμενας τε κλεονάας,
 Ορνεῖας τ' ἐνέμοντο, ἀραδυρέλιω τ' ἔραπεινῶ,
 Καὶ σικυῶν, ὅδ' ἄρ' ἄδρης· παρ' ἑμβασίλκευεν,
 Οἱ δ' ὑπερησίω τε καὶ αἰπεινῶ γονόεσσαν,
 Πελλῶν τ' εἶχον, ἢ δ' ἀγίον ἀμφενέμοντο,
 Αἰγιαλὸν τ' ἀνά πάντα, καὶ ἀμφ' ἐλίκῳ εὐρεῖαν·
 Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων ἀγαμέμνων
 Ατρείδης· ἄμα τῷ γέ πολὺ πλείεσι καὶ ἄεργοι
 Λαοὶ ἔποντ'. ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νόστρον χαλκῶν
 Κυδῶν, ὅπ' ἑῷ μετέπρεπεν ἠρώεσιν,
 Οὐνεκ' ἄεργ' ἔλω, πολὺ δ' ἑπλείεσθε ἄγε λαός.
 Οἱ δ' εἶχον κοίλῳ λακεδάμονα κητώεσσαν,

Φάελω

*In instruendis equitibusq; & viris scutigeris:
 Nestor solus contendebat, hic enim etate grandior erat:
 Hunc simul quinquaginta nigrae naues sequebantur.
 Ajax autem ex Salamine ducebat duodecim naues.
 Statuit autē ducens vbi Atheniensium stabāt phalanges.
 • Qui. a. Argosq; habitabat, Thyrinthaq; bene-murata,
 Hermionem, a sinemq; profundum sinum habentes:
 Troxenam, Eionasq; & vitibus-consitam Epidaurum,
 Quiq; habitabant Eginā, Maseramq; iuvenes Achiuo-
 Hū rursus praerat bello-strenuus Diomedes, (rum:
 Et Stihelus Capanei inclyti dilectus filius.
 Vna. v. cum his Euryalus tertius ibat, similis deo vir,
 Mecistei filius Talaionida regis.
 Omnibus autem praerat strenuus in pralio Diomedes.
 Hos autem simul octoginta nigrae naues sequebantur.
 Qui autem Mycenae incolebant celebrem urbem,
 Opulentamq; Corinthum, bene-habitasq; Cleonae,
 Orneasq; habitabant, Arathyreamq; amabilem,
 Et Sicyona, vbi Adrastus primum regnavit:
 Quiq; Hypereisiamq; & excelsam Gonocessam,
 Pellenamq; habitabant, & Egium incolebant, (sam,
 Et omnem oram illā maritimā, & circa Helicem spatio-
 Horum centum nauibus imperabat rex Agamemnon
 Atrides: simul hunc quā plurima & praestantissima
 Copia sequebantur: & ipse induit splendidum as
 Exultans, quia omnes inter elucebat heroas: (copias.
 Quoniam strenuissimus erat, & quā plurimas ducebat
 Quiq; habitabant concavam Lacedaemona immensam,
 Pha-*

Φάρω τε, σπάρτῳ τε, πολυτρήσωνά τε μέσσην,
 Βρυσηιάς τ' ἐνέμοντο, καὶ ἀρυειάς ἔρατεινάς,
 Οἷτ' ἄρ' ἀμύκλας εἶχον, ἔλαθ' τ' ἐφαλον Πηολέδρον,
 Οἷτε Λάαν εἶχον, ἢ δὲ οἴτυλον ἀμφενέμοντο·
 Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοῶν ἀγαθὸς μενέλαος·
 Ἐξήκοντα νεῶν' ἀπάτερθε δὲ θωρήσοντο.
 Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἦσι περὶ δουμῆσι πεποιδῶς
 Οτρύνων πόλεμονδε· μάλιστ' αἰετοδουμῶ
 Τίσαντα ἑλένης ὀρμήματα τε σοναχάς τε.

Οἷ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ ἀργεῖω ἔρατεινῶν,
 Καὶ Θρύον ἀλφειοῦ πόρον, καὶ εὐκπιτον αἶπυ,
 Καὶ κυπαρισσίνην, καὶ ἀμφιγυρίαν ἑναίον,
 Καὶ Πηλεῶν, καὶ ἔλαθ', καὶ Δωρείον, ἐν δ' αὖτε μῆσαι
 Ἀντόμεναι δάμυειν τὸν Θρήϊνα παῦσαν ἀοιδῆς,
 Οἰχαλίην δὲν ἰόντα παρ' εὐρυτύου οἰχαλίης·
 Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν εἰπερ ἂν αὐτῶν
 Μῆσαι ἀείδοιεν κῆρα Διὸς ἀγχιόχοιο·
 Αἷ δὲ, χλωσάμεναι πηχὸν θέσαν, ἀντὰρ ἀοιδῶν
 Θεασσείω ἀφέλονται, καὶ ἐκλέλαδον κισσεῖον·
 Τῶν αὖθ' ἠγεμόνουε γερῶν ἰππότα Νέστωρ,
 Τῶ δ' ἐνεθήκοντα γλαφυραὶ νέες ὄψιχρόντο·
 Οἷ δ' ἔχον ἀρκαδίω, ὑπὸ κυλλῶν ὄρεσσι αἶπυ,
 Αἰπύπυον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχῶν,
 Οἷ φενέον τ' ἐνέμοντο καὶ ὄρχομενὸν πολύμηλον,
 Ρίπῳ τε, σπαρῶν τε, καὶ ἠνεμόεσαν ἐπίσσην,
 Καὶ τεγέω εἶχον, καὶ μαντινέω ἔρατεινῶν,
 Στυμφηλὸν τ' εἶχον, καὶ παρὰρῶν ἐνέμοντο,
 Τῶν ἦρχ' ἀγκυραίοιο παῖς κρείων ἀγαπήνωρ

Pharem^g, Spartam^g, abundantem^g columbis Messenē:
 Brysias^g habitabant, & Augias amabiles:
 Qui^g Amyclas tenebant, Helos^g maritimum oppidum:
 Qui^g Laam habitabant, Oetylon & incolebant:
 His ipsius frater praerat in praelio strenuus Menelaus,
 Sexaginta nauibus: seorsim .a. (s. à copiis Agam.) ar-
 Sed ipse ibat suis studiis fretus (mabantur.
 Adhortans ad bellum. maximè verò cupiebat animo
 Vlciſci Helena motus^g, gemitus^g.

Qui^g Pylum^g habitabant & Arenen amabilem,
 Et Thyron Alphai vadum, & bene-adificatum Epy:
 Et Cyparisseentem & Amphigeniam habitabant,
 Et Pteleon & Helos, & Doreon, vbi Muse
 Occurrentes Thamyrim Threicium spoliarunt cantu,
 Ex Oechalia venientem ab Euryto Oechaliensi rege:
 Asserebat .n. gloriabūdu, se relaturū-victoriam, etiam si
 Muse canerent secum filia Iouis Egiochi. (ipse
 Ille autem irata, cacum fecerunt, & ei cantum
 Diuinum ademerūt, & obliuisci-fecerunt arte-pulsan-
 His rursus praerat Gerenius eques Nestor: (di-citharam,
 Horum autem nonaginta concaue naues incedebant.

Qui^g habitabant Arcadiam sub Cyllenes montē altū,
 Propē Epyti monumentū, vbi viri cominus pugnantes:
 Qui Pheneum^g incolebant & Orchomenū pecorosum,
 Ripen^g, Stratieng^g & altam Enispen,
 Et Tegeam habitabant, & Mantineam amabilem:
 Stymphelum^g tenebant & Pharrasien habitabant:
 His imperabat Ancai filius rex Agapenor,

Εξήκοντα νεῶν^α πολέες δ' ἐν νηϊ ἐκάστῃ
 Ἀρχάδες ἄνδρες ἔβαινον ὀπισθάμενοι πολέμοιο.
 Αὐτὸς γάρ φιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων
 Νῆας εὐσέλμους περὶ ἄν οἶνοπα πόντον
 Ἀτρείδης· ἐπεὶ ἔφρι θαλάσσια ἔργα μεμήλη.
 Οἳ δ' ἄρα βυπράσιόν τε καὶ ἠλιδα διανέβαιον,
 Οὔσων ἐφ' ὑρμίνῃ καὶ μύρσιν^α ἑξατόωσα,
 Πέτρῃ τ' ὠλενίῃ, καὶ ἀλείσιον ἐν τὸς ἔεργει,
 Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοῖ ἔσαν, δεκά δ' ἀνδρῶν ἐκάστω
 Νῆες ἔποντο δουῶν, πολέες δ' ἔμβαινον ἐπειοί.
 Τῶν μὲν ἔξ ἀμφίμαχ^α καὶ δάλπι^α ἠγροσάδω,
 Τίες, ὁ μὲν, κτεάτω, ὁ δ' ἄν, ἐυρύτυ ἀκτοεῖων^α.
 Τῶν δ' ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης
 Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε πολύξεινον^α θεοειδῆς,
 Τίς ἀγαθένης^α ἀυγηιάδω ἀνακτ^α.

Οἳ δ' ἐν θαλιχίω, ἐχρῆσαν δ' ἰερέων
 Νήσων, αἰνάουσι πέρην ἄλδος ἠλιδ^α ἄντα,
 Τῶν αὖ δ' ἠγεμόνευε μέγης, ἀτάλαντ^α ἀρηϊ,
 Φυλείδης, ὃν ἦκτε δι' φίλ^α ἰππότη φυλοῦς,
 Ὃς ποτε θαλιχόν δ' ἀπενάσατο πατεὶ χολωθεῖς.
 Τῶ δ' ἄμα τεσσαρῶντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αὐτὰρ ὀδυσσεὺς ἦγε κεφαλλῶνας μεγαθύμους,
 Οἳ ῥ' ἰθάκῃ εἶχον καὶ νήειτον εἰνοσίφυλλον,
 Καὶ κροκύλει ἐνέμοντο, καὶ αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
 Οἳ τε ζάκυνθον ἔχον, ἠδ' οἳ σάμον ἀμφενέμοντο,
 Οἳ τ' ἠπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέρας ἐνέμοντο.
 Τῶν μὲν ὀδυσσεὺς ἦρχε δι' μῆπν ἀτάλαντ^α.
 Τῶ δ' ἄμα νῆες ἔποντο δυώδεκα μιλοπαίρησι.

Αἰτωλῶν

Sexaginta nauibus: multi autem in nauī qualibet
 Arcades viri conscenderant rei-militaris periti.
 Ipse enim eis dedit Rex virorum Agamemnon (tum
 Naues bene-transstratas ad transfretū dum nigrum pon-
 Atrides: quoniam non ipsis marina opera erant curæ.

Qui a. Buphrasium^α & Elidem nobilem habitabāt,
 Quantum agri Hyrmine, & Myrsinus extrema
 Petra^α Olenia & Alisium, intus continet: (quem^α
 Horum rursus quatuor duces erāt: decem. v. virū vnum-
 Naues sequebantur veloces, multi. a. eas conscenderant
 His quidē Amphimachus & Thalpius præerant, (Epei,
 Filij, alter quidem Creati: alter autē Euryti Actiorionis.
 Illis verò Amaryceides imperabat fortis Diores.
 Quartis autem præerat Polyxenus deo similis
 Filius Agasthenis Augeiadae regis. (cris

Qui autē venerunt ex Dulichio Echinadibus^α sa-
 Insulis, quæ habitabantur trans mare è regione Elidis:
 His rursus præerat Meges similis Marti
 Phylides, quem generauit Ioui dilectus eques Phyleus,
 Qui quondam in Dulichium migravit patri iratus:
 Hunc simul quadraginta naues sequebantur.

Sed Vlysses ducebat Cephalenenses magnanimos,
 Qui Ithacam tenebant, & Neritum frondosum,
 Et Crocilia habitabant & Agilipam asperam:
 Qui^α Zacynthum habitabāt, & qui Samum incolebāt:
 Qui^α Epirum habitabant: & obiacentia incolebant:
 His quidem Vlysses imperabat Ioui consilio par:
 Hunc simul naues sequebātur 12. proras-rubras habētes

G

Ætolis

Αἰτωλῶν δ' ἦγεῖτο δῖος ἀνδραῖμονας ἦρος·
 Οἱ πλεουρῶν ἐνέμοντο, καὶ ὄλενον, ἠδὲ πυλλῶν,
 Χαλκίδα τ' ἀργεῖλον, καλυδῶνά τε πετρήεσσαν.
 Οὐ γάρ ἐτ' οἰνῆος μεγαλήτορος ἦέες ἦσαν,
 Οὐδ' ἄρ' ἐτ' αὐτὸς ἔλω, δῖαν δὲ ξανθὸς μελέαρος·
 Τῷ δ' ὅπ' πᾶντ' ἐπέταλλο ἀνασέμεν αἰτωλοῖσσι·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' ἰδομενεὺς δευκακτὸς ἠγεμόνευεν,
 Οἱ κνωσσῶν τ' εἶχον γόρτυνά τε τειχεύεσσαν,
 Λύκτον, μίλητόν τε καὶ ἀργινόντα λύκασον,
 Φαισόν τε, ρύπτόν τε, πόλεις δὲ ναυματώσας,
 Ἄλλοι δ' οἱ κρήτιν ἐκαστόμπολιν ἀμφερόμενοντο.
 Τῶν μὲν ἄρ' ἰδομενεὺς δευκακτὸς ἠγεμόνευε,
 Μπειόνης τ' ἀτάλαντος ἐναλίφ' ἀνδρείφοντῆ·
 Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδῶκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' ἠερακλείδης ἦν τε μέγας τε
 Εκρόδου ἐννέα νῆας ἄγχι ροδῶν ἀγροῶχρον·
 Οἱ ρόδον ἀμφερόμενοντο διατεῖχα κοσμηθέντες,
 Λίνδον, ἰηλυσοῦν τε, καὶ ἀργινόντα κάμειρον·
 Τῶν μὲν τληπόλεμος δευκακτὸς ἠγεμόνευεν,
 Ον τέκεν ἀσύοχεια βίη ἠερακλήη,
 Τῷ δ' ἄγετ' ἐξ ἐφύρης ποταμῷ ἀπὸ σελλήεντος·
 Πέρσας, ἄσσα πολλά διοτρεφέων αἰζηῶν.

Τληπόλεμος δ' ἐπεὶ ἔν τεσφ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐυπῆκτος·
 Αὐτῆκε πατρὸς εἰδοῖ φίλον μήτρωα κατέκτα
 Ἡδὲ γηροῖσιν κικύμνιον, ὅζον ἄρησιν·
 Αἰψὰ δὲ νῆας ἐπηξες· πολλὸν δ' ὄγε λαὸν ἀείρεσς,
 Βῆ φάσγων ὅπ' ὄντων· ἀπίησιν γάρ οἱ ἄλλοι

Τίτες,

Ætolis autem imperabat Thoas Andraemonis filius,
 Qui Pleurona habitabant, & Olenum, & Pylonem,
 Chalcidag, maritimam, Calydonag, petrosam:
 Non enim amplius Oenei magnanimi filij erāt: (leager.
 Neq, itē amplius ipse erat, mortuus erat autē stauus Me-
 Huic autem omnia erāt commissā, ut imperaret Ætolis.
 Hunc autē simul quadraginta nigre naues sequebantur.

Cretensibus autem Idomeneus hasta-clarus præerat:
 Qui Cnossumq, incolebant, Gortynamq, bene-cinctam
 Lycum Miletumq, & albicantem Lycasum, (mœnibus,
 Phestumq, Rhytiumq, ciuitates bene-habitas:
 Alij, qui Cretam centum-vrbium habitabant:
 His igitur Idomeneus bello-clarus præerat,
 Merionesq, similis Marti viros-occidenti.
 Hos autem simul octoginta nigre naues sequebantur.

Tlepolemus autem Heraclides, fortisq, magnusq,
 Ex Rhodonouē naues ducebat Rhodiensium superborum,
 Qui Rhodum habitabant trifariam distincti,
 In Lindum, Ielyssumq, & albicantem Camirum:
 Horum quidem Tlepolemus hasta-strenus iux-erat,
 Quem peperit Astyochia vi Herculea, i. Herculi.
 Quam duxit ex Ephyre fluuio ab Selleente.

Depopulatus ciuitates multas nobiliū iuuenū. (ructa,
 Tlepolemus autē postq, nutritus est in domo bene-ex-
 Statim patris sui dilectum auunculum interfecit,
 Iam senescentem, Licymnium, ramum Martis,
 Statim autem naues fecit: multas autē copias colligens,
 Abiit fugiens per mare: minati sunt enim ipsi alij

G 2

Filij

Τίεες, ἡανοί τε βίης ἠερακλειῆης.
 Αὐτὰρ ὄγ' ἔς ῥόδον ἔξεν ἀλώμενον, ἄλγεα πάθων.
 Τειχθὰ δὲ ᾄκηθεν κατὰ φυλαδὸν, ἠδὲ ἐφίληθεν
 Ἐκ δῖος, ὅς τε θεοῖς καὶ ἀνθρώποισι γὰν ἀνάσσει·
 Καὶ Σφιν δεσπέσον πλοῦτον κατέχευε κρονίων·
 Νιρεὺς δ' αὖ σύμηνθεν ἄγρη τρεῖς νῆας εἴσας,
 Νιρεὺς ἀγλαίης δ' υἱὸς χαλροπότῳ ἄνακτι·
 Νιρεὺς, ὅς καλλίς ἄνηρ ὑπὸ Ἰλίον ἦλθε
 Τῶν ἄλλων δαναῶν, μετ' ἀμύμονα σπηλείωνα·
 Ἀλλ' ἀλαπαδνός ἔλω, παύρῳ δέ οἱ εἶπετο λαός.
 Οἱ δ' ἄρα Νίσυρον τ' εἶχον, κράπαδόν τε, κέσσην τε,
 Καὶ κῶν εὐρυπύλοιο πάλιν, νήπυς τε χαλύδνας,
 Τῶν αὖ φείδιππός τε καὶ ἀνφοῦ ἠγροσίδην,
 Θεσσαλῶ ἦε δῦο ἠερακλείδω ἄνακτι·
 Τῶν δ' τεικόντα γλαφυραὶ νέες ἐπιχρώντο.
 Νῦν δ' αὐτὸς ὅσσοι τὸ πελασγικὸν ἄργ' ἔναιον,
 Οἷ τ' ἄλον, οἷ τ' ἀλόπκω, οἷ τε τρηχῆν ἐνέμοντο,
 Οἷ τ' εἶχον φθίλῳ ἠδὲ ἑλλάδω χαλιγυῖαικα,
 Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ ἑλλυες καὶ ἀχαιοί,
 Τῶν αὖ πενήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς ἀχιλλεύς.
 Ἀλλ' οἷ γ' ἢ πολέμοιο δυσιχέῳ ἐμνώοντο.
 Οἷ γὰρ ἔλω ὅς περ Σφιν ἐπὶ σίχας ἠγρήσαστο.
 Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρεκς δῖος ἀχιλλεύς,
 Κέρης χαόμενον βεισηΐδῳ ἠυκόμοιο,
 Τὼ ἐκ λυρνησῶν ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
 Λυρνησῶν διαπορθήσας καὶ τείχεα θήβης·
 Καδδὲ μύνητ' ἔβαλεν καὶ ἐπίσροφον ἐγχεσιμῶρες,
 Τίεας ἐλυκοῖο σεληπιάδω ἄνακτι·

Filij nepotesq; fortitudinis Herculeæ. i. Herculis.
 Sed hic Rhodum venit errans, arumnas perpeffus.
 Tripliciter aũs distincti habitaverunt per-tribus, & dilecti
 A Ioue, qui Diis & hominibus imperat: (fuerunt
 Et ipsis ingentes diuitias demisit Saturnius.
 Nireus autẽ rursus ex-Syma duxit tres naues aequales
 Nireus, Aglaies filius Charopig; regis, (f. laterib.
 Nireus, qui pulcherrimus vir ad Ilium venit
 Aliorum Danaorum, post irreprehensibilem Pelidem:
 Sed imbellis erat: pauca autem ipsum sequebantur copia.
 Qui autẽ Nisyrum tenebant, Crapathumq; Casumq;
 Et Con Eurypyli ciuitatem, infulasq; Calydanas:
 His rursus Phidippusq; & Antiphus praeerant,
 Thessali filij duo Heraclide regis.
 Horum triginta concaue naues ordine ibant. (bant:
 Nunc autem ipsos quicunq; Pelasgicum Argos habita
 Quiq; Alon, quiq; Alopen, quiq; Trechinam incolebant.
 Quiq; tenebant Pthiã & Hellada pulchras-mulieres ha-
 Myrmidones. a. vocabatur & Hellenes & Achivi. (bentẽ.
 Horum rursus quinquaginta nauium erat princeps Achill.
 Sed hi non belli horrifoni recordabantur.
 Non enim erat qui ipsis in ordines dux esset.
 Iacebat enim ad naues pedibus-velox diuinus Achilles,
 Ob puellam iratus Briseidem bene-comatam,
 Quam ex Lyrnesso abstulit, quum multum laborasset,
 Lyrnessum depopulatus & muros Thebarum,
 Mynetem. a. deiecit & Epistrophum bellicosos
 Filios Euenei Selepiada regis.

Τῆς ὅγε κείτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσειαι ἔμελλεν.
 Οἱ δ' εἶχον φυλάκην καὶ πύρρασον ἀνδεμόντα,
 Δήμητρ' ὅ τέ μιν ἔσθ', ἵτανά τε μητέρα μήλων,
 Ἀχιλλῶν τ' ἀντρῶνα, ἧ δὲ Πηλεὶδὸν λεχετοίῳ.
 Τῶν αὖ παρωτεσίλα' ἀρήϊ' ἠγεμόνευε
 Σαῶς ἑῶν· τότε δ' ἠδὴ ἔχεν κατὰ γαῖα μέλαινα.
 Τῷ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἀλοχ' φυλάκην ἐλέλειπτο,
 Καὶ δόμ' ἠμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε δάρδαν' ἀνὴρ
 Νηὸς ἀποδράσκοντα πολλὸν πρῶτον ἀχαιῶν.
 Οὐδὲ μὲν ἔδ' οἱ ἀναρχοὶ ἔσαν, πόθεν γὰρ μὲν ἀρχὸν,
 Ἀλλὰ φέας κόσμησε ποδάρχης ὄζ' ἀρη',
 Ἰφίκλυ ὅς πολυμήλῃ φυλακίδαο,
 Αὐτοκασίγητ' μεγαθύμῃ παρωτεσίλα,·
 Ὀπλοτέρ' ἤλυε· ὁ δ' ἄρα πρῶτερος καὶ ἀρείων,
 Ἥρωσ παρωτεσίλα' ἀρήϊ' ἔδ' ἡ Πηλαοῖ
 Διδόνδ' ἠγεμόν', πόθεν δὲ μὲν ἐδλὸν ἔόντα·
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποιτο,
 Οἱ δὲ φεῶς ἐνέμοντο παρὰ βοιωτικῆν λίμνην,
 Βοίβην, καὶ γλαφυράς, καὶ εὐκμπένην ἰαωλικὸν,
 Τῶν ἦρχ, ἀδμήτοιο φίλ' ὡς αἶψ' ἐνδεκα νηῶν
 Εὐμνλ', τὸν ὑπ' ἀδμήτῳ τέκε δία γυαιακῶν
 Ἀλκίσις, πελῖαιο θυγατρῶν εἶδ' αἰσίη.
 Οἱ δ' ἄρα μηδώνην καὶ θαυμακίην ἐνέμοντο,
 Καὶ μελίβοιαν ἔχον καὶ ὀλιζῶνα τρηχέαν,
 Τῶν δὲ φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων οὐ εἰδώς,
 Ἐπὶ δὲ νεῶν ἑρέται δ' ἐν ἐκείνῃ πεντήκοντα
 Ἐμβέβασαν, τόξων οὐ εἰδότες Ἴφι μάχεσθαι.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κείτ' ἔκρατ' ἄλλ' ἄρα πάρα,

Δήμωφ

Ob istam is iacet mœrens, citò autem surrecturus erat.
 Qui autem habitabant Phylacem & Pyrrhasum flo-
 Cereris nemus, Itona^q, matrem ouium, (vidam
 Maritimam^q, Antrona & Pteleum herbosum:
 Horum rursus Protefilaus bellicosus dux erat (gra:
 Quum viueret: tunc autē iam detinebat eum terra ni-
 Huius autē & genas-lacerata vxor in Phylace relicta est,
 Et domus semiperfecta. hunc. a. interfecit Dardanus vir
 De nauī deflientē multò primū ante alios Achiuos.
 Haud tamē isti carebāt duce: cupiebant tamē Protefil.
 Sed ipsos instruxit Podarches ramus Martis (ducem.
 Iphicli filius diuitis-pecore Phylacida,
 Frater germanus magnanimi Protefilai,
 Iunior atate, ille autem prior erat & praestantior,
 Heros Protefilaus bellicosus: sic neque copia (nuum.
 Indigebant duce (desiderabant tamē ipsum utpote stre-
 Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur.
 Qui autē Pheras habitabant apud Bœceidē paludem,
 Bœbem, & Glaphyras & bene edificatam Iacolcum:
 Hū imperabat Admeti dilectus filius vndecim nauibus
 Eumelus: hunc sub Admeto peperit nobilissima mulierū
 Alceſtis inter Pelia filias forma praestantissima.
 Qui verò Methonem & Thaumaciam habitabant,
 Et Melibœam tenebant & Olyxonem asperam:
 His Philoctetes ipse praerat iaculandi peritus
 Septem nauibus. remiges. a. in vnaquaq; quinquaginta
 Conscenderant iaculādī periti ad fortiter pugnandum.
 Sed hic quidem in insula iacebat ingētes dolores patiens

G 4

Lemno

Λήμνω ἐν ἠγαθέη, ὅθι μιν λίποι ἕξ ἀχαιῶν
 Βλακεί μορχίζοντα κακῶ δλοφθρον ὕβρη.
 Ἐν δ' ὄγε κείτ' ἐχέων τάχα δ' ἠνῆσεσθαι ἐμελλον
 Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ φιλοκλήτῳ ἀνακτῶ.
 Οὐδέ μὲν ἐδὶ οἱ ἀναρχοῖ ἔσσι, πῶθρον γέ μιν ἀρχόν'
 Ἀλλὰ μέδων κόσμησεν οἰλιῖν ὀνόθ' ἕδος,
 Τὸν ῥ' ἔτεκεν ῥήνη ὑπ' οἰλιῖν πολιορδῶφ.

Οἱ δ' εἶχον τείκελλω, καὶ ἰθάμλω κλωμακόεσσιν,
 Οἱ τ' ἔχον οἰχαλίλω πῶδιν εὐρύτην οἰχαλίῃν,
 Τῶν αὖθ' ἠγείδῳ ἀσκληπιῦ δ' ὀνομάδε,
 Ἰηπῆρ ἀγαθῶ, ποδαλείῃ ἠδὲ μαχάων.
 Τοῖς δὲ τειήκοντα γλαφυραὶ νέες ὄστρηόντο.

Οἱ τ' ἔχον ὀρμένιον, οἱ τὲ κριώλω ὑπέρειαν,
 Οἱ τ' ἔχον ἀστέειον, πτάνοιό τ' ἐλευκὰ κέρλωα,
 Τῶν ἠρχ' εὐρύπυλλ' ἐναίμων' ἀγλαδὸς ἕδος.
 Τῶ δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Οἱ δ' ἀργεῖσσι ἔχον καὶ γυρτόνλω ἐνέμοντο,
 Ὀρθίω, ἠλάνλω τε, πῶδιν τ' ὀλοοσσῆνα λευκλώ.
 Τῶν αὖθ' ἠγαμόνσιν ἐμενεπλόεμ' πολυπόιπης
 Τῶς πεειδούσι, τὸν ἀδάνατ' ἔτεκετο ζῆς.

(Τὸν ῥ' ὑπὸ παειδούφ' ἔτεκετο κλυτὸς ἰπποδάμεια
 Ἡμαπὶ τῶ ὅτε φῆσας ἔπαστο λαχρήεντις
 Τῆς δ' ἐν πηλῆσσι ὄσσι, καὶ αὐδίνεσσι πῶλασεν)
 Οὐκ οἶδ' ἄμα τῶ γέ λεοντεύς ἕζ' ἄρησιν,
 Τῶς ὑπερδύμοιο κορώνη κενείδω.

Τοῖς δ' ἄμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Γενεύς δ' ἐν κύβῳ ἦγε δύο καὶ εἴκοσι νῆας.
 Τῶ δ' ἐνιῶνες ἔποντο μενεπλόεμοὶ τε πορρωτοῖ,

Lemno in diuina, vbi ipsum reliquerant filij Achiuorum
 Ulcere laborantem malo perniciosi colubri.

Ibi ille iacebat moriens: cito autem recordaturi erant
 Argini apud naues Philocteta regis.

Neq; isti sine duce erant (desiderabant quidem Philoct.
 Sed Medon ipse instruxit Oilei notus filius, (ducem)
 Quem peperit Rhena sub Oileo vrbiuum euerfore.

Quiq; habitabant Triccem & Ithomen asperam,
 Quiq; habitabant Oechaliam ciuitatē Euryti Oechalijs:

His rursus duces erant Esculapij duo filij,
 Medici boni, Podalirius & Machaon.

His triginta concaua naues ordine ibant.
 Quiq; tenebant Ormenium, quiq; fontem Hyperiam,

Quiq; incolebant Asterium, Titaniq; albos vertices,
 Horum dux erat Eurypylus Euemonis praclarus filius.

Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur.
 Quiq; Argissam tenebant, & Gyrtionem habitabant:

Orthen Elonemq;, ciuitatemq; Oloossona albam:
 His rursus praerat bellicosus Polypates

Filius Pirithoi, quem immortalis genuit Iupiter.
 (Hunc sub Pirithoo peperit incluta Hippodamia

Die illo, quando feras vltus est villosas (i. centauros)
 Hos. a. ex Pelio expulit, & ad Aethicas adegit)

Non solus: vna cum eo Leonteus ramus Martis,
 Filius magnanimi Coronii Canide.

Hos simul quadraginta nigrae naues sequebantur. (ues:
 Guneus autem ex Cypho ducebat duas & viginti na-

Hunc Euienes sequebantur bellicoq; Perabi.

Οὐ περὶ δαδάνῳ δουρίμερον οἰκί' ἔδεντο,
 Οἷτ' ἀμφ' ἡμερτὸν πταρήσιον ἔργ' ἐέμεντο·
 Ὅς ῥ' ἐς πλωιδὸν περὶ κηλίφροον ὕδωρ·
 Οὐδ' ὄχε πλωιδῶν Συμμίσηται ἀργυροδίη,
 Ἀλλὰ τέ μιν κηδύπερθε ὀπὴρρέει, ἢ ὑτ' ἔλαιον.
 Ὁρκα γὰρ δεινὴ συρὸς ὕδατος ὄσιν ἀπορρώξ.

Μαγνήτων δ' ἦρχε παρ' ἑσθ' τενθρηδόν' ὕδης,
 Οἷ περὶ πλωιδὸν καὶ πῆλιον εἰνοσίφυλλον
 Νάεσκον, τῶν μὲν παρ' ἑσθ' δουρὸς ἡγεμόνδε·
 Τῶ δ' αἶμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οὔτοι ἀρ' ἡγεμόνες δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.

Τίς τ' ἀρ' τῶν ὄχ' αἰεὶς ἔλω σὺ μοι ἐννεπε μῦσα,
 Αὐτῶν, ἢ δ' ἵππων, οἷ ἀμ' ἀτρείδησιν ἔποντο.
 Ἴπποι μὲν μέγ' αἰετῶν ἔσαν φερυπάδαο,
 Τὰς ἔμμηλ' ἔλαυνε, ποδώκεας ὄρνιθας ὄσ,
 Ὀτειχας, οἰέτεις, σαφύλη δὴ π νῶτον εἴσις.
 Τὰς ἐν πειεῖη δρέψ' ἀργυροτοξ' ἀπολλῶν.
 Ἀμφω θηλείας, φόβον ἀρηθ' φορέουσας.
 Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' αἰεὶς ἔλω τελαμώνιον αἶας,
 Ὀφρ' ἀχλὺς μιλίειν' (ὄδ' πολὺ φέρτατ' ἦεν)
 Ἴπποι δ' οἷ φορέσκον ἀμύμονα πηλείωνα.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νῆεσσι κοραῖσι ποντοπόροισι
 Κεῖτ' ἀπομιλώσας ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν
 Ἀτρείδη' λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
 Δίσκοισιν ἔτερποντο καὶ αἰγανέησιν ἰέντες,
 Τόξοισιν δ' ἵπποι δὲ παρ' ἄρμασιν οἷσιν ἔχασθ'
 Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόδρεπὸν τε σέλιον.
 Ἐστῶσαν ἄρματα δ' οἷ πεπυκασμένα κείτο ἀνάκτων

Qui circa Dodonem valde brumalem domos posuerunt:
 Quiq; circa desiderabilem Titaresium arua incolebant:
 Qui in Peneum immittit pulchre fluentem aquam.
 Neq; hic Peneo commiscetur argenteos-vertices habenti
 Sed in ipsum supernè influit tanquam oleum.
 Iuramenti enim grauis Stygis aqua est riuus.

Magnetibus praerat Prothous Tenthredonis filius
 Qui circa Peneum & Pelium frondosum
 Habitabant, his quidem Prothous velox dux-erat:
 Hunc simul quadraginta nigrae naues sequebantur:
 Hi duces Graecorum & principes erant.

Quis horum praestantiss. erat tu mihi dic Musa,
 Ipsorum & equorum qui simul Atridas sequebantur.
 Equae quidem multo praestantissimae erant Pheretidae,
 Quas Eumelus equitabat pedibus veloces ut sunt aues;
 Simili-pilo, coevas, velut ad perpendiculari tergo similes,
 Quas in Pieria nutritiuit argenteum-arcum-gestans A-
 Ambas faeminas, terrorem belli ferentes. (pollo,
 Virorum autem multo praestantiss. erat Telamonius Ajax.
 Interea dum Achilles irascebatur, hic n. multo fortiss. erat.
 Equiq; qui ferebant irreprehensibilem Pelidem. (tibus
 Sed hic quidem in nauibus rostratis per pontum transcun-
 Iacebat iratus Agamemnoni rectori populorum
 Atrida: eius autem copia apud littus maris
 Delectabantur discos & hastilia mittentes
 Sagittasq; equi autem apud currus suos singuli
 Lotum mandentes in paludeq; nutritum apium.
 Stabant currus autem bene-recti iacebant principum

Εν κλισίῃσι· οἱ δ' ἄρρῶν ἀρήφιλον ποδοθεύτες
 Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, ὅδ' ἐμάχοντο.
 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν ὡσεὶ τε πνεύθων παῖσα νέμοιτο,
 Γαῖα δ' ὑπεσονάχζε, διδῶς τερπικεραῦνον
 Χωομένην, ὅτε τ' ἀμφὶ τυφάει γαῖαν ἰμάσση
 Εἰν αἰέμοις, ὅδι φασι τυφάει· ἔμμεναι ἐνας·
 Ὡς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα συναχέζετο γαῖα
 Εργυμένην. μάλα δ' ὦκα δέπρισον πεδίοιο.

Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδωλύμενος ὠκέα ἴεις.
 Πὰρ δίδος ἀγρόχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
 Οἱ δ' ἀρρῶς ἀρρῶδον ὅπῃ πειάμοιο θυρησι
 Πάντες ὀμηγερέες, ἢ μὲν νέοι, ἢ δὲ γέροντες.
 Ἀρχὴ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα ἴεις·
 Εἶσατο δὲ φδογηλῶν ἦν πειάμοιο πολίτη,
 Ὁς τρώων σκοπὸς ἴζε ποδωκείησι πεποιδῶς
 Τύμβῳ ἐπ' ἀκρατάτῳ αἰσθήταο γέροντος,
 Δέχμενος ὅσπότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν ἀχαιῶν.
 Τὰ μιν εἰσαμένη μετέφη πόδας ὠκέα ἴεις.

Ὡ γέρον, αἰεὶ τοι μῦθοι φίλοι ἀκριτοί εἰσιν,
 Ὡς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαντος ὄραρον.
 Ἡ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχης εἰσπλήυδον ἀνδρῶν,
 Ἀλλ' ἔπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαδὸν ὄπωπα.
 Λίλυ γὰρ φύλλοισιν ἑοικότες ἢ ψαμάδοισιν,
 Ερχονται πεδίοιο, μαχισόμενοι περὶ ἄστυ.
 Εκτορ, σοὶ δὲ μάλιν· ἐπιτέλλομαι ὅδ' ἐγὼ βέξαι.
 Πολλοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ μέγα πειάμεν ὀπίκκεσι·
 Ἀλλ' ἢ δ' ἄλλων γλαῶσα πολυσαφείων ἀνδρῶπων.
 Τοῖσιν ἔκαστος ἀνὴρ σειμαινέτω οἷσιν περ ἄρρῶσι.

Τῶν

In tentoriis. Illi autem ducem bellicosum desiderantes
 Vagabatur huc & illuc per exercitum, neq; pugnabant.
 Illi autem ibant, ac si igne terra tota pasceretur,
 Terra. a. resonabat sicut resonat Ioui fulmine gaudētī
 Irato, quando circa Thyphoeūm terram verberat
 In Arimis, vbi dicunt Thyphoei esse cubilia:
 Sic horum sub pedibus valde gemebat terra
 Gradientiū. valde autē velocius pertrāsibat campū. (Iris
 Troianis. a. nuncia venit in pedib. - ventū habēs veloc
 A Ioue Agiocho cū nuncio tristi. v. nō contēnendo.
 Hi conciones habebant in Priami vestibulis.
 Omnes congregati & iuuenes & senes.
 Propē autem stans allocuta est pedibus veloc Iris:
 Similis erat autem voce filio Priami Polta,
 Qui Troianorū speculator sedebat pedū - velocitate fretus
 In tumulo summo Aegyri senis:
 Obseruans quando à nauibus sese mouerent Achiui.
 Huic similis ipsum alloquitur a est pedibus veloc Iris:

O senex, semper tibi verba placent indiscreta: (tum.
 Sicut olim quum pax esset: bellum autem ineuitabile or-
 Sanē iam sepius pugnis interfui virorum,
 Sed nondum tales tantasq; copias vidi.
 Valde enim foliis similes vel arenis,
 Veniunt per campum pugnaturi circa ciuitatem.
 Hector, tibi autem maximē iubeo sic facere.
 Multi enim in ciuitate magna Priami auxiliares:
 Alia autem aliorum lingua diuersigenūm hominum:
 His vnusquisque vir imperet quibus praest,

Hosq;

Τῶν δ' ἐξηγείδω κοσμησάμενον ὦ πολίητας.

Ὡς ἔφαθ'· ἔκτωρ δ' ὕπθεα ἔπι ἠγνοίησεν,
 Αἴψα δ' ἔλυσ' ἀργυρῶν, ὅππ' αὖτε χεῖρα δ' ἔστυοντο.
 Πᾶσαι δ' ἀίγυοντο πύλαι, ἐκ δ' ἔστυο λαὸς,
 Πεζοὶ δ' ἐπιπῆες τε. πολὺς δ' ὄρημα γυρῶν ὄρωρει.
 Ἐσι δέ τις περπατέριθε πόβλη ὦ αἰπέα κολώνη,
 Ἐν πεδίῳ ἀπάνδυτε, περὶ δ' ὄρου ἔγδα καὶ ἔνδα·
 Τῶν ἦτοι ἄνδρες βαπέειαν κικλήσκουσιν,
 Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσεπέδμοιο μυείνης·
 Ἐνθα τότε τρώας τε δέκρινεν ἦ δ' ὀπίκευσι.

Τρωσὶ μὲν ἠγεμόνευε μέγας κορυθαίολος ἔκτωρ
 Πεισμήδης ἄμα τῶν πολλῶν πλείστοι καὶ αἰετοὶ
 Λαοὶ θωρήσοντο μεμαότες ἐγχείησι.

Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν εὖς παῖς ἀγχίσιος
 Αἰνείας. (τὸν δ' ὕπ' ἀγχίση τέκε δὲ ἀφροδίτη
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῶν ὑμηθεῖσα.)
 Οὐκ οἶδ', ἄμα τῶν δύο ἀντιώροισ' ἦε
 Ἀρχιλόχους τ' ἀκάμας τε, μάχης οὐδέ εἶδ' ὅτε πάσης.

Οἱ δὲ ζέλειαν ἔναον ὑπαὶ πόδα νεάτονον Ἰδης,
 Ἀφνειοὶ, πίνοντες ὕδωρ μέλαν αἰσῆποιον
 Τρώες, τῶν αὖτ' ἦρχε λυκάωνος ἀγλαὸς υἱὸς
 Πάνδαρος, ὃ καὶ τόξον ἀπόλλωνος αὐτὸς ἔδωκεν.

Οἱ δ' ἀδρήσειαν τ' εἶχον καὶ ἤμιον ἀπασῶν,
 Καὶ πιτύειαν ἔχον, καὶ πηρείης ὄρος αἰπὴν,
 Τῶν ἦρχ' ἀδρήσιος τε καὶ ἀμφιόλιον θωρήξ,
 Ὡς δύο μέροισ' ἀπρωσῆς, ὅς περὶ πάντων
 Ἠδὲς μαντοσύνας, ὅς δὲ ὅς παῖδας ἔασκε
 Στείχειν ἐς πόβλομον φησιγόνοισ' τῶν δὲ οἱ ὕπ

Hosq̄ educat, instructis suis civibus.

Sic dixit, Hector autem nō dea orationem ignoravit.
 Statim autē dimisit concionem: ad arma autē ruebant.
 Omnes autem apertæ sunt portæ, & extra ruerunt copię
 Pedestresq̄, equestresq̄: multus autē tumultus coortus est.
 Est autem quedam ante civitatem alta columna
 In planicie seorsum, circum hinc & inde,
 Quam quidem homines Batiam vocant,
 In mortales autem sepulchrum agillima Myrines: (res
 Illinc t̄nc Troiani q̄ distincti fuerūt, & auxiliares-mili-
 Troianis q̄ dū dux erat magnus ornatus-galea Hector
 Priamides: simul cum hoc quā plurimæ & præstantiss.
 Copia armabantur promptæ lanceis.)

Dardaniis rursus imperabat strenuus filius Anchise
 Aeneas (hunc autem sub Anchise peperit diua Venus
 Ida in imis-partibus Dea cum hominibus cubans)
 Non solus: vna cum eo duo Antenoris filij
 Archilochusq̄, Acamasq̄, bene periti omnis pugnae.
 Qui autem Zeleam habitabant sub pedem imum Ida
 Diuites, bibentes aquam nigram Aepi
 Troiani: his rursus præerat Lycaonis clarus filius
 Pandarus, cui & arcum Apollo ipse dedit. (Apost
 Qui autem Andrestinumq̄ incolebant & civitatem
 Et Pityeam tenebant, & Teries montem altum,
 His imperabat Adrastusq̄, & Amphius linithorax.
 Filij duo Meropis Percosij qui supra omnes
 Nouerat vaticinia: neque suos filios sinebat
 Proficisci in bellum perniciosum. illi autem ipsi non

Πειθέδων κῆρες γὰρ ἄρον μέλαν & θανάτοιο.

Οἱ δ' ἄρα περὶ κώπῃ καὶ περὶ κλονίῳ ἀμφενέμοντο,
καὶ σπῆν καὶ ἄβηδον ἔχον, καὶ διὰν ἀείσβην,
τῶν αὖθ' ὑρτακίδης ἦρχ' ἄσθ' ὄρχαμ' ἀνδρῶν,
Ἀσθ' ὑρτακίδης, ἐν ἀείσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἰθωνες, μεγάλοι, ποταμῶ ἀπὸ σελλήεντ'.

Ἴπποδοσθ' δ' ἄγε φύλα πελασγῶν ἐγχεσιμῶρων,
τῶν οἱ λάειψαν εἰβώλακα, ναετασπον'
τῶν ἦρχ' ἵπποδοσθ' τε πύλαιος τ' ὄζθ' ἄρηθ',
Τιε δύο λίθοιο πελασγῶν τευταμίδαο.
Αὐτὰρ θρήικες ἦγ' ἀκάμας καὶ πείρωσ ἦρας,
Οασυς ἐλλήσποντ' ἀγάρροθ' ἐντος ἔεργει.
Εὐφημ' δ' ἀρχὸς κικόνων λι' αἰχμητάων,
Τιδὸς Τριζυλίοιο διοτρεφέθ' κιάδαο.

Αὐτὰρ πυραίχμις ἄγε παίονας ἀγκυλοτόξυς,
Τηλόθεν ἐξ ἀμυδῶνθ' ἀπ' ἀξίῃ ἐνυρὶ ρέοντ'θ',
Αξίῃ, ὅ κ' ἄλλισον ὕδωρ ὀπικιδναται αἶψ'
Παφλαγγῶν δ' ἠέϊτο πυλαμένεθ' λάσιον κῆρ,
Εξ ἐνετῶν, ὅθεν ἠμιόϊον ἤχθ' ἀροστεράων,
Οἱ ῥα κώπῃ ἔρον, καὶ σπασμον ἀμφενέμοντο,
Ἀμφί τε παρθένοιον ποταμὸν κλυτὰ δόματ' ἐναίον.
Κρῶμάν τ' αἰγιαλὸν τ', καὶ ὑψηλὸς ἐρυθίνες.

Αὐτὰρ ἀλιζάνων ὀδίθ' καὶ ὀπίστροφθ' ἦρχον,
Τηλόθεν ἐξ ἀλίβης, ὅθεν ἀργύρεθ' ὄπι θρηέθλη.

Μυσῶν δὲ χρομίς ἦρχε, καὶ ἔννομ' οἰωνισίς·
Ἀλλ' ἐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χροσὶ ποδώκεθ' αἰακίδαο
Ἐν ποταμῶ, ὅπῃ περ τρώας κερσίζε καὶ ἀλλυς.

Obediuerunt: Fata enim eos ducebant nigra mortis.

Quiq; Percotem & Præctium incolebant,
Et Sestum & Abydum tenebant, & diuinam Arisbem;
His rursus Hyrtacides præerat Asius princeps virorum:
Asius Hyrtacides, quem ex Ariuba ferebant equi
Ardentes, magni à fluuio Selleente. (cosorum,

Hippothon autem ducebat gentes Pelasgorum belli-
Eorum qui Larissam fertilem habitabant:

His præerat Hippothon & Pyelus ramus Martis,
Filij duo Lithi Pelasgi Teutamida,

Sed Tracas ducebat Acamas, & Pirous heros,

Quotquot Hellepontus impetuusus intus continet.

Euphemus aurem dux Ciconum erat bellicosorum

Filius Træcenij nobilis Ceada. (tes.

Sed Pyrechmes ducebat Paonas curuis-arcubus-uten-
Procul ex Amydone ab Axio late fluente:

Axio, cuius pulcherrima aqua diffunditur super terram.

Paphlagonibus autem præerat Pylemenis densum cor,

Ex Enetis vbi mularū generatio agro-colēdo idonearū,

Qui Cytorum tenebant, & Sesamum incolebant,

Circaq; Parthenium fluuium inclytas domus habitabāt,

Cromnamq; Agialumq; & altos Erythinos.

Sed Haliçonibus Dius & Epistrophus imperabant,

Longè ex Alybe, vnde argenti est origo.

Mysis autem Chromis præerat & Ennomus augur.

Sed non anguribus euitauit mortem nigram:

Verùm intersectus est à manibus velocis Eacidæ

In fluuio (s. Xantho) vbi Troianos trucidabat & alios.

Φόρυς αὖ φρύγας ἦγε καὶ ἀσάνι⊕ Διοειδὴς
Τῆλ' ἐξ ἀσκανίης· μέμασσαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.

Μήροισιν αὖ μέδλις τε καὶ ἀνπιφ⊕ ἠγησάδω,
Τιε πυλαιμένε⊕, τὰ ζυγαίη τέκε λίμνη,
Οἱ καὶ μήονας ἦρον ὑπὸ τ' μάλῳ γαυῶτας.

Νάστis αὖ κερῶν ἠγήσαιο Βαρβαροφῶνων,
Οἱ μίλητον ἔχον, φθειρῶν τ' ὄρ⊕ ἀριτόφυλλον,
Μαιάνφρου τε ροαῖ, μυκάλης τ' αἰπεινὰ κέρυια.
Τῶν μὲν ἄρ' ἀμφίμαχ⊕ καὶ νάστis ἠγησάδω,
Νάστis ἀμφίμαχος τε, νομίον⊕ ἀγλαὰ τέκνα,
Ὅς καὶ χροσὸν ἔχων πόλεμον δ' ἴεν ἠΰτε κέρη,
Νήπι⊕· ὠδέ π' οἱ τόγ' ἐπήκεσε λυρῶν ὄλεθρον,
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκε⊕ αἰακίδαο
Ἐν ποταμῶ· χροσὸν δ' ἀγλαὺς ἐκόμισσε δάφρων.

Σαρπηδῶν δ' ἦρχεν λυκίων, καὶ γλαυκὸς ἀμύμων,
Τηλόδεμ' ἐκ λυκίας, ξάνθου ἀπὸ δινῆεντ⊕.

Phorcys rursus Phrygios ducebat, & Ascanius diuinus
Procul ex Ascania: prompti autem erant praelio pugnare.

Meonius rursus Mestlesq; & Antiphus praeerant,
Filij Pylamenis: hos Gygea peperit palus:
Qui & Meonas ducebant sub Tmolom natos.

Nastes rursus Caribus praeerat barbarè-loquentibus
Qui Miletū incolebant, Phirorumq; montē frondosum,
Meandriq; fluenta Mycalesq; alta cacumina:

His quidem Amphimachusq; & Nastes praeerant,
Nastes Amphimachusq; Nomionis clari filij,
Qui & aurum gestans ad bellum ibat velut puella,
Stultus: neq; quicquam ipsi hoc depulit graue mortem
Sed mortuus est sub manibus velocis Aecide
In fluuio. aurum. a. Achilles abstulit prudens in bello.
Sarpedon. a. praeerat Lyciis, & Glaucus irreprehensibilis
Procul ex Lycia, Xantho à vorticoso.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗ-
ΡΟΥ Η Γ. ΡΑΨΩΔΙΑΣ

ὑπόθεσις.

Ἀλέξανδρος προκαλεσμένου μενέλαον εἰς μονομαχίαν, ἵππῃ τῇ τῶν ὄλων Διαιλύσῃ ὄρκει γίνονται, ἐφ' ἧ τὸν νικήσαντα πλὴν ἑλένης λαβῆν, καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. ἠπὶ τῆνδε δὲ ἀλέξανδρον ἀφροδίτη ἀρπάζει, καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπαγαγῶσα, μετακαλεῖται δὲ τῆς τείχεος πλὴν ἑλένης, οἱ δὲ σιωρομιλήσαντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΙΛΙΑΔΟΣ ΟΜΗΡΟΥ
Η Γ. ραψωδία.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' ἑλένης οἰοῖς μὲν εἶναι ἀκοίτους.

Ἄ Τὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἄμ' ἠγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπή τ' ἴσων, ὄρνιθες ὄσ',
Ἡὺ τε περ κλαγγῇ γερῶν ἀέλει θρανόδι περῶ,
Ἄϊτ' ἐπεὶ ἔν χειμῶνα φύρον καὶ ἀδέσφατον ὄμβρον,

Κλαγγ-

ILIADIS HOMERI,
AVT III. COMPOSITIO-
nis argumentum.

Alexandro prouocante Menelaum in Monomachiam, induciis omnium iuramenta sunt: ut qui vinceret, Helenam acciperet & opes ipsius. Victum autem Alexandrum Venus rapit, & in proprium cubiculum abducens, accersit à muro Helenam. Hi autem conuersati in somnum vertuntur.

ILIADIS HOMERI
III. compositio.

G. autem circa Helenam folis pugna est maritis.

Ἄ Τροσὶ ἰσχυροὶ ἦσαν ἅπαντες ἄνδρες, ἅπαντες ἄνδρες,
Troiani quidem cum sonitu clamoreq; incedebant
Velut clangor gruum est in aëre, (sicut aues:
Quæ postquam frigus fugerunt & immensum imbrem,

Η 3

Cum

Κλαγγῆ ταῦτε πέτονται ἐπ' ὠκεανοῦ ροάων,
 Ἀνδράσι πυγμαίοισι φόρον καὶ κῆρα φέρονται·
 Ηἕειαι δ' ἄρα ταῦτε κελυῖν ἔειδα περφέρονται·
 Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῆ μένεα πνεύοντες ἀχαιοί,
 Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλέξέμεν ἀλλήλοισιν.
 Εὐτ' ὄρεσθε κορυφῆσι νότος κατέχευεν ὀμίχλῳ,
 Ποιμέσιν ἔπι φίλῳ, κλέπη δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
 Τόσον πῆς τ' ὄππλῦσαι ὅσον τ' ὄππ λᾶαν ἴσιν·
 Ως ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλλ' ὄρρυτ' ἀελλῆς
 Ἐρχομένων· μάλα δ' ὄκα διέπρησον πεδίοιο.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοντες,
 Τρωσὶν μὲν περιμάχῃζεν ἀλέξανδρ' Ἰδοιδῆς,
 Παρδαλέλῳ ὁμοίῳσιν ἔχων καὶ κυμπύλα τόξα,
 Καὶ ξίφ'· ἀντάρ ὁ δὲρε δῖα κεκορυθμένα χαλκῷ
 Πάλλων, ἀργείων περικαλίξετο πάντας ἀείσους
 Ἀνπίσιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δῖοιοπῆ.
 Τὸν δ' ὡς ἐν ἐνόησεν ἀρηϊφίλ' ἠμενέλα·
 Ἐρχόμενον περιπείθειεν ὀμίχλῳ μακρὰ βιβῶντα,
 Ως ἔτε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρους,
 Εὐρῶν ἢ ἔλαφον κερσόν, ἢ ἀχιον αἶγα,
 Πεινῶν· (μάλα γάρ τε κατεδίει, ἔπειρ' ἂν αὐτὸν
 Σδῶνται ταχέες τε κύνες θαλασσι τ' αἰζῆσι)
 Ως ἐχάρη μενέλα· ἀλέξανδρον Ἰδοιδῆα
 Οφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γάρ τίσεσθαι ἀλείπτῳ.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τ' ὄχεσιν ἔλτο χαμᾶζε.
 Τὸν δ' ὡς ἐν ἐνόησεν ἀλέξανδρ' Ἰδοιδῆς
 Ἐν περιμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ.
 Ἀψ' δ' ἐτέρων εἰς ἔδρ' ἐχάριζετο κῆρ' ἀλαίσιων.

Cum clangore hæ volant ad Oceani fluentia,
 Viris Pygmæis cadem & mortem ferentes:
 Aëriæq; hæ noxium prælium adferunt.
 Illi. v. ibant cum silentio robur spirantes Achivi:
 In animo parati opem ferre sibi inuicem.
 Quemadmodū montis cacuminib. Notus offudit nebulæ
 Pastoribus nequaquã gratã. furi autem nocte vtiliorem,
 Tantumq; aliquis prospicit quantum lapidem iacit:
 Sic horum sub pedibus puluis excitabatur turbidus
 Aduentantium: valdè. n. celeriter pertransibant campū.
 Hi. a. quum proximi erant inter se venientes,
 Trojanorum in prima-acie erat Alexander diuus
 Pellem-Pardi humeris habens, & curuos arcus,
 Et enses: sed hic hastilia duo acuminata ferro
 Vibrans, Græcorum prouocabat quosque optimos
 Vt contra se pugnarent graui pugna.
 Hunc postquam animaduertit pugnaæ Menelaus
 Venientem ante agmen longo-passu gradientem,
 Sicut leo gauisus est qui magnum corpus incidit,
 Inueniens vel ceruum cornutum, vel syluestrem capram,
 Famefcens (valdè etenim deuorat, etiamsi ipsum
 Agitent veloces canes florentesq; iuuenes)
 Sic gauisus est Menelaus Alexandrū diuinū (peccauerat.
 Oculis cōspicatus. sperabat. n. vlturum se eum, qui in se
 Statim itaque de curru cum armis desiliit ad-terram.
 Illum igitur postquam animaduertit Alexander diuinus
 In prima-acie apparentem, percussus est charo corde:
 Retrō itaq; sociorum in agmen recessit, mortem euitans
 Sicut.

Ὡς δ' ὅτε πῖς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορος ἀπέστη
 Οὔρεσ' ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρέμου ἔλλαβε γῆα,
 Ἀψτ' ἀνεχώρησεν, ὄχρος τέ μιν εἶλε παρειαί.
 Ὡς αὖτις καὶ ὁμιλον ἔδυ τρώων ἀγρώχων
 Δείσας ἀτρέσ' ἦδ' ἀλέξανδρος θεοειδής.

Τὸν δ' ἔκταρ νείκεσεν ἰδὼν αἰχραῖς ἐπέεσσι,
 Δύσπειρε, εἶδος αἰεσε, γυμναμάνες, ἠπερσπώτα,
 Αἰδ' ὄφελές τ' ἀγρόνος τ' ἔμναι, ἀγαμός τ' ἀπολέωται.
 Καί κατὰ βυλοῖμυ, καί κεν πολλὸν κέρδιον ἦεν,
 Ἡῦτα λάβωμι τ' ἔμναι καὶ ἐπόψιον ἄλλων.
 Ἡ πῶς καὶ χαλάωσι κρηνηκόωντες ἀχαιοί,
 Φάντες αἰεσίηα πῶρμον ἔρμηναι, ἕνεκα κελόν
 Εἶδος ἐπ' ἀλλ' ἕκαστι βίη φρεσίν, ἕδ' ἐπὶ ἀλκή.
 Ἡ τοῖσδε ἐὼν, ἐκ ποντοπόροισι νέεσσι
 Πόντον ὀπιπλώσας, ἐτέρως ἐείηρας ἀγείρας,
 Μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι, γυμναῖν ἐυειδ' ἀνήγες
 Εξ ἀπίης γαίης, νυδὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων;
 Πατεί τε σφ' ἄμγα πῆμα, πόλι' ἢ τε, πάντ' τε δῆμω,
 Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κρητιφείλυ δέ σοι αὐτῶ;
 Οὐκ ἂν δὴ μείνεις ἀρηίφιλον μενέλαον;
 Γνοίης χ' οἷα φωτὸς ἔχεις θαλερῆν παρῆκοιν.
 Οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις, τά τε δῶρ' ἀφροδίτης.
 Ἡτε κόμη, τό, τε εἶδ' ὅ, ὅτ' ἐν κοινήσ' μιγείης.
 Ἀλλὰ μάλα τρώες δευδήμονες, ἦ τέ κεν ἦδη
 Λαίνοιο ἔσο χιτῶνα, κακῶν ἔνεκ' ὅσα εὐρογας.
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἀλέξανδρος θεοειδής,
 Ἐκτορ, ἐπέμμε κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, ἕδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 Αἰεῖ τοι κραδίη πέλεκυς ὡς ὅστιν ἀτειρεής.

*Sicut. a. cum quis serpentem conspiciatus, resiliens fugis
 Montis in saltibus, tremorq; occupavit membra,
 Retroq; secessit, pallorq; ipsum cepit in genis:
 Sic retro in agmen secessit Troianorum superborum,
 Timens Atrei filium Alexander diuinus.*

*Hęc. a. Hector cōspicatus obiurgavit probroffis verbis:
 Infelix Pari forma præstantis, effeminatè, deceptor,
 Utinã fuisses non natus, aut nuptiarum expers periisses.
 Et hoc vellem, & quidem multò vtilius esset,
 Quam sic & contumeliam esse & spectatū ab aliis. f. ob
 Certè cacchinantur comati Græci, (infamiam.
 Suspicati optimum propugnatorē esse, quoniam venusta
 Species tibi inest, sed nō est vis animo neq; vllum robur.
 Certè talis existens in velocibus nauibus
 Mare transmittens, socios idoneos congregans,
 Permissus alienigenus, mulierem pulchram abduxisti
 Ex Peloponneso, sponsam virorum bellicosorum?
 Patriq; tuo magnū detrimentū, ciuitatig; totiq; populo
 Inimicis quidem gaudium, dedecus autem tibi ipsi?
 An non sustinueris bellicosum Menelaum?
 Cognoueris certè qualis viri tenes florentem vxorem.
 Non tibi profuerit cithara, & dona Veneris,
 Et coma & species, quando in puluere mistus eris:
 Sed valdè Troiani sunt reuerentes; certè nunc
 Lapideam induisses tunicā, malorum gratiā quæ fecisti.
 Hunc rursus alloquutus est Alexander diuinus.
 Hector, quoniam me iure obiurgasti, neque iniuriā,
 Semper tibi cor sicut securis, est indomitum,*

Ος τ' εἶσιν διὰ δούεος, ὅπ' ἀνέρεσσι ὅς ῥά τε τέχνη
 Νήϊον ἐπτάμηνησιν, ὁφέλλει δι' ἀνδρῶς ἐραυῶ:
 Ως τοι ἐνὶ σήθεσσι ἀπάρηπτος νόος ἔσθι.
 Μῆ μοι δῶς ἔρεπτα παρῳρεε χυσιῖς ἀφροδίτης.
 Οὔ τοι ἀπόβλητ' ἔσθι θεῶν εἰκυδέα δῶεσ,
 Οσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκῶν δ' ἐκ ἄν πρὸς ἔλοιτο.
 Νῦν δ' αὐτ' εἰ μ' ἐδέλεις πολεμίζειν ἰδέ μάχεσθαι,
 Ἄλλης μὲν κῆρισον τρώων κὲν πάντας ἀχαιῶς,
 Αὐτὰρ ἐμὲ ἐν μέσσοι κὲν ἀρηϊφίλον μενέλαον.
 Συμβάλετ' ἀμφὲρ ἑλένη κὲν κήμασι παῖσι μάχεσθαι.
 Ὀππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσον τε γῆρητι,
 Κτήμασ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναικί τε οἴκαδ' ἀγέσθαι.
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλόπιστα κὲν ὄρκια παῖσι παμόντες,
 Νάοιτε τριλίω ἐειβάλακε, τοὶ δὲ νεέδων
 Ἀργῶ ἐς ἰππόβοτον κὲν ἀχαιῖδω καλλιγῶμαικα.
 Ως ἔφαθ'· ἔκτωρ δ' αὐτ' ἐχάρεη μέγα μῦθον ἀκνέσασα·
 Καί ῥ' ἐς μέσσοι ἰὼν, τρώων ἀνέσχε φάλαγγας,
 Μέσσοι δούεος ἑλὼν τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.
 Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κρηκομόωντες ἀχαιοὶ,
 Ἰοῖσιν τε πτυσομόμενοι λάεσσι τ' ἔβαλλον.
 Αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσεν ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Ἰχεσθ' ἀργεῖαι, μὴ βάλλετε κῆρεσι ἀχαιῶν·
 Στεῦται γάρ π' ἐπὶ ἔρρειν κορυδαίολο ἔκτωρ,
 Ως ἔφαθ'· οἱ δ' ἔρχοντο μάχης, ἀνεῶτ' ἐγθόντα.
 Ἐσπυμένως ἔκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέρωσιν ἔειπε.
 Κέκλυτέ με τρώες κὲν ἐν κνήμιδες ἀχαιοὶ
 Μῦθον ἀλεξάνδροιο, τῷ εἴνεκα νεῖκεσσι ὄρωρεν·
 Ἄλλης μὲν κέλεται τρώας κὲν πάντας ἀχαιῶς

Qua penetrat lignum à viro tractata, qui certè arte
 Lignum-naui-adificanda-aptum scindit, auget & viri
 Sic tibi in pectoribus intrepida mens est. (impetum:
 Ne mihi dona amabilia exprobra aurea Veneris:
 Non abiicienda sunt deorum valdè illustria dona
 Quacunq; ipsi dant: volens autem non aliquis acciperes.
 Nunc autem rursus si me vis bellare & pugnare,
 Ceteros quidem sedere-facias Troianos & oēs Achiuos,
 Et me in medio & bellicosum Menelaum
 Committite pro Helena & opibus omnibus pugnare.
 Vter autem vicerit superiorq; fuerit,
 Opes capiens penitus oēs mulieremq; domum abducet.
 Vos autem ceteri amicitiam & fœdera firma ferientes
 Habitetis Troiam glebosam: hi autem redeant (bentem.
 In Argos equis apti & Achaiam pulchras-mulieres-ha-
 Sic dixit, Hector. a. tū gauisus est valdè, verbū audiens:
 Et in medium procedens, Troianorum coërcuit turmas
 De medio hastam accipiens: illi autem resederunt omnes.
 In hunc. a. sagittabant comati Achiuini,
 Sagittisq; collimantes, lapidibusq; iaciebant.
 Sed hic alce clamauit Rex virorum Agamemnon.
 Continete vos Argiui, ne iacite iuuenes Achiuorum:
 Videtur. n. aliquod verbū dicturus galeā-mouens Hector:
 Sic dixit: hi autem abstinerunt à pugna, tacitiq; facti
 Confestim Hector autem inter vtrosq; locutus est: (sunt.
 Audite me Troiani & fortes Achini,
 Verbum Alexandri, cuius gratiâ contentio mota est:
 Ceteros quidem iubet Troianos, & omnes Achiuos

Τάχιστα καὶ ἀποδέδωκεν ὅπῃ χροὶ πωλυβοτείρῃ·
 Αὐτὸν δ' ἐν μέσῳ καὶ ἀρηίφιλον μενέλαον,
 Οἷνός ἀμφ' ἐλένη καὶ κήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
 Ὀππότερ' ἔκε νεκρήσῃ, κρείσσων τε χήνηται,
 Κήμα δ' ἐλὼν εὖ πάντα, γυμναῖός τε, οἴκη δ' ἀγάσθω·
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότιτα καὶ ὄρκια πιστὰ τάμωμεν.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες αἰκλῶ ἐγύοντο σιωπῇ,
 Τοῖσι δ' καὶ μετέπειθε βοῶν ἀγαθὸς μενέλαος·
 Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμείοι· μάλιστ' ἀλλ' ἄλλ' ἰσχυροί
 Θυμὸν ἔμῳν, φρονέω δ' διακρινδύμεναι ἥδη
 Ἀργείους καὶ τρώας, ἔπειθε καὶ πολλὰ πέποδ' ἔ
 Εἴνεκ' ἐμῆς ἐείδ' ἔσθ', καὶ ἀλεξάνδρου ἐνεκ' ἀρχῆς,
 Ημέων δ' ὀππότερ' ἄνατ' ἔσθ' καὶ μοῖρα τέτυκται,
 Τετρακίην ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
 Οἷσπετε δ' ἄρ' ἔσθ', ἔτερον λευκὸν, ἕτερον δὲ μέλαιναν,
 Γῆ τε καὶ ἠελίω· διδὶ δ' ἡμεῖς οἴσμεν ἄλλον.
 Ἄξετε δὲ πεισάμοιο βίβω, ὄφρ' ὄρκια τάμνη
 Αὐτὸς, ἔπειθε οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἀπίστοι,
 Μή τις ὑπερβασίη διδὸς ὄρκια δηλήσῃται.
 Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένας ἠερέδονται·
 Οἷς δ' ὀγέρων μετήσιν, ἄμα πείσσω καὶ ὀπίσσω
 Δεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄεϊσαι μετ' ἀμφοτέρωσι χήνηται.
 Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἀχαιοὶ τε τρώες τε,
 Ἐλπόμενοι πάνσεσθαι οἷζυρ' πολέμοιο.
 Καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ὅπῃ σίχας, ἐκ δ' ἔσαν αὐτοῖ,
 Τόχιστα δ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέδεντ' ὅπῃ γαίη
 Πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἰὺ ἀμφὸς ἄερα.
 Ἐκτὼς δὲ περὶ ἄσω δὺο κήρυκας ἐπεμπε

*Arma pulchra deponere in tellure alma:
 Se autem in medio & bellicosum Menelaum,
 Solos pro Helena & opibus omnibus pugnare.
 Vter autem vicerit superiorq; fuerit,
 Opes accipient penitus oēs, mulieremq; domum abducatur.
 Alij autem amicitiam & foedera firma feriamus.*
*Sic dixit: hi autem omnes conticuerunt cum silentio.
 Inter illos. a. etiam locutus est in bello strenuus Menelaus:
 Audite nunc & me, maxime. n. haec molestia tangit
 Animum meum, cogito autem diremptum iri iam
 Argiuos & Troianos: quoniam mala multa passus estis,
 Gratia mea contentionis & Alexandri causa authoris.
 Nostrum autem veri mors & fatum paratum est,
 Moriatur: vos alij autem dirimamini citissime:
 Afferte. a. agnos alterum album, altera autem nigram,
 Terraq; & Soli: Ioui autem nos afferemus alium.
 Adducite autem Priami vim, ut foedus feriat
 Ipse: quoniam eius filij foedifragi sunt & insidi:
 Ne quis transgressione Iouis foedera violet.
 Semper autē iuniorum virorum mentes instabiles sunt.
 Quibus autē rebus senex interfuerit, simul autē & post
 Prospicit ut optime inter virosq; transfigatur.
 Sic dixit illi autem gauisi sunt Graeciq; Troianiq;
 Sperantes se cessaturos ab arumnoso bello (derunt ipsi
 Et equos quidem traxerunt in ordines. è currib. a. descē-
 Armaq; exuerunt, quae quidem deposuerunt in terra
 Propē se inuicem: exiguum autem erat viringq; solum.
 Hector autem ad urbem duos pracones misit*

Καρπαλίμωσ, ἄρνας τε φέρειν, πειράμον τε χαλέασσι.
 Αὐτὰρ ὁ πηλοδύβιον περὶ κρείων ἀγαμέμνων
 Νῆασ δὴ γλαφυρὰς ἵεναι, ἠδ' ἄρ' ἐκέλευεν
 Οἰσόμεναι· ὁ δ' ἄρ' ἔκ ἀπίθης ἀγαμέμνονι δῖος
 Ἴρις δὲ θυδ' ἐλένη λαοκαλέφ' ἄγγελος ἦλθεν,
 Εἰδομένη γαλόφ' ἀντιώειδαο δάμαρπ,
 Τῷ ἀντιώειδης εἶχε κρείων ἐλικίων
 Λαοδίκῳ πειράμοιο θυγατρῶν εἶδος αἰείτω.
 Τῷ δ' ἔυρ' ἐν μεγάροισιν ἠδὲ μέγαν ἰδὼν ὕφαινε,
 Δίπλακτα, μαρμαρέω· πολέας δ' ἐπέπασεν ἀέθλους
 Τρώων δ' ἵπποδάμων καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Οὓς ἔδεν εἰνεκ' ἐπαρῶν ὑπ' ἄρησιν παλαμάων,
 Ἀρχὴ δ' ἰσαμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις.

Δεῦρ' ἴδι νόμφα φίλη, ἴνα δέσκελα ἔργα ἴδῃαι
 Τρώων δ' ἵπποδάμων καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Οἱ περὶ ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυον ἄρηαι
 Ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο ληλαδόμενοι πολέμοιο.
 Οἱ δὴ νῦν ἔσται σιγῇ (πόλεμος δὲ πέπαυται)
 Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγναι
 Αὐτὰρ ἀλέξανδρος καὶ ἀρνήφιλος μεγάλαος
 Μακρῆς ἐγχείησι μαχίονται περὶ σείο.
 Τῷ δὲ νε νικήσωντι φίλη κεκλήση ἄκοιπτος.

Ὡς εἰπῶσα θεὰ γλυκὺν ἴμερον ἐμβαλε θυμῷ
 Ἀνδρός τε περὶ τέρσι καὶ ἄσπετος ἠδὲ τοκίῳ.
 Αὐτὰρ δὲ ἀρβυλῆσι καλυψαμένη ὀδύνησιν,
 Ωρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρειν κατὰ δάκρυ χέουσα·
 Οὐκ οἶν, ἅμα τῷ γε καὶ ἀμφίπολοι εὖ ἔποντο,
 Αἰθρη πειτθῆσιν θυγάτηρ, κλυμένη τε βοῶπις.

Celeriter, qui & agnos portarent, Priamumq; vocarent:
 Sed hic Thalybium pramisit Rex Agamemnon
 Naues ad concauas ut iret, & agnum insit (uino.
 Portare: ille verò haud immorigerus fuit Agamēnoni di-
 Iris autē rursus Helena albas-vlnas-habenti nuncia ve-
 Similis glori Antenoride vxori, (nit,
 Quam Antenorides habebat Rex Helicaon
 Laodicem Priami filiarum formā optimam:
 Hęc. a. inuenit in domo: hac verò magnā telam texebat,
 Duplicem, splendidam: multos autem intexebat labores
 Troianorumq; bellicosorum & Achiuorū arcem-tunicā
 Quos sui causa sustinebāt à Martis manib. (habentium,
 Propè autem stans allocuta est pedibus velox Iris:

Huc veni Nympha chara, ut admiranda opera videas
 Troianorūq; bellicosorū, & Achiuorū arcē tunicā habē-
 Qui prius sibi inuicē inferebāt lachrymosum bellū (ium,
 In campo, perniciosi cupidi belli,
 Hi nunc sedent cum silentio (bellum enim cessat)
 Scutis inclinati: iuxta autem lancee longe fixæ sunt,
 Sed Alexander & bellicosus Menelaus
 Longis lanceis pugnabunt de re,
 Et vincenti chara vocaberis vxor.

Sic locuta dea dulce desiderium iniecit animo
 Viriq; prioris & vrbis, & parentum.
 Statim autem candidis cooperta velis,
 Iuit ex cubiculo humidam lachrymam defundens:
 Non sola: eam enim & famula due sequebantur:
 Athra Pitthei filia, Clymeneq; pulchra.

Αἴψα δ' ἔπειθ' ἴκωνον ὄπι σκαίαι πύλαι ἦσαν.
 Οἱ δ' ἀμφὶ φείαμον καὶ πάνθοον ἠδὲ θυμοίτω,
 Λάμπρον τε, κλυτὸν δ', ἱεκτάον τ', ὄζον ἄρηθ'.
 Οὐκαλέγων τε καὶ ἀντίωρ, πεπνυμένω ἀμφω,
 Εἶατο δημογέροντες ὄπι σκαίῃσι πύλῃσι,
 Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαιγμένοι, ἀλλ' ἀρρητιῶ
 Εὐλοῖ, πεπλήρωσιν ἐοικότες, οἶτε καὶ ὕλλω
 Δένδρω ἐφεζόμενοι ὅσα λειβεύσαν ἰεῖσι·
 Τοῖοι ἄρα τρώων ἠγήτορες ὡς τ' ὄπι πύργῳ.
 Οἱ δ' ὡς ἔν εἶδον ἐλένλω ὄπι πύργῳ ἴδων,
 Ηἴκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον.

Οὐ νέμεσις τρώας καὶ θυκήμιδας ἀχαιῶς
 Τοιῆδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάχειν·
 Αἰνῶς ἀθανάτοισι θεῆς εἰς ὅσα ἔοικεν,
 Ἀλλὰ καὶ ὡς τοῖη περ ἔνθ' ἐν νηυσὶ νεέεσσι,
 Μῆδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω παῖμα λιποῖτο.

Ὡς ἄρ' ἔφην, πεία μ' ἔλένλω ἐκαλέεσάτο φανῆ,
 Δούρο πάριθ' ἔλθ' ἄσα, φίλον τέκος, ἵζυ ἐμείο,
 Ὀφρα ἴδης πρῶτερόν τε πόσιν, παῖς τε, φίλις τε,
 (Οὐ μοι ἀπὴν ἔοσι, θεοὶ νύ μοι αἴποιοί εἰσιν,
 Οἳ μοι ἐφάρμυσαν πόλεμον πολυδάκρυν ἀχαιῶν)
 Ὡς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελάειον ἐξονομώης,
 Ὅστις ὄδ' ἔστιν ἀχαιῶς ἀνὴρ ἠὲς τε μέγας τε.
 Ἡ τοὶ μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι·
 Καλὸν δ' ἔτ' ὡ ἐγὼ ἔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Οὐδ' ἔτ' ὡ γερσέν βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν.

Τὸν δ' ἐλένη μύθοισιν ἀμείβετο δια γυναικῶν,
 Αἰδοῖός τέ μοι ἐοῖ φίλε ἐκυρῆ, θεῖνος τε.

Statim autem postea peruenērunt ubi Scæa porta erant,
 Priamus autem & Panthous & Thymætes
 Lampusq̄, Clytiusq̄, Hiceraonq̄, ramus Martis,
 Vcalegonq̄, & Antenor, prudentes ambo,
 Sedebant populi-seniores in Scæis portis,
 Ob senectutem iam à bello cessantes, sed concionatores
 Boni, cicadis similes, qua in sylua
 Arbori insidentes, vocem suauem emittunt:
 Tales Troianorum proceres sedebant in turri.
 Hi postquã igitur viderunt Helenam in turrim euntem,
 Tacite inter se verba velocia dixerunt:

Non indignatio, Troianos & fortes Achiuos
 Talem propter mulierem multo tempore dolores pati,
 Valde immortalibus deabus vultu similis est.
 Sed & sic, talis quamuis existens, in nauibus abeat,
 Neq̄ nobis filiisq̄ in posterum detrimentum relinquat.
 Sic dixerunt. Priamus autem Helenam vocauit vocē:

Huc veniens, dilectã filia sede apud me,
 Vt videas priorem maritum, affinesq̄, amicosq̄.
 (Non mihi causa es, dij mihi authores sunt,
 Qui mihi immiserūt bellum lachrymosum Achiuorum)
 Vt mihi & hunc virum ingentem nomines,
 Quisnam iste sit Achiuus vir latusq̄, magnusq̄:
 Certè quidem capite etiam altiores alij sunt:
 Pulchrum autem aded ego nondum vidi oculis,
 Nec aded honorabilem: regi enim viro similis est.

Huic Helena verbis respondit præstantiſ. mulierum!
 Reuerendusq̄ mihi es dilecte focer timendusq̄,

Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς ὀππότε δούσῃ
 γυῖ σφ' ἐπόμην, θάλαμον γνωτὸς τε λιπύσα,
 Παῖδά τε τηλυγέτω, καὶ ὀμηλικίῳ εἰρατεινῷ.
 Ἀλλὰ τὰ γ' ἐκ ἐξήοντο. τὸ καὶ κλαίειν τεπέηκα.
 Τῦτο δέ τοι ἐρέω ὃ μὲ ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλάσ.
 Οὗτός γ', ἀτρείδης εὐρυκρείων ἀγαμέμνων,
 Ἀμφότερον, βασιλῆς τ' ἀγαδὸς κρατερὸς τ' αἰχμητῆς.
 Δαῖρ' αὐτ' ἐμὰς ἔσκα κυνώπιδ' ἔσποτ' ἔλυγε.

Ὡς φάτο τὸν δ' ὁ γέρον ἠγάσαστο, φώνησέν τε,
 Ὡ μάκαρ ἀτρείδη, μοιρηγυῖες, ὀλεσθῆσαι μόνον,
 Ἡρά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κῦρος ἀχαιῶν.
 Ἡδὴ καὶ φρυγίῳ εἰσήλυθον ἀμπελοέσσαι,
 Ἐνθαῖδον πλείους φρύγας, ἀνέρας αἰολοπόλους,
 Λαὸς ὀτρῆσθαι καὶ μυρδόν' ἀνπιθίοιο,
 Οἳ ῥα τότε ἐσπατόωντο παρ' ὄχθας σαργαείοιο.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ὀπίκυσθαι ἔω, μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 Ἡμαπ τῷ, ὅτε ἦλθον ἀμαζόνες ἀνπάνειραι.
 Ἀλλ' ἐδ' οἳ τόσσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες ἀχαιοί.

Δῶτερον αὐτ', ὀδυσαῖα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραῖος.
 Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ἐδ' ὄσθι.
 Μείων μὲν κεφαλῇ ἀγαμέμνονος ἀτρείδαο,
 Εὐρύτερος δ' ὅμοιοι νῆδ' ἐγροῖσιν ἰδέσθαι.
 Τόχρα μὲν οἳ κείτω ὀπὶ χθονὶ πάλυσοτείρη,
 Αὐτὸς δὲ κτίλθω ὡς ὀπιπώλειται σίχας ἀνδρῶν.
 Ἀρνεῖσθαι μιν ἐγὼ γὰρ εἴσωκω πηγεσιμάλλω,
 Ὅς τ' οἴων μὲγα πᾶν δέρχεται ἀρρηγνῶσαν.

Τὸν δ' ἠ κείβετ' ἐπειδ' ἔλενη διδὸς ἀργαῖα,
 Οὔτ' ἔδ' αὖ, λαορπάθης πολὺ μῆπιδ' ὀδυσαῖος,

Vtinam mors mihi placuisset mala, quando huc
 Filium tuum sequebar, thalamum fratresq; relinquens,
 Filiamq; vnicam, & coëtanearum cœtum amabilem.
 Sed hac non facta sunt: ob hoc & flens contabui.
 Hoc autem tibi dicā, quod à me interrogas siue inquiris,
 Iste est Atrides latè dominans Agamemnon,
 Vtrung; Rexq; bonus: fortisq; pugnator, (fui.
 Leuir item meus fuit (mei inquā) impudica si vnuquā
 Sic dixit: hunc. v. senex admirabatur locutusq; est:
 O beate Atride, latis-fatis-nate, fortunate:
 Certè tibi multi subiugati sunt iuuenes Achiuorum,
 Iam & in Phrygiam veni vitiferam,
 Vbi vidi plurimos Phryges viros equos-agitadi-peritos,
 Populos (i. copias) Otrei & Mydonis diuini,
 Qui tunc castra-habebant apud ripas Sangarij.
 Etenim ego auxiliarius existens, inter eos numeratus suū
 Die illo, quando venerunt Amazones viragines.
 Sed non hi rot erant, quot nigris oculis Achivi.

Secundò rursus Vlysssem videns, interrogavit senex,
 Dic agè mihi & hunc, dilecta filia, quisnam iste est,
 Minor quidem capite Agamemnone Atrida,
 Latior autem humeris & pectoribus ad videndum:
 Arma quidem eius iacent in terra multos-pascentes:
 Ipse autem sicut aries lustrat ordines virorum:
 Arieti ipsum ego assimilo villoso,
 Qui ouium magnum gregem percurrat albarum.
 Huic respondit postea Helena Ioue nata:
 Iste autem rursus est Laërtiades prudens Vlysses,

Ὅς τρέφῃ ἐν δῆμῳ ἰθάκης κραναῆς περ' ἐύσις,
Εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.

Τὼ δ' αὐτ' ἀντιώωρ παπυμένῳ ἀντίον ἠΐδα,

ὦ γῶμαι, ἢ μάλα τὸτο ἔπ' ἠνιμερτές εἶπες.

Ἥδη γάρ καὶ δευρὸ ποτ' ἤλυσε δῖ' ὀδυσσεύς,

Σεῦ ἔνεκ ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ μένελάῳ·

Τὸς δ' ἐγὼ ἐξείνισα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα·

Ἀμφοτέρων δὲ φυλῶ ἐδάμω καὶ μῆδεα πυκνά.

Ἀλλ' ὅτε δὴ τρώεσσι ἀγειρομένοιισιν ἔμιχθην,

Σπάντων μὲν, μένελαο ὑπέειρεχεν εὐρέας ὤμους,

Ἀμφὼ δ' ἐζομένῳ, γερασώτερος ἦεν ὀδυσσεύς.

Ἀλλ' ὅτε δὴ μύδους καὶ μῆδεα παῖσιν ὕφανον,

Ἥτοι μὲν μένελαο ὅππτερχάδω ἀγρόδε,

Παύρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως ἔπειτ' ἐπολύμυδος,

οὐδ' ἀφαρμαρτοεπίης, εἰ καὶ χυεῖ ὕστερος ἦεν·

Ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμυθος ἀνὰ ξεινὸν ὀδυσσεύς,

Στάσκεν, ὑπαὶ δ' ἴδσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,

Σκῆπτρον δ' ἔτ' ὀπίσω ἔτε προπρῶτες ἐνώμα,

Ἀλλ' ἀσεμφές ἔχθεσκεν, αἰθερὶ φηπ' εὐοικός·

Φαίης κεν ζήκοτόν πηγά εἰμμεναι, ἀφρηνά δ' αὐτως·

Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μέγαλιν ἐκ σῆδε ἔπει,

Καὶ ἔπεα νηφάδεσσιν εὐοίῳτα χειμείησιν,

οὐκ ἂν ἔπειτ' ὀδυσι γ' εἰσεῖε βερετός ἄλλ' ἔπ'.

οὐ τότε γ' ὦδ' ὀδυσι ἄγασάμειβ' εἶδ' ἰδόντες.

Τὸ τρίτον αὐτ', αἰάνα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γερασός,

τίς τ' ἀρ' ὦδ' ἄλλ' ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠὺς τε μέγας τε,

εἰσοχ' ἀργείων κεφαλῶν ἠδ' εὐρέας ὤμους.

Τὸν δ' ἐλένη τανύπεπλο ἀμείβετο δῖα γυμνακῶν,

οὐτ'.

*Qui nutritus est in populo Ithacæ, asperæ licet existentis,
Sciens varios dolos & consilia prudentia.*

Huic autē rursus Antenor prudens contrā locutus est:

O mulier profecto valdè hoc verbum verum dixisti.

Olim enim & huc aliquando venit diuinus Vlysses

Tui causa legatus cum bellicoso Menelao.

Hos ego hospitatus sum, & in meis adib. amicè tractaui

Amborū & staturā corporis didici, & consilia prudē-

Sed quādo iam Troianis cōgregatis permisti essent, (tia.

Stātibus quidē illis, Menelaus superabat latis humeris:

Ambobus autem sedentibus, venerabilior erat Vlysses.

Sed quando verba & consilia omnibus texebant,

Certè quidem Menelaus succinctè concionabatur: (lus,

Pauca quidē, sed valdè acutè, quoniam non erat garru-

Neque in-verbis peccans, quamuis etate posterior erat.

Sed quando prudens surgeret Vlysses,

Stabat, sub autem videbat in terram oculos defigens:

Sceptrum. v. neg. retrorsum, neg. in- anteriorem- partem

Sed immobile tenebat, imperito viro similis. (mouebat.

Dixisses furiosum aliquem esse, dementemq; temerè:

Sed quando vocem magnam ex pectore emittebat,

Et verba imbribus- nivalibus similia hybernis,

Non deinde cum Vlysse contendere- potuisset homo alius.

Non tunc sic Vlysis admirati sumus speciem videntes.

Tertid rursus Aiace conspicatus interrogabat senex,

Quis etiam est iste alius Græcus vir latusq; magnusq;

Eminens sup cæteros Argiuos capite & latis humeris.

Huic Helena longū- peplum- gerens respondit præstantiss-

mulierum:

Οὗτος δ' αἶας ἔστι πελώριος ἔρκος ἀχαιῶν
 Ἰδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ κρήτει δαὸς ὡς
 Ἔσηκ' ἀμφὶ δέ μιν κρητῶν ἀροὶ ἠγερῆδονται.
 Πολλὸν μιν ξείνισεν ἀρήϊφίλος μενέλαος
 Οἴκῳ ἐν ἡμετέρω, ὅποτε κρήτην ἴκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλυς μὲν πάντας ὄρω ἐλίκωπας ἀχαιῆς,
 Οὓς κεν εὖ γνοίην, καὶ τέννομα μυθησάμεν.
 Δοιῶ δ' ἂν δῶαμαι ἰδεῖν κοσμήτορα λαῶν,
 Κάστωρ δ' ἰππόδαμον, καὶ πῦξ ἀγαθὸν πολυδούκεα.
 Αὐτοκαστήτην, τῷ μοι μία γείνατο μήτηρ.
 Ἡ ἔχ' ἐσπέδιον λακεδαίμονος ἐξ ἑρατεινῆς;
 Ἡ δ' οὐρ μὲν ἔποντο νέεσσι ἐνὶ ποντοπόροισι,
 Νῦν δ' αὐτ' ἐκ ἐθέλουσι μάχῃ καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 Αἴχρα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πολλὰ ἄ μοι βῆιν;
 Ὡς φάτο. τὺς δ' ἦδη κατέχεν φασίζον αἶα
 Ἐν λακεδαίμονι αὐτῇ, φίλῃ ἐνὶ πατειδί γαίῃ.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ, θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ,
 Ἀρνὲ δῶα, καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρένης,
 Ἀσπὴν ἐν ἀγροίῳ φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 Κήρυξ ἰδοῖος, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα.
 Ωτρυνεν δὲ γέροντα παεισάμενος ἐπέεσσιν.
 Ὀρσο λαομεδοντιάδῃ καλέεσιν αἰετοῖ
 Τρώων δ' ἰπποδάμων καὶ ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Ἐς πεδίον καταβύαα, ἴν' ὄρκια πιστὰ τέμνηται.
 Αὐτὰρ ἀλλέξανδρος καὶ ἀρήϊφίλος μενέλαος
 Μακρῆς ἐγχείρησι μαχίσοντ' ἀμφὶ γυναικί.
 Τῷ δὲ κε νικήσαντι γαίῃ καὶ κτήμασ' ἔποιτο.
 Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότῃ καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες,

Ναίουσ

Iste Ajax est ingens propugnaculum Græcorum.
 Idomeneus. a. ex altera parte inter Cretenses, Deus tanquam
 Stat: circum aut ipsium Cretensium duces congregantur.
 Sape ipsum hospitatus est bellicosus Menelaus
 Domo in nostra, quando ex Creta veniret. (uos,
 Nunc autem alios quid omnes video perpulchros Achi-
 Quos bene cognoscerem, & quorum nomen dicerem:
 Duos autem non possum videre principes populorum,
 Castoremque, equit ad i peritum, & pugilatu strenuum Pol-
 Germanos fratres quos mihi vnageniuit mater. (lucem,
 An non secuti sunt cæteros Lacedæmone ex amabili?
 An huc quidem secuti sunt in nauibus per mare-euntibus,
 Nunc autem nolunt pugnam inire virorum,
 Dedecora timentes & probra multa quæ mihi sunt?
 Sic dixit, hos autem iam tenebat alma tellus
 In Lacedæmone illic, dilecta in patria terra. (ma.
 Pracones autem per urbem, deorum ferebant sædera fir-
 Agnos duos & vinum latum, fructum terræ,
 Vtre in caprino, ferebat autem cratera lucidum
 Præco Idaeus, & aureos cyathos:
 Hortabatur autem senem astans verbis:
 Surge Laomedontiade, vocant optimi (habentium,
 Trojanorumque, bellicosorum, & Achiuorum aream lorica
 In campum descendere, vt sædera firma feriantur:
 Sed Alexander & bellicosus Menelaus
 Longis lanceis pugnant pro muliere:
 Et vincentem mulier & opes sequentur.
 Ceteri vero amicitiam & sædera firma ferientes

Νάοιμεν τρωίῳ εἰβόλακα, τοὶ δὲ νέαντα
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ ἀχαιῖδα καλλιγυῖαικα.
 Ὡς φάτο, ῥίγησεν δ' ὁ ῥέων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
 Ἰππυς ζυγυμέναι, τοὶ δ' ὄτραλέως ὀπίθοντο·
 Ἄν δ' ἄρ' ἔβη πειράμεθ', κατὰ δ' ἑλὶα τείνεν ὀπίσω·
 Πὰρ δέ οἱ ἀντίωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον,
 Τῶ δὲ διὰ σκαίων πεδίον δ' ἔχον αἰεὶας ἱππυς.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μὲν τρώας καὶ ἀχαιῖς,
 Ἐξ ἱππων ἀποθάντες ὅπῃ θρόνα παυλοτόπειραν,
 Ἐς μέσον τρώων καὶ ἀχαιῶν δεῖχρόωντο.
 Ορυτο δ' αὐτῆκ' ἔπειτ' ἀναξ ἀνδρῶν ἀγαμέμνων,
 Ἄν δ' ὀδυσσεὺς πολύμηπις, ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
 Ὀρκια πεισὰ θεῶν σύναζον, κρυπτεὶ δὲ οἶνον
 Μίσρον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ὅπῃ χεῖρας ἔχουσαν,
 Ἀτρείδης δὲ ἐρυσάμενθ' χεῖρασι μάχουσαν,
 Ἡ οἱ πᾶρ ξίφεθ' μέγα κελὸν αἶεν ἄορτο,
 Ἀρνῶν ἐν κεφαλῶν τάμνε τείχας· αὐτὰρ ἔπειτα
 Κήρυκες τρώων καὶ ἀχαιῶν νείμην αἰεῖσις.
 Τοῖσιν δ' ἀτρείδης μεγάλ' ἔυχετο χεῖρας ἀναρῶν·
 Ζεῦ πάτερ, ἴδῃδεν μεδέων, κίθις, μέγιστε,
 Ἡελίος δ' ὅς πᾶντ' ἐφορᾷς καὶ πᾶντ' ἐπακύνεις,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπὲρ οὐραὶ καμόντας
 Ἀνδρώπιος πίνυδων, ὅ, πῃ κ' ὀπιορκον ὁμόσῃ,
 Ὑμεῖς μάρτυρες ἔσε, φυλάσσετε δ' ὄρκια πεισά.
 Εἰ μὲν κεν μενέλαον ἀλέξανδρου καταπέφνη,
 Αὐτὸς ἐπειδ' ἐλένυμ' ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 Ἡμεῖς δ' ἐν νηῶσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 Εἰ δέ κ' ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς μενέλαος,

Τρώας

Incolemus Troiam fertilem: illi autem reuertentur.
 Ad Argos equos pasces & Achaiã pulchras-mulieres-ha-
 Sic dixit: cohorrui aut senex, iussit aut socios (bentē,
 Equos iungere: hi autem diligenter paruerunt.
 Et ascendit Priamus: habenasq; extendebat retrorsum:
 Apud aut ipsum Antenor perpulchrum ascendit currum:
 Hi aut per Scaas portas in campum impellebāt veloces
 Sed quando venerunt ad Troianos & Gracos, (equos:
 Ex equis descendentes in terram multos-pascentem,
 In medium Troianorum & Gracorum iuerunt.
 Assurrexit aut statim postea rex virorum Agamemnon,
 Surrexit & Vlysses prudens: sed pracones splendidi
 Fœdera fida Deorum cogebant, cratera autem vinum
 Miscebant, sed regibus aquam in manus fuderunt,
 Atrides autem extrahens manibus cultrum,
 Qui ei apud ensis magnam vaginam semper pendebar,
 Agnorum ex capitisibus abscidit pilos: sed eos postea (pib.
 Pracones Troianorū & Achiuorū distribuerunt princi-
 Inter bos. a. Atrides alta-voce precabatur, manus eleuās:
 Iupiter Pater, qui Ida praes, gloriosissime, maxime,
 Solq; qui omnia aspicias, & omnia audis,
 Et fluij, & terra, & qui subter, mortuos
 Homines punitis, quicumque periurium iurauerit:
 Vos testes sitis, conseruateq; fœdera fida.
 Si quidem Menelaum Alexander interfecerit,
 Ipse postea Helenam retineat & opes omnes:
 Nos aut in nauibus redeamus per-mare-transseuntibus:
 Si autem Alexandrum interfecerit flauus Menelaus,

I 5

Troiani

Τρώας ἔπειθ' ἑλένῃ καὶ κήματα πᾶντ' ἀποδῶνας.
 Τιμῷ δ' ἀργείοις ἀποπνέμεν ὠπὶν ἔοικεν,
 Ἡτε καὶ ἐσομένοισι μετ' ἀνδρώποισι πέλῃται.
 Εἰ δ' ἀν' ἐμοὶ τιμῷ πείαμ' ἄπειάμοιό τε παῖδες
 Τίθειν ἔκ' ἐθέλωσιν ἀλεξάνδροιο πεισόντ' ἄ,
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσομαι εἴνεκα ποιοῖης
 Αὐθι μένων, εἴως τε τέλ' ἄπολέμοιο κίχεται.

Η, καὶ ἀπὸ σομάχως ἀργῶν τάμει νηλεῖ χαλκῷ.
 Καὶ τὸς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χροῖος ἀσπίεστας,
 Θυμῷ δδουμένως· ἀπὸ γὰρ μὲν ἄειλετο χαλκός·
 Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρ' ἀφυσάμενοι δεπέασι.
 Εκχεον, ἢ δ' εὐχρητο θεοῖς αἰετηγῆτησιν·
 Ωδε δέ τις εἶπεσεν ἀχαιῶν τε τρώων τε.

Ζεὺ κύδισε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια πημύειαν·
 Ωδὲ σφ' ἐγκέφαλ' ἁμαμάδης ῥέοι ὡς ὄδε οἶν' ἄ,
 Αὐτῶν καὶ τεκέων· ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγεῖεν.
 Ως ἔφαν' ἔδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκραίανε κρονίων.
 Τοῖσι δὲ δαρδανίδης πείαμ' μετὰ μῦθον ἔειπε.

Κέκλυτέ μ' ὅδ' τρώες καὶ ὑκνήμιδες ἀχαιοί.
 Ἡτοι ἐγὼν εἶμι παρὰ Ἴλιον ὠμώεσσαν
 Αψ', ἐπεὶ ἔπος τλήσομι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄσσειαι
 Μαρνέμενον φίλον ἦν ἀρηϊφίλω μενελάφ.
 Ζεὺς μὲν πετόχε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οπποτέρω δεινάτοιο τέλ' ἄπεπρωμένον ὄσσειν.

Ἡ ῥα καὶ ἐς δίφρον ἄρνας δέτο ἰσῦθε σφός·
 Ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ὠμῶα τείνει ὀπίσω·
 Πὰρ δέ οἱ ἀντίωρ περικαλλέα βήσαστο δίφρον.

Troiani postea Helenam & opes omnes reddant,
 Multamq; Argiuis pendant quæ decet,
 Quæq; etiam inter posteros homines memoretur.
 Si autem mihi multam Priamus Priamiq; filij
 Pendere nolint Alexandro prostrato,
 Tum ego etiam posthac pugnabo causa multa
 Hic manens, quousque finem belli inueniam.

Dixit, & iugulos agnorum abscidit crudeli ense.
 Et hos quidem deposuit in terra palpitantes,
 Anima carentes. etenim robur abstulit ferrum.
 Vinum autem ex cratere haurientes pateris
 Effundebant, & supplicabant Diis immortalibus.
 Sic autem aliquis dicebat, Achiuorumq; Troianorumq;
 Iupiter gloriosissime, maxime, & immortales Dij ca-
 Vtri priores præter fœdera peccauerint: (teri,

Sic ipsorum cerebrum in terram fluat, sicut hoc vinum,
 Ipsorum & liberorum: vxoresq; aliis miscantur.
 Sic dicebant: neq; adhuc ipsis perficiebat Saturnius.
 Inter hos autem Dardanides Priamus verbum dixit:

Audite me Troiani & bene-armati Græci,
 Certè ego abeo ad Troiam ventis expositam
 Retrò, quia nullo modo tolerabo oculis videre
 Pugnantem dilectum filium cum bellicoso Menelao.
 Iupiter nimirum hoc scit, & immortales Dij reliqui,
 Vtri mortis finis fato destinatus sit.

Dixit & in currum agnos posuit diuinus vir,
 Et ascendit ipse, & habenas reducebat retrorsum:
 Iuxta autē ipsum Antenor perpulchrū ascendit currum.

Τὼ μὲν ἄρ' ἀΐδοντες περὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.
 Εὐτωρ ὃ περὶ αἰμοιο παῖς καὶ δῖος Ὀδυσσεύς
 Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρου. αὐτὰρ ἔπειτα
 Κλήρης ἐν κινέῃ χαλκὴν κρείττολλον ἐλόντες,
 Ὀππότερ' εἴη πρὸθεν ἀφείη χάλκων ἔγχυτο.
 Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοὶσι δὲ χεῖρας ἀνέχον.
 Ὡς δέ τις εἴπεσκεν ἀχαιῶν τε τρώων τε.

Ἰεὺ πάτερ ἰδιδεν μεδέων, κύδιζε, μέριζε,
 Ὀππότερ' τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔδικες,
 Τὸν δὲς ἀποφθίμενον δυνάει δόμον αἰδοῖτο εἶσω,
 Ἡμῖν δ' αὖ φιλόπτη καὶ ὄρκια πιστὰ φηέδαται.

Ὡς ἄρ' ἔφαν' πάλιν δὲ μέγας κορυθαίολος ἔκτορα
 Αΐδῶρων· παῖσι δὲ τοῖσι ἐκ κληῖος ὄρεσεν.
 Οἱ μὲν ἐπειδ' ἴζοντο κατὰ σίχας, ἦν ἡ ἐλάσφ
 Ἰπποὶ ἀσροίποδες καὶ τοικίλια τάλχεα ἔκειτο.
 Αὐτὰρ ὄν' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τάλχεα καλὰ
 Δῖος ἀλέξανδρος, ἑλένης πόσις ἠυκόμοιο.
 Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔδικε
 Καλαῖς, ἀργυρέοισιν ὅπισθε τοῖς ἀεργύρας·
 Δύτερον αὖ, δώρηκα περὶ στήθεσιν ἐδύων
 Ὅτι κασιγνήτοιο λυκῶνος, ἦρμος τε δ' αὐτῶ.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀγυρόηλον,
 Χάλκων· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε σιβαρῶν τε.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κινέῳ εὐτυκτον ἔδικεν,
 Ἰππυρεν, δεινὸν δὲ λόφος καδύπρωθεν ἔντευεν·
 Εἴλετο δ' ἀλκιμον ἔγχυτο, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρρήσει.
 Ὡς δ' αὐτὸς μενέλαος ἀρήϊος ἐντὲ ἐδύων.
 Οἱ δ' ἐπεὶ ἔν' ἐκείτερον ὀμίλῳ δωρήθησαν,

Hi quidem retrogradi ad Troiam redierunt.
 Hector autem Priami filius, & nobilis Vlyffes
 Locum quidem primum dimetiebantur, at postea
 Sortes in galea arca iaciebant accipientes,
 Vter prius emitteret aream hastam.
 Populi autem supplicabant Diis & manus eleuabant.
 Sic autem aliquis dicebat Achiuorumq; Troianorumq;
 Iupiter pater, qui Ida praes, gloriosissime, maxime,
 Vter horum operum inter utrosque author fuit,
 Hunc da interemptum penetrare domum Orci intrò:
 Nobis autem rursus amicitiam & foedera rata fieri.
 Sic dixerunt: iaciebat. v. magnus galeam ornatā habens
 Retro respiciens: Paridis. a. citò fors exiuit. (Hector,
 Hi quidem postea sedebant per ordines, vbi vnicique
 Eq; facile-pedes-leuātes (i. celeres) & variegata arma
 Sed hic circa humeros induit arma pulchra (iacebant
 Diuinus Alexander, Helena maritus pulchricoma;
 Ocreas quidem primum circa tibias posuit
 Pulchras argenteis fibulis adaptatas.
 Secundo rursus thoracem circa pectora induit
 Sui fratris Lyaconis, quadravit autem ipsi: (distinctum
 Circa autem humeros suspendit ensē argenteis-clauis
 Acreum: sed postea scutum magnumq; grauēque;
 Capiti autē forti galeam affabrefactā imposuit, (tabat.
 Cristatā. ex-setis-equinis:horribile. a. crista desuper nu-
 Accepit. a. fortem laceam, quae ipsi manibus quadrabat.
 Sic aut eodem modo Menelaus mauortius arma induit.
 Hi postq; igitur ex-utraq; parte exercitus armati sunt:

Ες μέσων Τρωῶν καὶ Ἀχαιῶν ἔστιχρόντο,
 Δεινὸν δερκόμενοι· δάμλεθ' δ' ἔχεν εἰσορώντας
 Τρωῆας ἔ' ἵπποδάμεις καὶ ὑκνημίδεις Ἀχαιούς.
 Καί ῥ' ἐγγύς σήπλω διαμετριτῶ ἐνὶ χερσῶ,
 Σείοντ' ἐγχυίας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
 Πρώτῃ δ' Ἀλέξανδρῳ περὶτεὶ δολιχόσκιον ἐγχυῖ,
 Καὶ βάλεν ἀτρείδου κατ' ἀσπίδα πάντοσσι ἴσω,
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμῆ
 Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερῳ ἄρνυτο χαλκῶ
 Ἀτρείδης μενέλαῳ, ἐπευξάμεν' οὐδὲ πατεῖ.

Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὅ με πρῶτερῳ καὶ ἔοργε,
 Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χροστὶ δάμασσαν,
 Ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀφίονων ἀνδράπων,
 Ξεινοδόκον καὶ βέξαι ὅ κεν φιλότιτα παρῶρη·
 Ἡῖρα, καὶ ἀμπεπαλὸν περὶτεὶ δολιχόσκιον ἐγχυῖ,
 Καὶ βάλε πριαμίδου κατ' ἀσπίδα πάντοσσι ἴσω.
 Διὰ μὲν ἀσπίδ' ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἐγχυῖ,
 Καὶ διὰ θώρηκα πολυδαδάλε ἠήρησεν·
 Ἀντικρῦ δὲ παρὰ λαπαρῶν διάμυσε χιτῶνα
 Ἐγχυῖ· ὁ δ' ἐκλίβη, καὶ ἀλούατο κίερα μέλαιναν.
 Ἀτρείδης δὲ ἐρουδάμεν' ἕξίφ' ἄρρυσεν ἦλον,
 Πλήξεν ἀναρόμεν' κόρυθ' ὀφάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῶ
 Τειχά τε καὶ τετραχῶ διατρυφὲν ἔκπεσε χεῖρός.
 Ἀτρείδης δ' ὤμωξεν ἰδὼν εἰς ἕρανδον οὐρὸν.

Ζεῦ πάτερ, ἕπες σέο θεῶν ὀλοώτερον ἄλλῳ.
 Ἡτ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κραδίητι·
 Νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσ' ἔαγχ' ἕξίφ'· ἐκ δέ μοι ἐγχυῖ
 Ἡίχθη παλάμην ἐτάσσαν, ἕδ' ἕβαλόν μιν.

In medium Troianorum & Graecorum procefferunt
 Toruè intuentes: stupor autem occupabat aspicientes
 Troianosq; equitadi-peritos, & bene-ocreatos Achiuos:
 Et propè steterunt inter se dimenso in loco,
 Quatientes lanceas sibi inuicem irati.
 Prius autem Alexander emisit longam hastam,
 Et assecutus est Atride scutum vndique equale,
 Neque perrupit ferrum: reflexa est enim eius cuspis
 Scuto in forti. Ille autem secundus mouit se ferro
 Atrides Menelaus supplicans Ioui patri:

Iupiter Rex, da vlisci qui me prior iniuria affecit,
 Nobilem Alexandrum, & meū sub manibus doma,
 Vt aliquis timeat & posterorum hominum,
 Hospitem iniuria afficere; qui amicitiam præbuerit.

Dixit & vibrans emisit longam lanceam,
 Et assecutus est Priamida scutum vndique equale.
 Per quidem scutum penetravit lucidum robusta lancea,
 Et trans thoracem affabre factum infixæ est.
 E regione autem iuxta ile discidit tunicam
 Lancea: hic, a. inclinatus est, & euitauit mortem nigrâ:
 Atrides autè educens ensẽ argenteis-clauis distinctum,
 Percussit eleuans galea conum: circum autem ipsum
 In tria & quatuor frustra disruptus excidit manu.
 Atrides autem ingemuit, suspiciens in cœlum latum:

Iupiter pater, nullus te Deorum perniciosior alius:
 Certè speraueram me vlturum Alexandrum de iniuria,
 Nunc, a. mihi in manibus fractus est ensis. mihi, a. lancea
 Emissa est manu incassum, neque assecutus sum ipsum.

Η, καὶ ἐπαΐξας, κόρυδος λάβειν ἰπποδοσειήης,
 Ἐλκε δὲ ὀπισπρέφας μετ' εὐκνήμιδας ἀχαιῆς.
 Ἀγχε δέ μιν πολύκλες ὀϊμάς ἀπαλλῶ ὑπὸ δειρῶ,
 Ὅς οἱ ὑπ' ἀνδρεῶν ὀρχύς τέτατο τρυφαιήης.
 Καί νύ κεν εἶρωσέν τε, καὶ ἀσπετο ἦετο κῦδος,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὄξυ νόσησε διὸς θυγάτηρ ἀφροδίτη,
 Ἡ οἱ ῥήξεν ἱμάντα βοῶς Ἰφι κταμένοιο.
 Κενὴ δ' ἰπποφάλαρα εἰ μὲν ἔσπετο χεῖρ παρῆη.
 Τί μὲν ἔπειδ' ἦρας μετ' εὐκνήμιδας ἀχαιῆς
 Ρίψ' ὀπισθιήσας, κόμισαν δ' ἐείρησε ἐπιῶροι.
 Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπέρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
 Ἐργεῖ χαλκίῳ, τὸν δ' ἐξήρπαξ ἀφροδίτη
 Ρεῖα μάλ', ὡς τε θεός. ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἦέει πολλῆ,
 Καδδ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδει κηῶντι.
 Αὐτὴ δ' αὖθ' ἐλένην καλέσ' ἴε. τί μὲν δ' ἐκίχανε
 Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῶ· περὶ δὲ τρωαὶ ἄλλες ἦσαν.
 Χεῖρ δὲ νεκταρέν ἑναῦς ἐπίναξε λαβῶσα·
 Τρητὴ δέ μιν εἰκῆα παλαιαυθρεῖ προσέειπεν
 Εἰσεκόμῳ, ἥ οἱ λακεδαίμονι ναεταῶσθ
 Ἠοικεν εἶεα χαλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
 Τῆ μιν εἰσαιμένη προσεφώνεε δ' ἀφροδίτη.
 Δοῦρ' ἴτ' ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκονδε νέεσθαι.
 Κεῖν ὄγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
 Κάλλει τε σίλῳν καὶ εἴμασιν· ἔδε κε φάσις
 Ἀνδρὶ μαχεσάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χροῖνδ' ἔ
 Ἐρχεσθ', ἢ ἐχρεῖο νέον λήγοντα καδίξεν.
 Ὡς φάτο, τῆ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δεινε·
 Καί ῥ' ὡς ἔν ἐνόησε θεῆας περικαλλέα δειρῶ,

Στήθεα

Dixit, & irruens de galea apprehēdit eum equisetā,
 Traxit. a. conuertens eum ad bene-ocreatos Græcos,
 Profocabat autē ipsum acupictū lorū tenerā sub gula,
 Quod ipse sub mento retinaculū dispensum erat galea.
 Et quidem traxisset, & magnam tulisset gloriam,
 Nisi citò intellexisset Iouis filia Venus,
 Quæ ipsi rupit lorū bouis fortiter occisi.
 Inanis autem galea simul sequebatur manū crassam.
 Hanc quidem postea heros inter bene-ocreatos Achiuos
 Projecit contorquens: susceperūt. a. eam amabiles socij.
 Sed hic rursus irruit interficere cupiens
 Lancea ferrea: illum autem abripuit Venus
 Facile valdè, nempe Dea: cooperuit autē caligine multa:
 Collocauit. a. in cubiculo suaue-olenti, odorato.
 Ipsa rursus Helenam vocatura iuit: hanc. a. offendit
 Turri in alta: circa autem Troiana abundè erant.
 Manu autē de diuina veste eam concussit apprehēdens
 Anni autem similis vetula ipsam allocuta est,
 Lanam tractanti: quæ ipsi Lacedamone habitanti
 Exercebat lanas pulchras: maximè autē ipsam diligebat:
 Huic similis ipsam allocuta est diua Venus.

Huc veni: Alexander te vocat domum redire:
 Ille hic est in cubiculo, & torno-factis lectis,
 Pulchritudineq; splendens, & vestibus, neq; dixeris
 Ex eo loco vbi cum viro pugnauerit huc venire, sed
 Ire vel à chorea modo cessantem sedere. (ad choream
 Sic dixit: huic autē animum in pectoribus commouit,
 Et postquam igitur cognouit dea pulchrum collum.

Κ

Pecto-

Σπῆθεα δ' ἰμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
Θάμβησεν τ' ἀρ' ἔπειτα, ἐπ' ὅ τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζέε.

Δαίμονιν, τί με ταῦτα λιλαίεται ἠπεροσπιδεῖν;

Ἡ πῆ με περτέρω πολίων εὐνοιομενάων

Ἀξεις, ἢ φρυγίης, ἢ μεονίης ἐρατεινῆς;

Εἴ πῃ τοι καὶ κείδι φίλον μερόπων ἀνδράπων.

Οὐνεκα δὴ νῦν δῖον ἀλέξανδρον μενέλαον

Νικήσας ἐδέλει συγερῶ ἐμὲ οἴκαδ' ἀγροδαι,

Τῆνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέρησι;

Ἦσθ' ἂν αὐτὸν ἴσθω δέων δ' ἀπύοιτε κελδάδας·

Μηδέ π' οἴσῃ πόδεσσιν ὑποσρέψεται ὄλυμπον,

Ἀλλ' αἰεὶ περὶ κείνον οἴζυε, καὶ ἐφύλασσε,

Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὄρε δάλυω.

Κεῖσε δ' ἐγὼν ἐκ εἴμι (νεμεωπητὸν δὲ κεν εἴη)

Κείνησ' ἔσομαι λέχου· τρώων δὲ μὲ ὀπίσω

Πᾶσι μωμήσονται. ἔρχο δ' ἀχέ' ἀκριτα θυμῷ.

Τὼ δὲ χλωσαμένην προσεφώνεε δὴ ἀφροδίτη,

Μή μ' ἐρεθε χετλήν, μή χλωσαμένη σε μεδέω,

Τὼς δέ σ' ἀπεχθήσω ὡς νῦν ἔκπαυλ' ἐφίλησα·

Μέσσω δ' ἀμφοτέρων μηπίσομαι ἔχθεα λυγρὰ

Τρώων καὶ δαναῶν. σὺ δὲ κεν χακὸν οἶτον ὀληαι.

Ὡς ἔφατ'. ἐδδείσεν δ' ἐλένη διδὸς ἐλγερῶ.

Βῆ δὲ καταρμύνη ἐανθ' ἀργῆπι φαεινῷ

Σιγῆ· πάσας δὲ τρώων λάθην ἦρχε δὲ δαίμων.

Αἰ δ' ὅτ' ἀλέξανδροιο δόμον περὶ καλλέ' ἴκοντο,

Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα δοῶς ὅπ' ἔργα τεύσσοντο,

Ἡ δ' εἰς ὑπόθερον δάλαμον κίε διαγυακῶν.

Τῇ δ' ἀεὶ δίφρον ἐλῶσα φιλομμείδης ἀφροδίτη,

Pectoraq; desiderabilia, & oculos fulgentes,
Stupuitq; postea, verbumq; dixit & elocuta est:

Misera, cur me his cupis decipere?

Aut quo me ulterius civitatum bene habitatarum
Duces, vel Phrygia, vel Meonia amabilis?

Si quis tibi & illic amicus diuersilinguuum hominum.

Quoniam verò nunc diuinus Alexandro Menelaus

Visto, vult odiosam me domum abducere,

Propterea verò nunc hunc dolum - cogitans aduenisti?

Sede apud ipsum vadens, deorum autem abnega vias,

Neque vnquam tuis pedibus reuertaris in caelum:

Sed semper circa eum arumnas - perfer & ipsum serua,

Donec te vel vxorem faciat, vel hic seruam.

Illuc autem ego non ibo (vituperabile enim esset)

Illius ornatura lectum: Troiana autem me postea

Omnes vituperabunt: habeo. a. dolores immensos animo.

Hanc autem irata allocuta est diua Venus:

Ne me irrites misera, ne irata te deseram:

Sic verò te odio habeam, sicut nunc mirifice dilexisti:

In medio autem vitrorumq; struam odia perniciosa

Troianorum & Danaorum: tu autem malo fato pereas.

Sic dixit: timuit autem Helena Ioue nata.

Iuit autem cooperta velo candido, splendido

Tacite: omnes autem Troadas latuit: praibat autē Dea.

Hæ. v. quando Alexandri domum pulchram venerunt,

Ancilla quidē postea velociter ad opera conuertebantur:

Hæc autem in aliū thalamū ascendit præstātissima mu-

Huic autem sellam capiens amās. risum Venus (lierum.

Αντὶ ἀλέξανδροιο θεὰ χετέθηκε φέρουσα.
 Ενθα κείνη ζ' ἑλένη κέρη διδὸς ἀρίοχοιο,
 Οσοε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠΐπαπε μύθοφ.

Ηλυθες ἐν πολέμῳ; ὡς ὄφελος αὐτόφ' ὀλέσθαι,
 Ανδρὶ δαμεις κρατεροί, ὃς ἐμὸς πρότερος· πόσις ἦεν.
 Ημὲν δὴ πείν γ' ἔνχε' ἀρηίφιλον μενελάω
 Σῆ τε βίη, καὶ χερσὶ, καὶ ἔγχυϊ, φέρτερος ἔη.
 Ἀλλ' ἴδι νῦν προσάλεσται ἀρηίφιλον μενελαον
 Εξᾶυπς μαχέσασθαι ἐναντίον. ἀλλὰ σ' ἔρωγε
 Πεύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανδοφὶ μενελάω
 Αντίειον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
 Αφραδέως, μήπως τάχ' ἔπ' αὐτῷ δυεὶ δαμείης.

Τὼ δὲ πάσις μύθοισιν ἀμειβομένη· προσείπε,
 Μή με γῶμαι χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἐνιπῆε.
 Νῦν μὲν γὰρ μενέλαος ἐνίκησεν σὺν ἀθῶνῃ.
 Κείνον δ' αὖτις ἐγὼ· πάρος γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν.
 Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τι προσείομεν ἐνυθέντε.
 Οὐ γὰρ πώποτέ μ' ὄδ' ἔρωσ φρένας ἀμφεκέλυψεν,
 Οὐδ' ὅτε σε πρότερον λακεδαίμονος· ἐξ ἔρατεινῆος
 Επλεόν ἀρπάξας ἐν ποτοντοπόροισι νέεσσι,
 Νήσφ δ' ἐν κραναῇ ἐμίγλυν φιλότῃ καὶ ἐνυῆ·
 Ως σέο νῦν ἔραμαι, καὶ με γλυκὺς ἴμερος· αἰρεῖ.
 Η βρα, καὶ ἀρχε λέχρσδε κίων, αἶμα δ' εἶπετ' ἀκοίπης.
 Τῶ μὲν ἄρ' ἐν τρητόσι χετούναθεν λεχέεσσιν.
 Ατρείδης δ' ἀν' ὄμιλον φοῖτα θηεῖσσι κωκῶς,
 Εἶπυ ἔσπεθρήσειεν ἀλέξανδρον θεοειδέα.
 Ἀλλ' ἔπυ δυνάτο τρώων κλειτῶν τ' ὄπικύρω
 Δείξαι ἀλέξανδρον τότ' ἀρηίφιλον μενελάω.

Ex aduerso Alexandri Dea deposuit ferens.
 Ibi resedit Helena filia Iouis Aegiochi,
 Oculos retrò inclinans, maritum aut̄ obiurgauit verbo:
 Venisti ex bello? vtinam illic periisses,
 A viro interfectus forti, qui meus prior maritus erat.
 Certè quidem antea gloriabar̄ bellicoso Menelao
 Tua vi & manibus, & lancea te praestantiorẽ esse:
 Sed vade nunc, prouoca bellicosum Menelaum
 Rursus pugnare ex aduerso: sed te ego
 Cessare iubeo: neque flauum Menelaum
 Contrà bellum bellare & pugnare
 Stultè, ne quo modo fortè ab ipso lancea sternaris.

Hanc aut̄ Paris verbis mutuo-respòdens allocutus est:
 Ne mihi mulier acerbis opprobriis animum lèdas.
 Nunc etenim Menelaus vicit cum Minerua;
 Illum rursus ego vincam: nam Dij adsunt etiam nobis.
 Sed age amore oblectemur cubantes.
 Non enim vnquam me sic amor mente complexus est:
 Nec tum quidè quãdo te prius Lacedamone ex amabili
 Nauigabam rapta in pontigradis nauibus,
 Insulaq̄ in Crane mistus sum amoreq̄ & lecto:
 Sicut te nunc amo, & me dulce desiderium capit.

Dixit, & praibat in lectũ ascendens: simul a. sequeba-
 Hi quidem in perforatis cubarunt lectis. (tur vxor.
 Atrides autem per turbam vagabatur fera similis,
 Sicubi videret Alexandrum diuinum:
 Sed nullus poterat Troianorũ inclytorumq̄ auxiliariũ,
 Ostendere Alexandrum tunc bellicoso Menelao:

Οὐ μὲν γὰρ φιλότιπῃ γ' ἐκύβανον, εἴ τις ἴδοιτο·
 Ἴσθον γάρ Ῥοῖον πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 Τοῖσι δ' καὶ μετέειπεν ἀναξ' ἀνδρῶν ἀγαμέμνων·
 Κέκλυτέ μοι τρώες καὶ δάρδανοι ἠδ' ὀπίκωροι·
 Νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλυ μενελάου,
 Ἰμῆσι δ' ἀργείλυ ἐλένῳ καὶ κήμαθ' ἄμ' αὐτῆ
 Ἐκδοτε, καὶ πηλῶ ἀποπνέμεν λύπην ἔοικεν,
 Ἥτε καὶ ἔσωμένοισι μετ' ἀνδράποισι πέλιηται.
 Ὡς ἔφατ' ἀτρείδης, ὅπ' δ' ἦνεον ἄλλοι ἀχαιοί.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Errata graeca sic emendabis.

Pag. 8. versu 6. θαμειά. *ibid.* v. 8. ἀρορῶδε. *ibid.* v. 26.
 ὄρε. 10. v. 8. κότον, & τελέσθ. 18. v. 17. ἴνα. 20.
 v. 17. ὑπδανοῖσιν. *ibid.* v. 24. παλάμης. *ibid.* v. 25.
 μέγας. 26. v. 6. ἀνπείοισι. 32. v. 22. Αἰγαῖον. 42.
 v. 11. ἄλτο. 44. v. 27. ἦδος. 62. v. 14. φῶξεσθ. 64.
 v. 9. τ' pro σ'. 66. v. 22. ἔν. 80. v. 19. Αὐπάρ. 82.
 v. 1. κέλωσε. 96. v. 14. ἐνυλίφ. *ibid.* v. 26. λικύμ-
 νιον. 100. v. 4. ἰδῆ. *ibid.* v. 6. Ζωδς. 106. v. 28. Ση-
 μαινέτω. 108. v. 5. ὄρυμαγδς. *ibid.* v. 15. dele δ'.

Neg. n. per amicitiam saltē abscondissent. si quis vidisset.
Aequē enim ipsis omnibus odio erat atque mors nigra.
Inter eos autem locutus est Rex virorum Agamemnon:
Audite me Troiani & Dardani, & auxiliares,
Victoria quidem apparet bellicosi Menelai:
Vos autem Argiuam Helenam, & opes cum ipsa
Reddite, & multam pendite quæ decet,
Quæ etiam inter futuros homines memoretur.
Sic dixit Atrides: approbabant autem ceteri Achiui.

F I N I S.

Latina errata.

Pag. 5. versu 15. pugnarent. 23. v. 2. fortissimum. 25.
 v. 21. contumelias. 29. v. 20. dele, rex. 33. v. 16. so-
 lam. 35. v. 17. ipsi persuasuram. *ibid.* v. 21. Chry-
 sen. 47. v. 14. limine. 55. v. 21. ille quidem loquu-
 tus. *ibid.* v. 26. alius. 71. v. 18. molestum. 77. v. 13.
 concione senex. pro, dictione sententia. 103. v. 28.
 bellicosiqz. 109. v. 9. Immortales.

ΟΜΗΡΟΥ
ΙΛΙΑΔΟΣ

Δ. Ε. Ζ.

HOMERI
ILIADOS LIBER
QUARTVS, QVINTVS,
SEXTVS.

Cum gratia & priuilegio Cæsar. Maieſt.

INGOLSTADII
EX OFFICINA TYPOGRAPHICA
DAVIDIS SARTORII.

Anno Domini M. D. XCIV.